

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 179

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

14 lipca 2023

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii zmieniającej Umowę między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych lub urzędowych 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1448 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2022/127 w odniesieniu do wypłaty zaliczek w ramach programu dla szkół, oraz w sprawie sprostowania tego rozporządzenia 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1449 z dnia 12 czerwca 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/39 w odniesieniu do wypłaty pomocy, przeniesień między przydziałami i kontroli administracyjnych 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1450 z dnia 13 lipca 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1451 z dnia 13 lipca 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/2002 w odniesieniu do powiadamiania o chorobach oraz informacji, które mają być przedkładane przez państwa członkowskie w celu zatwierdzenia i zgłaszania obowiązkowych i nieobowiązkowych programów likwidacji choroby, oraz które należy zawrzeć we wnioskach o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby ⁽¹⁾ 48

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1452 z dnia 13 lipca 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 57
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1453 z dnia 13 lipca 2023 r. uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1533 wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima ⁽¹⁾ 90
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1454 z dnia 13 lipca 2023 r. udzielające pozwolenia unijnego na pojedynczy produkt biobójczy „WESSOCLEAN GOLD LINE” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾ 93
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1455 z dnia 13 lipca 2023 r. w sprawie pilnego tymczasowego zezwolenia na stosowanie tetrahydratu octanu kobaltu(II), węglanu kobaltu(II), monohydratu wodorotlenku węglanu (2:3) kobaltu(II) i heptahydratu siarczanu kobaltu(II) jako dodatków paszowych dla przeżuwaczy z rozwiniętym żwaczem, koniowatych i zajęczaków ⁽¹⁾ ... 103

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/1456 z dnia 10 lipca 2023 r. w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego 113
- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2023/1457 z dnia 13 lipca 2023 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo morskie w zachodniej części Oceanu Indyjskiego i na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR Atalanta) oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2023/311 (EUNAVFOR ATALANTA/2/2023) 114
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/1458 z dnia 11 lipca 2023 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków nadzwyczajnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Grecji (notyfikowana jako dokument nr C(2023) 4794) ⁽¹⁾ 116

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego Unia Europejska/Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego z dnia 9 czerwca 2023 r. zastępująca załącznik do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego [2023/1459] 119
- ★ Decyzja nr 2/2023 Specjalnego Komitetu ds. Koordynacji Zabezpieczenia Społecznego, ustanowionego na mocy art. 8 ust. 1 lit. p) Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie wyznaczenia instytucji finansowej, która ma służyć jako punkt odniesienia przy ustalaniu stawek odsetek za zwłokę w płatnościach oraz kursu wymiany walut, a także daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany walut [2023/1460] 147

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Federacją Republiką Brazylii zmieniającej Umowę między Unią Europejską a Federacją Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych lub urzędowych

Umowa między Unią Europejską a Federacją Republiką Brazylii zmieniająca Umowę między Unią Europejską a Federacją Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych lub urzędowych weszła w życie 1 października 2022 r. z uwagi na dopełnienie w dniu 4 kwietnia 2022 r. procedury przewidzianej w art. 2 tej umowy.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/1448

z dnia 10 maja 2023 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2022/127 w odniesieniu do wypłaty zaliczek w ramach programu dla szkół, oraz w sprawie sprostowania tego rozporządzenia

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 5 i art. 64 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/127 ⁽²⁾ uzupełnia rozporządzenie (UE) 2021/2116 o przepisy dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro.
- (2) Zgodnie z art. 44 ust. 3b rozporządzenia (UE) 2021/2116 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypłacie zaliczek w ramach programu pomocy określonego w części II tytuł I rozdział II sekcja 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽³⁾ w odniesieniu do pomocy na rok szkolny 2023/2024 i kolejne lata szkolne. Aby zapewnić spójną i niedyskryminującą wypłatę zaliczek oraz zagwarantować ochronę środków finansowych Unii, należy określić szczególne warunki wypłaty zaliczek w postaci maksymalnego odsetka pomocy na rzecz wnioskodawców oraz wymogu złożenia zabezpieczenia przez beneficjentów.
- (3) W art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 określono szczególne sytuacje, w których właściwy organ może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia. Ze względu na fakt, że ryzyko nieprzestrzegania obowiązków w ramach programu dla szkół jest niskie, w przypadku gdy wnioskodawcami ubiegającymi się o pomoc są organy publiczne, należy zezwolić właściwemu organowi również na odstąpienie od wymogu złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do tych wnioskodawców ubiegających się o pomoc.
- (4) W art. 28 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 tytuł powinien również odnosić się do przypadku zabezpieczeń, a w celu zapewnienia jasności w ust. 2 należy dodać odniesienie do art. 56 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/128 ⁽⁴⁾, w którym to artykule ustanowiono procedurę przypadku zabezpieczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/127 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 o przepisy dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 95).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/128 z dnia 21 grudnia 2021 r. określające przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 131).

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie delegowane (UE) 2022/127,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2022/127

W rozdziale IIIa rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15b

Szczególne warunki wypłaty zaliczek, o których mowa w art. 44 ust. 3b rozporządzenia (UE) 2021/2116

1. Wypłata zaliczek, o których mowa w art. 44 ust. 3b rozporządzenia (UE) 2021/2116, nie przekracza 80 % pomocy, do której uprawnieni są wnioskodawcy ubiegający się o pomoc na realizację co najmniej jednego z następujących działań w trakcie roku szkolnego:
 - a) dostarczanie produktów dzieciom lub dystrybucja produktów wśród dzieci;
 - b) środki towarzyszące o charakterze edukacyjnym;
 - c) monitorowanie lub ocena;
 - d) promocja.
2. Warunkiem wypłaty zaliczek, o których mowa w ust. 1, jest złożenie zabezpieczenia stanowiącego co najmniej równowartość kwoty zaliczki.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 19 właściwy organ może również odstąpić od wymogu dotyczącego zabezpieczenia, jeżeli stroną odpowiedzialną za wypełnienie obowiązku jest organ publiczny.”.

Artykuł 2

Sprostowanie rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127

W art. 28 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/127 wprowadza się następujące sprostowania:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienie i przepadek zabezpieczeń”;

- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Gdy upłynie termin okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty a dowód nabycia praw nie został przedstawiony, właściwy organ niezwłocznie przystępuje do procedury przepadku zabezpieczenia zgodnie z procedurą określoną w art. 56 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/128 (*).

Jeżeli jednak przepisy Unii przewidują taką możliwość, dowód może zostać przedstawiony nawet po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/128 z dnia 21 grudnia 2021 r. określające przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 131).”.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1449**z dnia 12 czerwca 2023 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/39 w odniesieniu do wypłaty pomocy, przeniesień między przydziałami i kontroli administracyjnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 akapit pierwszy lit. a), b) i e),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 60 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 44 ust. 3b rozporządzenia (UE) 2021/2116 wprowadzono możliwość wypłaty przez państwa członkowskie zaliczek w ramach programu pomocy określonego w części II tytuł I rozdział II rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 („program dla szkół”) w odniesieniu do pomocy na rok szkolny 2023/2024 i kolejne lata szkolne. Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/127 ⁽³⁾ uzupełniono rozporządzenie (UE) 2021/2116, ustanawiając przepisy dotyczące m.in. zabezpieczeń, w tym szczegółowe warunki wypłaty zaliczek na poczet pomocy w ramach programu dla szkół w postaci maksymalnego odsetka pomocy dla wnioskodawców oraz wymóg złożenia zabezpieczenia przez wnioskodawców.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/39 ⁽⁴⁾ ustanowiono przepisy dotyczące stosowania programu dla szkół, m.in. dotyczące treści strategii państw członkowskich oraz składania wniosków o pomoc i wypłaty pomocy po realizacji działań w ramach programu dla szkół. Należy ustanowić przepisy wykonawcze regulujące wypłatę zaliczek przez państwa członkowskie w ramach programu dla szkół.
- (3) Należy ustanowić zasady dotyczące treści wniosków o zaliczki na poczet pomocy w ramach programu dla szkół, częstotliwości składania takich wniosków oraz dowodów na ich poparcie.
- (4) W art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 określono minimalne wymagania, które muszą spełniać wnioski o pomoc przedkładane właściwym organom po realizacji działań, których wnioski dotyczą, w celu uzyskania zwrotu poniesionych wydatków. Określono w nim również dokumenty poświadczające, których złożenie jest wymagane na poparcie tych wniosków. Obowiązek złożenia wniosku o pomoc powinien mieć zastosowanie również w przypadku, gdy wnioskodawca otrzymał zaliczkę na poczet pomocy. W odniesieniu do takich wniosków należy jednak ustanowić szczególne wymagania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/127 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 o przepisy dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 95).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/39 z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do pomocy unijnej na dostarczanie owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych (Dz.U. L 5 z 10.1.2017, s. 1).

- (5) W art. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 określono warunki wypłaty pomocy przez właściwe organy na rzecz wnioskodawców ubiegających się o pomoc na zwrot wydatków poniesionych w związku z realizacją działań w ramach programu dla szkół. Należy określić zasady wypłacania wnioskodawcom przez właściwe organy zaliczek na poczet pomocy oraz warunki wypłaty pomocy w przypadkach, gdy wypłacono zaliczkę. Ponadto w art. 4 należy określić warunki dotyczące dokumentów poświadczających określonych w art. 5 ust. 1 i 2, ponieważ stanowią one uzasadnienie wniosków o przyznanie pomocy.
- (6) W art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 określono terminy przeniesień między przydziałami finansowymi na owoce i warzywa dla szkół oraz na mleko dla szkół, a także terminy przekazywania Komisji powiadomień o tych przeniesieniach we wnioskach o pomoc unijną, o których mowa w art. 3 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 23a ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przeniesienia można dokonać raz w roku szkolnym – przed określeniem ostatecznych przydziałów na kolejny rok szkolny, jeśli przeniesienie ma nastąpić pomiędzy wstępnymi przydziałami dla danego państwa członkowskiego, albo po rozpoczęciu roku szkolnego, jeśli przeniesienie ma nastąpić pomiędzy ostatecznymi przydziałami dla danego państwa członkowskiego, o ile takie przydziały zostały dla danego państwa członkowskiego ustalone. Zgodnie z art. 3 i 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 państwa członkowskie są zobowiązane powiadamiać Komisję o kwotach takich przeniesień między ostatecznymi przydziałami do dnia 31 stycznia roku szkolnego, w którym zostały one dokonane. Aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność w zarządzaniu ich przydziałami oraz zmaksymalizować ich wykorzystanie, należy zezwolić państwom członkowskim na dokonywanie przeniesień między ostatecznymi przydziałami dla danego państwa członkowskiego po tej dacie i na powiadamianie Komisji o nich do dnia 31 sierpnia następującego po danym roku szkolnym.
- (7) W art. 9 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/39 określono szczegółowe przepisy dotyczące kontroli, które państwa członkowskie powinny przeprowadzać w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi programu dla szkół. Obejmują one systematyczne kontrole administracyjne wszystkich wniosków o pomoc; określono również wymogi dotyczące kontroli dokumentów potwierdzających przedłożonych wraz z wnioskami o pomoc. Należy zapewnić, aby te same zasady miały zastosowanie do wniosków o zaliczki na poczet pomocy. Ponadto, na podstawie doświadczeń uzyskanych podczas wdrażania programu dla szkół, należy również – w interesie należytego zarządzania finansami – wskazać, że kontrole administracyjne powinny być przeprowadzane przed wypłatą pomocy.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/39.
- (9) Zważywszy że państwa członkowskie mogą przyznawać zaliczki wyłącznie na poczet pomocy na rok szkolny 2023/2024 i kolejne lata szkolne – w celu zapewnienia im wystarczającego czasu na dostosowanie systemów kontroli należy określić, że zmiany przepisów dotyczących zaliczek i kontroli mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do pomocy na rok szkolny 2023/2024 i kolejne lata szkolne.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/39 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) w przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o wypłacie zaliczek na poczet pomocy zgodnie z art. 44 ust. 3b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 (*) – maksymalną kwotę zaliczki wyrażoną jako odsetek pomocy, do której są uprawnieni wnioskodawcy występujący o pomoc, oraz ustalenia dotyczące przyznawania zaliczki;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187).”;

- 2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Wnioski o zaliczki na poczet pomocy składane przez wnioskodawców

1. Państwa członkowskie, które podejmują decyzję o wypłacie zaliczek na poczet pomocy zgodnie z art. 44 ust. 3b rozporządzenia (UE) 2021/2116, określają formę i treść wniosków o takie zaliczki oraz częstotliwość i termin składania tych wniosków.

2. Państwa członkowskie określają dokumenty, które należy przedłożyć na poparcie wniosków o zaliczki na poczet pomocy, w tym dokumenty niezbędne do obliczenia kwoty, do której wnioskodawcy są uprawnieni.”;

- 3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wnioskodawcy składają wniosek o przyznanie pomocy, w tym w przypadku gdy wypłacono zaliczkę, w celu uzyskania zwrotu kosztów poniesionych w związku z realizacją działań w ramach programu dla szkół. Wniosek o przyznanie pomocy można złożyć dopiero po pełnej realizacji działań, których dotyczy wniosek.”;

- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy wypłacono zaliczkę, wniosek o przyznanie pomocy zawiera informację o jej wysokości.”;

- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie określają dokumenty, które należy przedłożyć na poparcie wniosków o pomoc. Jako wymóg minimalny – kwoty, o które wystąpiono we wnioskach o pomoc, należy poprzeć dokumentami poświadczającymi:

- a) dostarczenie lub dystrybucję odnośnych ilości lub dostarczenie materiałów lub wykonanie usług do celów programu dla szkół; oraz
- b) w przypadku gdy państwo członkowskie stosuje system oparty na kosztach – cenę dostarczonych lub rozdyskrebowanych produktów lub materiałów lub wykonanych usług, wraz z pokwitowaniem lub dowodem zapłaty lub innym równoważnym dokumentem.

W przypadku wniosków o przyznanie pomocy dotyczących towarzyszących działań edukacyjnych, monitorowania, oceny i promocji, dokumenty poświadczające zawierają również podział środków finansowych na poszczególne działania oraz szczegółowe dane dotyczące związanych z nimi kosztów.”;

- 4) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Wypłata pomocy, w tym zaliczek na poczet pomocy

1. Właściwy organ wypłaca zaliczki na poczet pomocy wyłącznie po przedstawieniu wniosku zgodnego z art. 3a niniejszego rozporządzenia oraz – w przypadku gdy wymagane jest złożenie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 15b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/127 (*) – dokumentów potwierdzających złożenie zabezpieczenia, chyba że właściwy organ dysponuje już dowodem jego złożenia.

2. Właściwy organ wypłaca pomoc na zwrot wydatków poniesionych w związku z realizacją programu dla szkół wyłącznie po przedstawieniu wniosku wraz z wymaganymi dowodami potwierdzającymi zgodnie z art. 4. Pomoc wypłaca się w ciągu 3 miesięcy od daty złożenia wniosku o pomoc, chyba że wszczęto dochodzenie administracyjne.

W przypadku gdy wypłacona została zaliczka, pomoc wypłaca się w wysokości różnicy między kwotą pomocy, która ma zostać wypłacona, a kwotą wypłaconej zaliczki.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/127 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 o przepisy dotyczące agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 95).”;

5) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O dokonaniu przeniesień między ostatecznymi przydziałami zgodnie z art. 23a ust. 4 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 – o ile nie dokonano przeniesień między wstępnymi przydziałami – powiadamia się we wniosku o pomoc unijną, o którym mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia, albo w powiadomieniu, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu.

O dokonaniu przeniesień ostatecznych przydziałów po dniu 31 stycznia zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 sierpnia następującego po danym roku szkolnym.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Środki te obejmują systematyczną kontrolę administracyjną wszystkich wniosków o zaliczki na poczet pomocy, o których mowa w art. 3a, oraz wniosków o pomoc, o których mowa w art. 4, przed dokonaniem wypłaty. W odniesieniu do każdego wniosku państwa członkowskie przeprowadzają kontrole reprezentatywnej próby dokumentów potwierdzających, przedłożonych wraz z wnioskiem o pomoc.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku pomocy, o którą wnioskowano na dostarczanie i dystrybucję produktów oraz środki towarzyszące o charakterze edukacyjnym, kontrole administracyjne wniosków o pomoc, o których mowa w art. 4, uzupełnia się kontrolami na miejscu zgodnie z art. 10.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 2–4 i ust. 6 stosuje się do pomocy poczynawszy od roku szkolnego 2023/2024.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1450**z dnia 13 lipca 2023 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Komisja Europejska nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/804 ⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („pierwotne środki”). Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Obecnie obowiązujące stawki cła antydumpingowego wynoszą od 29,2 % do 41,4 % w przypadku przywozu od objętych próbą producentów eksportujących, 45,6 % w przypadku przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą oraz 54,9 % w przypadku wszystkich pozostałych przedsiębiorstw z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek o dokonanie przeglądu złożyło 10 lutego 2022 r. Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rur Stalowych („wnioskodawca” lub „ESTA”) w imieniu przemysłu Unii w branży niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek o dokonanie przeglądu oparto na uzasadnieniu, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/804 z dnia 11 maja 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 121 z 12.5.2017, s. 3).

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (5) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, 12 maja 2022 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu do Unii niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).

1.4. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (6) Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu chińscy współpracujący producenci eksportujący podali w wątpliwość fakt, że brak udziału we wniosku o dokonanie przeglądu któregośkolwiek z producentów unijnych objętych próbą w pierwotnym dochodzeniu oznacza pełną poprawę sytuacji w zakresie przywozu po cenach dumpingowych i przywozu wyrządzającego szkodę w przypadku tych przedsiębiorstw.
- (7) Komisja po pierwsze zauważyła, że producenci eksportujący nie zakwestionowali faktu, że wniosek spełniał warunki zawarte w art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Został on zainicjowany przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rur Stalowych reprezentujące ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej i został poparty przez producentów unijnych reprezentujących ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej. Po drugie, producent unijny Huta Batory został objęty próbą w ramach obu dochodzeń – dochodzenia pierwotnego i przeglądu wygaśnięcia. Po trzecie, Valcovni Trub Chomutov AS, drugi producent objęty próbą w pierwotnym dochodzeniu, poparł wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, ale nie został objęty próbą przez Komisję. Ponadto dwa pozostałe przedsiębiorstwa, które zostały objęte próbą w pierwotnym dochodzeniu, Arcelor Mittal Tubular Products Roman i Vallourec Deutschland GmbH, opuściły rynek unijny lub są w trakcie jego opuszczania. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (8) Ponadto producenci eksportujący twierdzili, że przegląd wygaśnięcia wszczyna się, gdy wniosek o jego wszczęcie zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz że pozytywne ustalenie powinno być poparte udokumentowanymi informacjami. Na poparcie swojego argumentu podkreślili oni, że chińscy producenci eksportujący nigdy nie będą wiedzieli, jaka jest wartość normalna ze względu na poszczególne metody stosowane przy odwoływaniu się do cen w kraju reprezentatywnym.
- (9) Komisja zauważyła, że zbadała dokładność i adekwatność przedstawionych dowodów i ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie obecnego dochodzenia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W każdym razie producenci eksportujący nie przedstawili przykładu niewystarczających dowodów, a zatem twierdzenie to nie zostało poparte żadnym właściwym uzasadnieniem. W odniesieniu do wartości normalnej producenci eksportujący mieli wystarczającą możliwość zweryfikowania zastosowanej metody (metod) oraz wartości normalnej obliczonej we wniosku. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (10) Ponadto producenci eksportujący stwierdzili, że działalność gospodarcza producentów unijnych w zakresie produktu objętego postępowaniem jest w znacznie większym stopniu uzależniona od warunków panujących na rynkach zagranicznych niż od warunków panujących w Unii oraz że pogorszenia wyników wywozu wnioskodawców od 2019 r. nie można przypisać przywózowi pochodzącemu z Chin. Twierdzili oni również, że oprócz słabych wyników wywozu część negatywnych tendencji rozwojowych w Unii przypisano również wybuchowi pandemii COVID-19, zwłaszcza w 2020 r. Ponadto producenci eksportujący twierdzili, że koszt produkcji na tonę, który został podany we wniosku, tj. od 1 245 do 1 291 EUR, był znacznie niższy niż koszt podany w pierwotnym dochodzeniu.

⁽³⁾ Dz.U. C 193 z 12.5.2022, s. 5.

- (11) Komisja zauważyła, że na etapie składania wniosku wystarczy, na podstawie informacji dostępnych dla wnioskodawcy, przedstawić dowody wskazujące na prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków. W tym względzie, nawet jeśli twierdzenia producentów eksportujących były słuszne, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pogorszyła się z powodu czynników innych niż przywóz z Chin, przedstawione argumenty nie podważają faktu, że przywóz z Chin pozostał znaczący w ujęciu bezwzględny i pod względem udziału w rynku. Ponadto z dowodów przedstawionych we wniosku wynikało, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (12) Producenci eksportujący twierdzili również, że wyniki gospodarcze przedsiębiorstwa Tenaris, przed i po wpływie pandemii, były dobre i normalne. W przypadku przedsiębiorstwa Tubos Reunidos SA wartość sprzedaży pozostała na tym samym poziomie przez 3 kolejne lata, począwszy od 2018 r., a następnie od 2020 r. wartość sprzedaży wzrosła. Spadła jedynie sprzedaż eksportowa do państw trzecich, z wyjątkiem rynku amerykańskiego. Na poparcie swoich argumentów dotyczących sytuacji producentów unijnych producenci eksportujący przedstawili dowody na ambitne plany obu przedsiębiorstw dotyczące inwestycji i rozszerzenia działalności albo modernizacji ich zakładów produkcyjnych w Unii.
- (13) Komisja zauważyła, że wskaźników szkody nie analizuje się na poziomie poszczególnych producentów, lecz na poziomie całego przemysłu Unii. Jak wskazano w motywie 11 powyżej, wniosek zawierał wystarczające dowody w odniesieniu do całego przemysłu Unii dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (14) Producenci eksportujący twierdzili również, że na rynku unijnym obserwuje się szybki wzrost przywozu z Tajlandii, który ma duży wpływ na skutki wprowadzonych środków i pozycję rynkową wnioskodawców. Ponadto środki ochronne obejmują również produkt objęty postępowaniem i będą obowiązywać do 30 czerwca 2024 r.
- (15) Komisja zauważyła, że w odniesieniu do przywozu z Tajlandii strony nie wykazały, w jaki sposób ich argument miałby podważyć dowody zawarte we wniosku dotyczące kontynuacji/ponownego wystąpienia szkody. Jeżeli chodzi o środki ochronne, środki antydumpingowe dotyczą innej sytuacji niż środki ochronne. Ponadto środki ochronne dotyczące stali nie uniemożliwiają wprowadzenia środków antydumpingowych w ramach kontyngentów wolnych od cła ochronnego. W związku z tym argument ten odrzucono.

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (16) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.6. Zainteresowane strony

- (17) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, producentów unijnych, związki zawodowe, znanych producentów w Chińskiej Republice Ludowej oraz władze Chin, znanych importerów, użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (18) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- a) Kontrola wyrywkowa
- (19) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

b) Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (20) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii, którą można odpowiednio zbadać w dostępnym czasie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, oraz na podstawie zasięgu geograficznego próby. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Objęci próbą producenci unijni reprezentowali odpowiednio blisko 76 % i 67 % całkowitej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego znanych producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby, ale nie otrzymała żadnych uwag. W związku z powyższym próba została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

c) Kontrola wyrywkowa importerów

- (21) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (22) Tylko jeden importer niepowiązany dostarczył wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

d) Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (23) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (24) Dwóch producentów eksportujących/grup producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna i że należy objąć dochodzeniem wszystkich producentów eksportujących, którzy się zgłosili.

e) Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (25) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (26) Komisja przesłała również kwestionariusze do objętych próbą producentów unijnych, importerów niepowiązanych, użytkowników, stowarzyszeń producentów unijnych i producentów eksportujących. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁴⁾.
- (27) Komisja otrzymała odpowiedzi na kwestionariusz od trzech objętych próbą producentów unijnych, jednego importera niepowiązanego, stowarzyszenia producentów unijnych oraz dwóch producentów eksportujących/grupy producentów eksportujących.
- (28) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Dalmine S.p.A., Bergamo, Włochy.
- Tubos Reunidos Group S.L.U., Trápaga, Bizkaia, Hiszpania.
- Alchemia S.A., Chorzów, Polska.

Stowarzyszenie producentów unijnych

⁽⁴⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2603>

(29) Komisja przeprowadziła również wizytę weryfikacyjną w następującym stowarzyszeniu:

— European Steel Tube Association, Paryż, Francja.

Producenci eksportujący w ChRL

(30) Z powodu wybuchu pandemii COVID-19 i wynikających z niej środków wprowadzonych w celu powstrzymania jej rozprzestrzeniania się („zawiadomienie w sprawie COVID-19”) ⁽³⁾ Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych w lokalach producentów eksportujących. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie COVID-19. Komisja przeprowadziła wideokonferencje z następującymi producentami eksportującymi/grupą producentów eksportujących:

— Grupa CITIC Pacific;

— Daye Special Steel Co., Ltd;

— Zhejiang Pacific Seamless Steel Tube Co., Ltd;

— Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd.

1.7. Komentarze otrzymane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

(31) W swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń współpracujący producenci eksportujący, Daye Special Steel Co. Ltd., Zhejiang Pacific Seamless Steel Tube Co. i Yangzhou Chengde Steel Pipe, Co. Ltd, zakwestionowali domniemany brak obecności producentów unijnych, którzy zostali objęci próbą w pierwotnym dochodzeniu, w niniejszym dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia oraz powody, dla których tym razem nie zostali oni włączeni do próby. Ponadto zauważyli oni, że Huta Batory nie została wymieniona jako jeden z producentów unijnych objętych próbą w niniejszym przeglądzie wygaśnięcia. Ponadto wskazali oni, że nie mogą ocenić, czy ustalenie ponownego wystąpienia szkody było powiązane ze zmianami w próbie, do których doszło między dwoma dochodzeniami.

(32) Komisja zauważyła, że argument przedstawiony przez współpracujących producentów eksportujących został omówiony w motywie 7. W szczególności, producent unijny Huta Batory został objęty próbą w ramach obu dochodzeń – dochodzenia pierwotnego i przeglądu wygaśnięcia. Przedsiębiorstwo to jest obecnie znane pod nazwą Alchemia S.A.

(33) Co się tyczy pozostałych przedsiębiorstw, jak wyjaśniono w motywie 20, producenci unijni zostali objęci próbą na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Wobec braku uwag dotyczących próby, próba została potwierdzona i uznana za reprezentatywną dla przemysłu unijnego. Ponadto, mimo że próba zmieniła się między pierwotnym dochodzeniem a niniejszym przeglądem wygaśnięcia, producenci eksportujący nie przedstawili żadnych dowodów na to, że próba nie była reprezentatywna. Ponadto przy ocenie sytuacji przemysłu Unii i ponownego wystąpienia szkody Komisja opiera swoją analizę również na wskaźnikach makroekonomicznych odnoszących się do wszystkich producentów unijnych, w tym producentów objętych próbą w pierwotnym dochodzeniu. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.

2. DALSZE POSTĘPOWANIE

(34) 21 kwietnia 2023 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na których podstawie zamierza utrzymać obowiązujące cła antydumpingowe. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych faktów i ustaleń.

(35) Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony. Strony, które wystąpiły z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające, uzyskały taką możliwość.

⁽³⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydynjne (2020/C 86/06) (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

3. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

3.1. Produkt objęty przeglądem

- (36) Produkt objęty przeglądem jest taki sam jak w dochodzeniu pierwotnym, a mianowicie niektóre rury i przewody rurowe bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, obecnie objęte kodami CN 7304 19 90, ex 7304 29 90, 7304 39 88 i 7304 59 89 (kod TARIC 7304 29 90 90) („produkt objęty przeglądem”).
- (37) Niektóre rury i przewody rurowe bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, posiadają szeroki zakres zastosowań, np. w transporcie ropy naftowej, gazu, cieczy i płynów, w przemyśle budowlanym do palowania, zastosowanie w mechanice, jako rury kotłowe oraz przewody i rury głębinowe („OCTG”) do rurowania w przemyśle naftowym.

3.2. Produkt objęty postępowaniem

- (38) Produktem objętym niniejszym dochodzeniem jest produkt objęty przeglądem pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej.

3.3. Produkt podobny

- (39) W toku pierwotnego dochodzenia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL oraz
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (40) Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

4. DUMPING

4.1. Zmiany w przywozie po wprowadzeniu środków

- (41) W okresie objętym pierwotnym dochodzeniem ⁽⁶⁾ chińscy producenci eksportujący dokonali wywozu do Unii ponad 42 tys. ton produktu objętego postępowaniem, co stanowiło około 26 % udziału w rynku unijnym w tym czasie.
- (42) W ramach prowadzonego dochodzenia, w odniesieniu do okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, dane statystyczne dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem zgłoszone w bazie danych COMEXT i bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6 wykazały znacznie niższą wielkość przywozu niż wielkość wywozu zgłoszona przez współpracujących producentów eksportujących. W związku z tym Komisja uznała, że w tym konkretnym przypadku informacje statystyczne nie były wiarygodne i nie mogły być wykorzystane do określenia wielkości przywozu z ChRL i udziału w rynku chińskich producentów eksportujących. Komisja oparła zatem swoje ustalenia dotyczące wielkości przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem i udziału w rynku chińskich producentów eksportujących na zweryfikowanych danych współpracujących producentów eksportujących oraz informacjach zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (43) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym współpracujący producenci eksportujący dokonali wywozu do Unii około 2,9 tys. ton produktu objętego postępowaniem, co stanowiło udział w rynku unijnym na poziomie [2,5–3,5 %] (zob. tabela 3).

⁽⁶⁾ Od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r.

- (44) Produkcja współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przeglądem stanowiła jedynie około 12 % całkowitej szacowanej produkcji produktu objętego przeglądem w ChRL (⁷). W związku z tym Komisja uznała za prawdopodobne, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem całkowita wielkość przywozu do UE wszystkich chińskich producentów eksportujących (nieobjętych próbą i niezwyfikowanych w ramach dochodzenia) przekroczyła wielkość 2,9 tys. ton zadeklarowaną przez współpracujących chińskich producentów eksportujących, a udział w rynku chińskich producentów eksportujących najprawdopodobniej przekroczył poziom [2,5–3,5 %] wskazany w tabeli 3 poniżej.
- (45) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem chińscy producenci eksportujący nadal kontynuowali wywóz produktu objętego przeglądem do Unii, choć w mniejszych ilościach.

4.2. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (46) Z uwagi na fakt, że wystarczające dowody dostępne w momencie wszczęcia dochodzenia zdają się wykazywać w odniesieniu do ChRL na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (47) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Ponadto w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Nie otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od rządu ChRL i nie wpłynęły w wyznaczonym terminie stanowiska dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (48) W pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów wstępnie wybrała Meksyk jako odpowiedni reprezentatywny kraj na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia. Komisja stwierdziła ponadto, że rozważy możliwość wykorzystania innych odpowiednich krajów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.
- (49) 14 lipca 2022 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony notą do akt („nota w sprawie czynników produkcji i kraju reprezentatywnego” lub „nota”) o odpowiednich źródłach, które zamierzała wykorzystać do określenia wartości normalnej. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, siła robocza i energia, wykorzystywanych w produkcji produktu objętego przeglądem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia Komisja zidentyfikowała potencjalny reprezentatywny kraj, tj. Meksyk. Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) oraz zyski na podstawie informacji dostępnych dla przedsiębiorstwa Tubos de Acero de México S.A. („Tamsa”), producenta w Meksyku.

4.3. Wartość normalna

- (50) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (51) Jednakże zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że w kraju wywozu nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w związku z istnieniem w tym kraju znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b), wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz wartość ta „obejmuje nieznieskształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski” („koszty administracyjne, koszty sprzedaży i koszty ogólne” zwane dalej „kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi”).

(⁷) Według wnioskodawcy szacowana wielkość produkcji produktu objętego przeglądem w ChRL w 2021 r. wynosiła 2,3 mln ton. Zweryfikowana wielkość produkcji współpracujących chińskich producentów eksportujących wyniosła prawie 260 tysięcy ton.

- (52) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL właściwe było zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

4.3.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (53) W niedawno prowadzonych dochodzeniach dotyczących sektora stali w ChRL ⁽⁸⁾ Komisja stwierdziła występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (54) W toku tych dochodzeń Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej interwencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽⁹⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze stali, która jest głównym surowcem w produkcji produktu objętego przeglądem, znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁰⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego ⁽¹¹⁾. Komisja ustaliła również, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku. Faktycznie, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że dochodzi do koncentracji zasobów w sektorach uznanych przez rząd ChRL za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są one przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽¹²⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidł-

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2068 z dnia 26 października 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 149); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/191 z dnia 16 lutego 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 36 z 17.2.2022, s. 1); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/95 z dnia 24 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali wysyłanych z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 16 z 25.1.2022, s. 36); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2239 z dnia 15 grudnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przemysłowych stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 450 z 16.12.2021, s. 59); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635 z dnia 16 kwietnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 132 z 19.4.2021, s. 145).

⁽⁹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 80; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motyw 208, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motyw 59, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 149–150.

⁽¹⁰⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 64; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motyw 192, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motyw 46, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 115–118.

⁽¹¹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 66; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motywy 193–194, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motyw 47, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 119–122. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów produktu objętego przeglądem i ich dostawców materiałów.

⁽¹²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 68; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motywy 195–201, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motywy 48–52, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 123–129.

łowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL⁽¹³⁾. Podobnie Komisja stwierdziła zakłócenia w kosztach wynagrodzeń w sektorze stali w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego⁽¹⁴⁾, jak również zakłócenia na rynkach finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności pod względem dostępu przedsiębiorców do kapitału w ChRL⁽¹⁵⁾.

- (55) Podobnie jak w przypadku poprzednich dochodzeń dotyczących sektora stali w ChRL w obecnym dochodzeniu Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było zastosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych we wniosku, a także dokumencie roboczym służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu⁽¹⁶⁾ („sprawozdanie”), który opiera się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała analizę istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty przeglądem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL stwierdzonych również w jej poprzednich dochodzeniach w tym względzie.
- (56) We wniosku twierdzono, że chińska gospodarka jako całość znajduje się pod szerokim wpływem różnych wszechstronnych interwencji rządu ChRL lub innych organów publicznych na różnych szczeblach administracji, w związku z czym ceny krajowe i koszty chińskiego przemysłu stalowego nie mogą być wykorzystane w obecnym dochodzeniu. Na poparcie takiego stanowiska we wniosku odniesiono się do niedawnych dochodzeń Komisji w sprawie chińskiego sektora stalowego⁽¹⁷⁾.
- (57) W szczególności we wniosku wskazano, że w kontekście doktryny „socjalistycznej gospodarki rynkowej” zapisanej w konstytucji ChRL, wszechobecności Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) i jej wpływu na gospodarkę za pomocą inicjatyw planowania strategicznego – takich jak 13. i 14. plan pięcioletni – ingerencja rządu ChRL przybiera różne formy, a mianowicie administracyjne, finansowe i regulacyjne.
- (58) We wniosku przedstawiono przykłady elementów wskazujących na istnienie zakłóceń, które wymieniono w art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze do szóste rozporządzenia podstawowego. W szczególności, powołując się na wcześniejsze dochodzenia Komisji w sektorze stali oraz na sprawozdanie, wnioskodawca stwierdził, że:

— Ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko umożliwia znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Pojęcie nadrzędności własności publicznej wobec własności prywatnej przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych.

⁽¹³⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 74; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motyw 202, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motyw 53, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 130–133.

⁽¹⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 75; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motyw 203, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motyw 54, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 134–135.

⁽¹⁵⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/2068, motyw 76; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/191, motyw 204, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/95, motyw 55, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2239, motywy 67–74, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 136–145.

⁽¹⁶⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, dostępny pod adresem: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2017\)483&lang=pl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2017)483&lang=pl).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 z dnia 5 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 92 z 6.4.2017, s. 68), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/688 z dnia 2 maja 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 116 z 3.5.2019, s. 39).

Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej.

- Państwo chińskie nie tylko aktywnie opracowuje ogólne strategie gospodarcze dla poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i nadzoruje ich wdrażanie, ale również roszcza sobie prawa do brania udziału w procesie podejmowania decyzji operacyjnych przez przedsiębiorstwa państwowe. Odbyna się to zazwyczaj poprzez rotację kadr między organami rządowymi a przedsiębiorstwami państwowymi, poprzez powoływanie członków Partii do organów wykonawczych przedsiębiorstw państwowych i poprzez tworzenie komórek partyjnych w przedsiębiorstwach, a także poprzez kształtowanie struktury korporacyjnej sektora przedsiębiorstw państwowych. W zamian przedsiębiorstwa państwowe mają szczególny status w chińskiej gospodarce. Wiąże się to z szeregiem korzyści ekonomicznych, w szczególności ochroną przed konkurencją i zapewnieniem preferencyjnego dostępu do odpowiednich czynników produkcji, w tym finansowania. Wyższa dźwignia finansowa i wydajność pracy doprowadziły do gwałtownego wzrostu zadłużenia przedsiębiorstw państwowych, wywołanego spadkiem kosztów odsetek. Pokazuje to, w jaki sposób łatwe warunki pieniężne mogą prowadzić do szybkiej akumulacji długu przedsiębiorstw państwowych ⁽¹⁸⁾.
- Na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy ChRL jest zdominowany przez banki komercyjne będące własnością państwa. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą raczej dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu. To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji, co doprowadziło do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych oferujących coraz niższe zwroty.
- Przemysł stalowy jest uważany przez chiński rząd za ważny sektor o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundament ⁽¹⁹⁾, i jako taki jest szczególnie wspierany ⁽²⁰⁾. Co więcej, czterech spośród pięciu chińskich producentów stali należących do grupy 10 największych producentów stali na świecie jest przedsiębiorstwami państwowymi. Z uwagi na dużą skalę interwencji rządowych w przemyśle stalowym i wysoki udział przedsiębiorstw państwowych w tym sektorze nawet prywatni producenci stali nie mogą prowadzić w nim działalności na warunkach rynkowych.
- Chiński system prawa upadłościowego wydaje się niewystarczający, aby realizować swoje główne cele, takie jak sprawiedliwe rozliczanie wierzytelności i długów oraz ochrona należnych praw i interesów wierzycieli i dłużników.
- Niedociągnięcia w systemie praw własności w Chinach są szczególnie oczywiste w odniesieniu do własności gruntów i praw do użytkowania gruntów. Wszystkie grunty są własnością państwa chińskiego (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa). Podejmowanie decyzji w kwestii przydziału gruntów stanowi wyłączną prerogatywę państwa ⁽²¹⁾.
- Pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych, a system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń, zmniejsza mobilność. Prowadzi to do sytuacji, w której koszty wynagrodzeń są zniekształcone, ponieważ nie wynikają z normalnych mechanizmów rynkowych lub negocjacji pomiędzy przedsiębiorstwami i siłą roboczą.

- (59) Rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody załączone do akt sprawy, włączając w to sprawozdanie i dodatkowe dowody przedstawione przez wnioskodawcę, co do istnienia znaczących zakłóceń lub odpowiedniości zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.

⁽¹⁸⁾ OECD, State-owned Firms behind China's Corporate Debt, Economics Department Working Papers nr 1536, luty 2019. https://www.oecd-ilibrary.org/economics/state-owned-firms-behind-china-s-corporate-debt_7c66570e-en

⁽¹⁹⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽²⁰⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽²¹⁾ Marketplace, „Industrial Policy: If China does it, why can't we?” [„Polityka przemysłowa: Chiny ją stosują, a my?”], 1 marca 2021 r. <https://www.marketplace.org/2021/03/01/industrial-policy-if-china-does-it-why-cant-we/>

- (60) W szczególności w sektorze produktu objętego przeglądem, tj. w sektorze stalowym, znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia potwierdzono, że dwaj główni producenci produktu objętego przeglądem, a mianowicie Daye Special Steel Ltd i Zhejiang Pacific Seamless Tube są własnością państwa. Daye Special Steel Ltd i Zhejiang Pacific Seamless Tube są spółkami zależnymi CITIC Pacific Special Steel. CITIC Pacific Special Steel jest jednym z największych producentów stali do specjalnych zastosowań w Chinach ⁽²²⁾ i należy do CITIC Limited, które jest przedsiębiorstwem państwowym i jednym z największych chińskich konglomeratów ⁽²³⁾. W swoim sprawozdaniu rocznym za 2021 r. CITIC stwierdza, że „jest zaangażowany w realizację strategii krajowej, w tym transformacji ekologicznej i niskoemisyjnej, w celu wypełnienia 14. planu pięcioletniego. Będziemy również dążyć do tego, aby stać się pionierem wśród przedsiębiorstw państwowych, przyczyniając się do realizacji naszych celów w zakresie podwójnej emisji dwutlenku węgla oraz aby stać się wzorem do naśladowania w zakresie ESG na rynku kapitałowym ⁽²⁴⁾”.
- (61) W sektorze stali zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i prywatne są objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne. Najnowsze chińskie dokumenty programowe dotyczące sektora stalowego potwierdzają, że rząd ChRL nadal przypisuje temu sektorowi duże znaczenie, co objawia się chociażby w zamiarze dokonywania w tym sektorze interwencji w celu kształtowania go zgodnie z polityką rządu. Świadczy o tym projekt wytycznych Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnych w sprawie wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu stalowego, w którym wzywa się do dalszej konsolidacji bazy przemysłowej i znacznej poprawy poziomu modernizacji łańcucha przemysłowego ⁽²⁵⁾ czy też 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju sektora surowców, zgodnie z którym w przypadku tego sektora stosowane będzie „połączenie wiodącej pozycji na rynku ze wsparciem rządowym” oraz będzie się dążyć do „wykształcenia grupy dominujących przedsiębiorstw o wiodącej pozycji w dziedzinie ekologii i podstawowej konkurencyjności” ⁽²⁶⁾, albo też 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju sektora złomu stalowego, którego głównym celem jest „ciągłe zwiększanie wskaźnika zastosowania złomu stalowego, aby do końca terminu realizacji 14. planu pięcioletniego kompleksowy wskaźnik wykorzystania złomu w krajowej produkcji stali osiągnął 30 %” ⁽²⁷⁾.
- (62) Podobne przykłady intencji władz chińskich, by nadzorować rozwój tego sektora i kierować nim, można dostrzec na poziomie prowincji, jak w Hebei, gdzie planuje się „stabilnie wdrażać grupowy rozwój organizacji, przyspieszyć reformę systemu własności mieszanej przedsiębiorstw państwowych, skoncentrować się na wspieraniu międzyregionalnych połączeń i reorganizacji prywatnych przedsiębiorstw żelaznych i stalowych, dążyć do utworzenia 1–2 dużych grup klasy światowej, 3–5 dużych grup o zasięgu krajowym pełniących funkcję pomocniczą”, a także „dalej rozwijać kanały recyklingu i obiegu złomu stalowego, ulepszając selekcję i klasyfikację złomu stalowego” ⁽²⁸⁾. Co więcej, w planie prowincji Hebei w sektorze stalowym stwierdzono, że: „Należy postępować zgodnie z wytycznymi w zakresie dostosowania strukturalnego i dążyć do dywersyfikacji produktu. Należy podejmować niezłomnie działania na rzecz dostosowania strukturalnego i optymalizacji otoczenia przemysłu żelaznego i stalowego, propagować konsolidację, reorganizację, transformację i modernizację przedsiębiorstw oraz kompleksowo wspierać rozwój przemysłu żelaznego i stalowego w sposób sprzyjający przedsiębiorstwom prowadzącym działalność na dużą skalę, modernizować wyposażenie techniczne, a także dywersyfikować procesy produkcji i produkty rynku niższego szczebla”.
- (63) Podobnie w planie transformacji i modernizacji przemysłu stalowego prowincji Henan w ramach 14. planu pięcioletniego przewidziano, że należy „stworzyć specyficzne bazy produkcji stali [...], stworzyć 6 specyficznych baz produkcji stali w Anyang, Jiyuan, Pingdingshan, Xinyang, Shangqiu i Zhoukou itd. oraz zintensyfikować tę działalność, zwiększyć poziom jej specjalizacji i nadać jej unikalny charakter. Do 2025 r. moce produkcyjne w zakresie produkcji surowki w mieście Anyang będą kontrolowane w taki sposób, aby utrzymywały się w granicach 14 mln ton, natomiast moce produkcyjne w zakresie produkcji stali surowej będą kontrolowane w taki sposób, aby utrzymywały się w granicach 15 mln ton” ⁽²⁹⁾.

⁽²²⁾ Zob. <https://en.citicsteel.com>.

⁽²³⁾ Zob. sprawozdanie roczne CITIC Limited za 2021 r. 20220421630869.pdf (citic.com).

⁽²⁴⁾ Zob. sprawozdanie roczne CITIC za 2021 r., s. 144. 20220421630869.pdf (citic.com).

⁽²⁵⁾ Zob. https://www.miit.gov.cn/jgsj/ycls/gzdt/art/2020/art_8fc2875eb24744f591bfd946c126561f.html (dostęp 24 lutego 2023 r.).

⁽²⁶⁾ Zob. sekcja IV, podsekcja 3 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju sektora surowców.

⁽²⁷⁾ Zob. sekcja II, podsekcja 1 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju sektora złomu stalowego.

⁽²⁸⁾ Zob. rozdział I, sekcja 3 trzyletniego planu działania prowincji Hebei dotyczącego rozwoju łańcucha przemysłowego w sektorze stalowym; dostępne na stronie: <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20200717/1089773.shtml> (dostęp 24 lutego 2023 r.).

⁽²⁹⁾ Zob. rozdział II, sekcja 3 planu transformacji i modernizacji przemysłu stalowego prowincji Henan w ramach 14. planu pięcioletniego; dostępne na stronie: <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211210/1192881.shtml> (dostęp 23 lutego 2023 r.).

- (64) Kolejne cele polityki przemysłowej można dostrzec również w dokumentach planistycznych innych prowincji, jak Jiangsu ⁽³⁰⁾, Szantung ⁽³¹⁾, Shanxi ⁽³²⁾, Dalian w prowincji Liaoning ⁽³³⁾ czy Zhejiang ⁽³⁴⁾.
- (65) Jeżeli chodzi o obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwiającą rządowi ChRL ingerowanie w ceny i koszty w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, nie można było systematycznie ustalać istnienia osobistych powiązań między producentami produktu objętego przeglądem a KPCh. Istnieją jednak pewne konkretne przykłady dotyczące produktu objętego przeglądem.
- (66) Np. przewodniczący zarządu CITIC Pacific Special Steel jest sekretarzem komitetu partii ⁽³⁵⁾. Ponadto przewodniczący rady nadzorczej CITIC Pacific Special Steel jest zastępcą sekretarza komitetu partii ⁽³⁶⁾.
- (67) Ponadto w sektorze produktu objętego przeglądem prowadzona jest polityka faworyzująca producentów krajowych lub w inny sposób wpływająca na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. W dochodzeniu wskazano inne dokumenty świadczące o tym, że przemysł korzysta z rządowych wytycznych i interwencji rządu w sektorze stalowym, ponieważ produkt objęty przeglądem stanowi jeden z jego podsektorów.
- (68) Rząd ChRL nadal uznaje przemysł stalowy za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki ⁽³⁷⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących stali wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym. W ramach 14. planu pięcioletniego rząd ChRL zaplanował transformację i modernizację przemysłu stalowego, a także optymalizację i dostosowanie strukturalne ⁽³⁸⁾. Podobnie w 14. planie pięcioletnim dotyczącym rozwoju sektora surowcowego, który ma zastosowanie również do sektora stalowego, sektor ten określono mianem „fundamentu gospodarki realnej” i „kluczowego obszaru stanowiącego źródło przewagi konkurencyjnej Chin na arenie międzynarodowej”, a także wyznaczono szereg celów i przedstawiono szereg metod pracy, które mogłyby napędzić rozwój sektora stalowego w latach 2021–2025 – obejmowały one dokonanie modernizacji technologicznej, udoskonalenie struktury sektora (m.in. dzięki kontynuowaniu procesu koncentracji przedsiębiorstw) lub przeprowadzenie transformacji cyfrowej ⁽³⁹⁾.
- (69) Ważnym surowcem wykorzystywanym do produkcji produktu objętego przeglądem jest ruda żelaza. O rudzie żelaza wspomina się również w 14. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju sektora surowców, w którym państwo planuje „racjonalnie rozwijać krajowe zasoby surowców mineralnych. Zwiększyć eksplorację rudy żelaza [...], wdrożyć preferencyjną politykę podatkową, zachęcić do wprowadzania zaawansowanej technologii i sprzętu, aby zmniejszyć wytwarzanie stałych odpadów górniczych” ⁽⁴⁰⁾. W prowincjach takich jak Hebei władze przewidują następujące działania na rzecz sektora: „dotację preferencyjną na inwestycje w nowe projekty; zbadanie możliwości i pokierowanie instytucjami finansowymi, aby udzielały nisko oprocentowanych pożyczek przedsiębiorstwom z sektora żelaza

⁽³⁰⁾ Plan prac prowincji Jiangsu dotyczący transformacji i modernizacji sektora stalowego oraz optymalizacji jego rozplanowania na lata 2019–2025; dostępne na stronie: http://www.jiangsu.gov.cn/art/2019/5/5/art_46144_8322422.html (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³¹⁾ 14. plan pięcioletni prowincji Szantung na rzecz rozwoju przemysłu stalowego. dostępne na stronie: http://gxt.shandong.gov.cn/art/2021/11/18/art_15681_10296246.html (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³²⁾ Plan działania prowincji Shanxi na rzecz transformacji i modernizacji przemysłu stalowego z 2020 r.; dostępne na stronie: http://gxt.shanxi.gov.cn/zfxgk/zfxgkml/cl/202110/t20211018_2708031.shtml (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³³⁾ 14. plan pięcioletni gminy Dalian w prowincji Liaoning na rzecz rozwoju przemysłu wytwórczego: „[d]o 2025 r. wartość produkcji przemysłowej nowych materiałów osiągnie 15 mln juanów, a poziom zdolności zagwarantowania wyposażenia i kluczowych materiałów zostanie wyraźnie poprawiony”; dostępne na stronie: https://www.dl.gov.cn/art/2021/12/20/art_854_1995411.html (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³⁴⁾ Plan działania prowincji Zhejiang na rzecz wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu stalowego: „[w]spieranie fuzji i reorganizacji przedsiębiorstw, przyspieszenie procesu koncentracji, zmniejszenie liczby przedsiębiorstw zajmujących się wytapianiem stali do około 10 przedsiębiorstw”; dostępne na stronie: https://www.dl.gov.cn/art/2021/12/20/art_854_1995411.html (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³⁵⁾ Zob. s. 38 sprawozdania rocznego CITIC Pacific Special Steel za 2021 r.; dostępne na stronie: file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2022/2022-3/2022-03-11/7877748.PDF (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³⁶⁾ *Ibid.*, s. 39.

⁽³⁷⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽³⁸⁾ Zob. 14. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej i celów długofalowych do roku 2035, część III art. VIII, dostępny pod adresem: <https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan/> (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽³⁹⁾ Zob. w szczególności sekcja I i II 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju sektora surowców.

⁽⁴⁰⁾ Zob. 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju sektora surowców, s. 22.

i stali w celu przejścia na nowe gałęzie przemysłu, przy jednoczesnym zapewnieniu przez władze dotacji preferencyjnych”⁽⁴¹⁾. Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym sektora produkcji głównych surowców wykorzystywanych do wytwarzania produktu objętego przeglądem. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.

- (70) Na produkt objęty przeglądem mają również wpływ zakłócenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o których mowa również powyżej w motywie 58. Zniekształcenia te mają zarówno bezpośredni (przy wytwarzaniu produktu objętego przeglądem lub głównych materiałów do jego produkcji), jak i pośredni (przy dostępie do materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL) wpływ na sektor⁽⁴²⁾.
- (71) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor produktu objętego przeglądem nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, o czym mowa również w motywie 58 powyżej. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (72) Komisja przypomina również, że wytwarzanie produktu objętego przeglądem wymaga szeregu materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci produktu objętego przeglądem kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Podlegają również systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (73) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego przeglądem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach I i II sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji materiałów do produkcji i tak dalej.
- (74) Podsumowując, z dostępnych dowodów wynika, że ceny i koszty produktu objętego przeglądem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych. W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.
- (75) W bieżącym dochodzeniu rząd ChRL nie przedstawił żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.

⁽⁴¹⁾ Zob. rozdział 4, sekcja 2 planu działania 1 + 3 gminy Tangshan w prowincji Hebei w sektorze żelaza i stali na 2022 r.; dostępne na stronie: <http://www.chinaisa.org.cn/gxportal/xfgl/portal/content.html?articleId=e2bb5519aa49b566863081d57aea9dfd59e1a4f482bb7acd243e3ae7657c70b&columnId=3683d857cc4577e4cb75f76522b7b82cda039ef70be46ee37f9385ed3198f68a> (dostęp 23 lutego 2023 r.).

⁽⁴²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/635, motywy 134–135 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/508, motywy 143–144.

4.4. Kraj reprezentatywny

4.4.1. Uwagi ogólne

- (76) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego ⁽⁴³⁾;
 - produkcja produktu objętego przeglądem w przedmiotowym kraju ⁽⁴⁴⁾;
 - Dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju
 - W przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo należy przyznać, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (77) Jak wyjaśniono w motywie 49, Komisja wydała notę dotyczącą źródeł do celów określenia wartości normalnej. W nocie tej opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów. Poinformowano w niej zainteresowane strony o zamiarze rozważenia przez Komisję wykorzystania Meksyku jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w niniejszej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

4.4.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL i uwzględnienie produkcji produktu objętego przeglądem

- (78) W nocie Komisja wskazała 55 państw o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego do ChRL, tzn. że wszystkie one są sklasyfikowane przez Bank Światowy jako państwa o „wyższym średnim dochodzie” na podstawie dochodu narodowego brutto ⁽⁴⁵⁾.
- (79) Zgodnie z informacjami dostępnymi Komisji produkt objęty przeglądem produkuje się w siedmiu państwach: Kanada, Japonia, Meksyk, Federacja Rosyjska, Arabia Saudyjska, Republika Korei i Stany Zjednoczone. Tylko dwa z tych siedmiu państw znajdują się wśród 55 państw zidentyfikowanych przez Bank Światowy jako posiadające dochód narodowy brutto podobny do Chińskiej Republiki Ludowej – grupa krajów o „wyższym średnim dochodzie”. Kraje te to Meksyk i Federacja Rosyjska.
- (80) Komisja oceniła ponadto istnienie zakłóceń na rynku w postaci ograniczeń wywozowych lub przywozowych dotyczących produktu objętego przeglądem oraz surowców, a mianowicie tych, które stanowią najważniejsze pozycje kosztów produkcji wykorzystywane do wytwarzania produktu objętego przeglądem. Stwierdzono, że w Federacji Rosyjskiej istnieją ograniczenia w handlu złomem stalowym, energią elektryczną i gazem, które są ważnymi czynnikami produkcji wykorzystywanymi do wytwarzania produktu objętego przeglądem. W świetle tych ograniczeń w handlu w Federacji Rosyjskiej Komisja uznała, że nie można tego kraju uznać za odpowiedni kraj reprezentatywny.
- (81) Nie stwierdzono takich ograniczeń w odniesieniu do Meksyku. Meksyk ma taki sam poziom rozwoju gospodarczego jak Chińska Republika Ludowa i nie stwierdzono żadnych ograniczeń dotyczących czynników produkcji ani produktu objętego przeglądem.

⁽⁴³⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>.

⁽⁴⁴⁾ Jeżeli w żadnym państwie o podobnym poziomie rozwoju nie istnieje produkcja produktu objętego przeglądem, można uwzględnić produkcję produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora produktu objętego przeglądem.

⁽⁴⁵⁾ Po pominięciu Bułgarii, która jest członkiem UE, następujące kraje o „wyższym średnim dochodzie” mogą być brane pod uwagę w procesie identyfikacji potencjalnego kraju reprezentatywnego: Albania, Samoa Amerykańskie, Argentyna, Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Belize, Bośnia i Hercegowina, Botswana, Brazylia, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Dominika, Dominikana, Ekwador, Gwinea Równikowa, Fidzi, Gabon, Gruzja, Grenada, Gwatemala, Gujana, Indonezja, Iran, Irak, Jamajka, Jordania, Kazachstan, Kosowo, Liban, Libia, Malesja, Malediwy, Wyspy Marshalla, Meksyk, Czarnogóra, Namibia, Macedonia Północna, Paragwaj, Peru, Federacja Rosyjska, Samoa, Serbia, Republika Południowej Afryki, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam, Tajlandia, Tonga, Turcja, Turkmenistan, Tuvalu i Wenezuela.

- (82) Po wszczęciu postępowania producenci eksportujący Daye Special Steel Co., Ltd i Zhejiang Pacific Seamless Steel Tube Co., Ltd argumentowali, że Meksyk może nie w pełni spełniać kryteria bycia odpowiednim państwem trzecim, ponieważ: po pierwsze, proces produkcji wydaje się być inny niż proces chińskich producentów eksportujących; a po drugie, zakres produktów wytwarzanych przez meksykańskich producentów wydaje się być znacznie węższy (lub mniej zróżnicowany) niż produkty wytwarzane i wywożone przez chińskich producentów eksportujących.
- (83) Poza tym ogólnym twierdzeniem, wniosek producentów eksportujących nie zawierał żadnych konkretnych dowodów na to, dlaczego proces produkcji i zakres produktu producentów produktu objętego przeglądem w Meksyku był inny niż w ChRL i jaki miałoby to wpływ na czynniki produkcji. W związku z tym Komisja odrzuciła to twierdzenie. Nie otrzymano żadnych dalszych uwag.

4.4.3. Dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju

- (84) Komisja przeanalizowała przywóz głównych czynników produkcji do Meksyku. Z analizy danych dotyczących przywozu wynikało, że czynniki produkcji wykorzystywane w procesie produkcji produktu objętego przeglądem są przywożone do Meksyku w wystarczających ilościach, aby stanowić odpowiednią wartość odniesienia, oraz że przywóz z ChRL lub z któregośkolwiek z państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽⁴⁶⁾ nie miał znaczącego wpływu na ten przywóz do Meksyku.
- (85) Komisja zidentyfikowała również przedsiębiorstwo – Tamsa – którego najnowsze dane finansowe na potrzeby określenia kosztów ogólnych produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku są dostępne na podstawie danych finansowych Grupy Tenaris (zob. sekcja 4.7.5).
- (86) W świetle powyższych ustaleń Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wykorzystać Meksyk jako odpowiedni reprezentatywny kraj oraz przedsiębiorstwo Tamsa, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, w celu uzyskania niezniekształconych cen lub wartości odniesienia na potrzeby obliczenia wartości normalnej.
- (87) Zainteresowane strony zaproszono do przedstawienia uwag na temat stosowności wyboru Meksyku jako reprezentatywnego kraju oraz przedsiębiorstwa Tamsa jako producenta objętego przeglądem w reprezentatywnym kraju.
- (88) Nie otrzymano żadnych uwag poza wyszczególnionymi w motywie 79.

4.5. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (89) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Meksyk jest jedynym dostępnym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

4.6. Podsumowanie

- (90) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Meksyk spełnił wszystkie kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać go za odpowiedni reprezentatywny kraj.

4.7. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (91) W nocy dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego przeglądem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocy.

⁽⁴⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33), zmienione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/749 z dnia 24 lutego 2017 r. (Dz.U. L 113 z 29.4.2017, s. 11).

- (92) Komisja stwierdziła również, że na potrzeby obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych Global Trade Atlas („GTA”) ⁽⁴⁷⁾ w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców.
- (93) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje wynikające z wniosku oraz dalsze informacje przedstawione przez wnioskodawcę/zainteresowane strony i zebrane podczas wizyt weryfikacyjnych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji i źródło informacji

Surowce	Kody towarów w Meksyku	Wartość	Jednostki	Źródło informacji
Kęsy (półprodukt z żeliwa lub stali niestopowej, zawierający 0,25 % masy węgla)	720720	4,72	CNY/KG	GTA
Woda	22019001 22019090	2,01	CNY/L	GTA
Azot	280430	1,14	CNY/KG	GTA

Praca

Praca	Nie dotyczy	17,21	CNY/godzinę	Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP)
-------	-------------	-------	-------------	--

Energia

Energia elektryczna	Nie dotyczy	1,09	CNY/Kwh	GlobalPetrolPrices.com
Gaz	[nie dot.]	0,12	CNY/m ³	CRE („Comisión Reguladora de Energía”)

Produkty uboczne/odpady

Złom stali	720410 720441 720449	3,31	CNY/KG	GTA
Elementy tnące do maszyn do recyklingu – złom stalowy	72041001	3,47	CNY/KG	GTA

4.7.1. Surowce

- (94) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystwała średnią ważoną ceny importowej stosowanej przy przywozie do reprezentatywnego kraju podanej w GTA, do której dodano należności celne przywozowe. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ uznała,

⁽⁴⁷⁾ <https://www.gtis.com/gta/>

że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Po wykluczeniu przywozu z ChRL do reprezentatywnego kraju wielkość przywozu z innych państw trzecich pozostała reprezentatywna. Średnia ważona cena importowa została w stosownych przypadkach skorygowana o należności celne przywozowe.

- (95) W odniesieniu do szeregu czynników produkcji rzeczywiste koszty ponoszone przez współpracujących producentów eksportujących stanowiły znikomy udział w całkowitych kosztach surowców w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponieważ wartość zastosowana w odniesieniu do nich nie miała znaczącego wpływu na obliczanie marginesu dumpingu niezależnie od wykorzystanego źródła, Komisja postanowiła uwzględnić te koszty w materiałach zużywalnych.
- (96) W swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń współpracujący producenci eksportujący zakwestionowali metodę zastosowaną przez Komisję do obliczenia niezniekształconych wartości materiałów zużywalnych. Argumentowano, że Komisja powinna była zastosować niezniekształconą wartość w odniesieniu do każdej pojedynczej pozycji zamiast ustalić całkowitą ilość materiałów zużywalnych jako odsetek całkowitych bezpośrednich kosztów surowców i zastosować ten odsetek do całkowitych niezniekształconych kosztów surowców („wartość odniesienia”).
- (97) Komisja zauważyła, że zgodnie z jej standardową praktyką nie oblicza się pojedynczych wartości odniesienia dla materiałów zużywalnych, ale wyraża się je jako odsetek całkowitego kosztu surowców na podstawie danych dotyczących kosztów przedstawionych przez producentów eksportujących, a następnie stosuje się ten odsetek do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone niezniekształcone ceny. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 95, koszty te stanowiły znikomą wartość i niezależnie od zastosowanej metody nie miałyby znaczącego wpływu na obliczenia marginesu dumpingu. Komisja uznała, że jej metodyka obliczania niezniekształconej wartości materiałów zużywalnych była właściwa, ponieważ zachowała strukturę kosztów właściwych producentów eksportujących. Ponadto w czasie dochodzenia nie były dostępne żadne lepsze informacje, a producenci eksportujący nie uzasadnili swoich uwag metodą ilościowego określenia skutków zastosowania zaproponowanej przez nich metody. W związku z tym argument dotyczący materiałów zużywalnych został odrzucony.
- (98) Komisja ujęła koszt transportu poniesiony przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec niezakłóconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać niezakłócony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać stosunek surowca producenta eksportującego do zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezniekształconych kosztów transportu surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.

4.7.2. Praca

- (99) Międzynarodowa Organizacja Pracy („MOP”) udostępnia informacje na temat średnich miesięcznych zarobków pracowników i średniej tygodniowej liczby faktycznie przepracowanych godzin na osobę zatrudnioną w Meksyku w poszczególnych sektorach w każdym roku.
- (100) Komisja wykorzystała te informacje z 2021 r. do określenia średniej płacy godzinowej w przemyśle wytwórczym ⁽⁴⁸⁾. Aby ustalić całkowite koszty pracy, Komisja oparła się na danych opublikowanych przez OECD w dokumencie „Taxing Wages 2021” [„Opodatkowanie płac 2021”], obejmujących 2021 r. ⁽⁴⁹⁾ Komisja dodała składki na ubezpieczenie społeczne do płacy godzinowej w przemyśle wytwórczym.

⁽⁴⁸⁾ Dostępne pod adresem: https://view.officeapps.live.com/op/view.aspx?src=https%3A%2F%2Fwww.ilo.org%2Fostatni-files%2FDocuments%2FExcel%2FIndicator%2FEAR_4MTH_SEX_ECO_CUR_NB_A_EN.xlsx&wdOrigin=BROWSELINK (ostatnie wyświetlenie w dniu 11 lutego 2023 r.).

⁽⁴⁹⁾ https://www.oecd-ilibrary.org/sites/83a87978-en/1/3/2/24/index.html?itemId=/content/publication/83a87978-en&csp_3445743d6909dcc02824b5f0a2e07895&itemIGO=oecd&itemContentType=book (ostatnie wyświetlenie w dniu 14 lutego 2023 r.).

4.7.3. Energia elektryczna

- (101) Średnie ceny energii elektrycznej dla przedsiębiorstw za kWh w Meksyku w 2021 r. są publikowane przez GlobalPetrolPrices.com, tj. źródło wskazane we wniosku o dokonanie przeglądu. Na podstawie tej ceny Komisja ustaliła średnią cenę energii elektrycznej w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (2021 r.) ⁽⁵⁰⁾.

4.7.4. Gaz ziemny

- (102) Cena gazu ziemnego dla przedsiębiorstw (odbiorców przemysłowych) w Meksyku jest publikowana co miesiąc przez organ regulacji energetyki, „Comisión Reguladora de Energía” (CRE). Komisja zastosowała średnią cenę dla przedsiębiorstw podaną przez CRE w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym ⁽⁵¹⁾.

4.7.5. Koszty pośrednie produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zyski

- (103) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.
- (104) W celu ustalenia niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja wykorzystała dane finansowe dotyczące działalności przedsiębiorstwa Tamsa, dostępne w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych spółki dominującej Tenaris S.A. ⁽⁵²⁾
- (105) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracujących producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.
- (106) W swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń współpracujący producenci eksportujący zakwestionowali metodę zastosowaną przez Komisję do obliczenia kosztów ogólnych z tych samych powodów, z których zakwestionowali metodę stosowaną do obliczenia materiałów zużywalnych, zob. motyw 96, argumentując, że Komisja zamiast wykorzystać wskaźnik kosztów pośrednich i zastosować go do niezniekształconych kosztów bezpośrednich powinna była ustalić wszystkie czynniki oddzielnie i zastąpić je wartościami zastępczymi.
- (107) W odniesieniu do tego argumentu Komisja zauważyła, że dane dotyczące kosztów pośrednich oddzielnie dla każdego czynnika nie były łatwo dostępne w sprawozdaniach finansowych producenta w reprezentatywnym kraju. W związku z tym Komisja uznała, że jej metodyka obliczania niezniekształconej wartości kosztów pośrednich była właściwa, ponieważ zachowała strukturę kosztów właściwych producentów eksportujących. Ponadto nie były dostępne żadne lepsze informacje ponieważ producenci eksportujący nie zasugerowali alternatywnej niezniekształconej wartości odniesienia dla kosztów pośrednich. W związku z tym argument dotyczący kosztów pośrednich został odrzucony.

4.7.6. Obliczanie wartości normalnej

- (108) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (109) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji współpracujących producentów eksportujących. Komisja pomniejszyła koszty produkcji o niezniekształcone koszty produktów ubocznych wykorzystanych ponownie w procesie produkcji. Powyższe wskaźniki zużycia zostały sprawdzone podczas weryfikacji. Komisja pomnożyła wskaźniki zużycia przez niezniekształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju – Meksyku – jak opisano w tabeli 1.

⁽⁵⁰⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Mexico/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 14 lutego 2023 r.).

⁽⁵¹⁾ <https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 14 lutego 2023 r.).

⁽⁵²⁾ <https://ir.tenaris.com/static-files/ddffd7cb-994e-493a-b85a-2586f03046c6> (ostatnie wyświetlenie w dniu 14 lutego 2023 r.).

- (110) Po ustaleniu niezniekształconych kosztów produkcji Komisja dodała pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, jak wskazano w sekcji 4.7.5. Pośrednie koszty produkcji ustalono na podstawie danych od producentów eksportujących. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk określono na podstawie sprawozdania finansowego Grupy Tenaris z 2021 r. ⁽⁵³⁾, do której należy meksykańska jednostka zależna Tamsa. Komisja dodała następujące pozycje do niezniekształconych kosztów produkcji:
- pośrednie koszty produkcji, które stanowiły ogółem 7,8 % bezpośrednich kosztów produkcji,
 - koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, które stanowiły 26,16 % kosztów sprzedanych towarów Grupy Tenaris, do której należy meksykańska jednostka zależna Tamsa, oraz
 - zyski, które odpowiadały 15,34 % kosztów towarów sprzedanych przez Grupę Tenaris.
- (111) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (112) Producenci eksportujący zakwestionowali sposób, w jaki koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk zostały ustalone przez Komisję, pytając, dlaczego koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk zostały wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów, a nie obrotu, czy koszty sprzedaży bezpośredniej zostały włączone do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dlaczego Komisja wykorzystała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk Grupy Tenaris zamiast produktu objętego postępowaniem meksykańskiej jednostki zależnej Tamsa.
- (113) Komisja zauważyła, że do jej zwykłej praktyki należy wyrażanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku jako odsetka kosztów sprzedanych towarów w celu skonstruowania wartości normalnej, a także uwzględnianie kosztów sprzedaży bezpośredniej w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną należy skonstruować na podstawie kosztów produkcji i uwzględnić w niej niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Wynika z tego, że aby skonstruować wartość normalną na podstawie kosztów, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, które mają zostać dodane do tych kosztów, należy wyrazić jako funkcję tych kosztów. Komisja wykorzystała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk grupy Tenaris, ponieważ koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk przedsiębiorstwa Tamsa nie były dostępne i ponieważ dane Grupy Tenaris stanowiły najlepszą łatwo dostępną alternatywę. W związku z tym Komisja uznała, że jej metodyka obliczania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku jest odpowiednia, szczególnie ze względu na fakt, że nie są dostępne lepsze informacje, i odrzuciła ten argument.

4.7.7. Cena eksportowa

- (114) Współpracujący producent eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego zlokalizowanych w ChRL.
- (115) Komisja określiła cenę eksportową jako cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty przeglądem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

4.7.8. Porównanie

- (116) Komisja porównała, według rodzaju produktu, konstruowaną wartość normalną ustaloną zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego z ceną eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works, jak ustalono powyżej.
- (117) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowania obejmowały opłaty bankowe, prowizje, koszty kredytu, fracht, przeładunek, inne rabaty, pakowanie i ubezpieczenie.

4.7.9. Marginesy dumpingu

- (118) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego przeglądem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁵³⁾ <https://ir.tenaris.com/static-files/ddffd7cb-994e-493a-b85a-2586f03046c6> (ostatnie wyświetlenie w dniu 14 lutego 2023 r.).

- (119) Na tej podstawie średnie ważone marginesy dumpingu w przypadku współpracujących producentów eksportujących, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, mieściły się w przedziale od 10 % do 44 %. Stwierdzono zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dumping nadal miał miejsce.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI DUMPINGU

- (120) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miał miejsce dumping, Komisja zbadała, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Przeanalizowano następujące czynniki dodatkowe: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL oraz atrakcyjność rynku unijnego.

5.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (121) Według wnioskodawców ChRL jest największym producentem produktu objętego przeglądem na świecie, z 23 producentami posiadającymi łącznie 33 linie produkcyjne.
- (122) Według szacunków wnioskodawców w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym całkowita produkcja produktu objętego przeglądem w ChRL wynosiła około 2,3 mln ton. Zgodnie z tym samym źródłem całkowita szacowana zdolność produkcyjna wynosiła 5 mln ton. W związku z tym wolne moce produkcyjne umożliwiające wytwarzanie produktu objętego przeglądem w ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosiły około 2,7 mln ton. Ponieważ konsumpcję w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oszacowano na około 100 tys. ton (zob. tabela 2), wolne moce produkcyjne chińskich producentów eksportujących przekroczyły około 27 razy konsumpcję produktu objętego przeglądem na rynku unijnym. Dla porównania, wnioskodawcy oszacowali, że w tym samym okresie moce produkcyjne 12 istniejących przedsiębiorstw na świecie wynosiły około 2,9 mln ton ⁽⁵⁴⁾. Ze względu na brak współpracy ze strony rządu Chin i niski poziom współpracy chińskich producentów eksportujących Komisja nie otrzymała dalszych informacji w odniesieniu do produkcji w ChRL i przywozu do Unii.
- (123) W świetle (wysokiego) poziomu produkcji i wolnych mocy produkcyjnych w ChRL w porównaniu z Unią Komisja uznała jednak za prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków chińscy producenci eksportujący coraz częściej przekierowaliby swoje wolne moce produkcyjne na rynek unijny, dokonując wywozu dużych ilości po cenach dumpingowych.

5.2. Atrakcyjność i ceny na rynku Unii

- (124) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym chińscy producenci eksportujący nadal kontynuowali wywóz produktu objętego przeglądem do Unii. Wywóz współpracujących chińskich producentów eksportujących wyniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym 2,9 tys. ton, co stanowiło [2,5–3,5 %] udziału w rynku unijnym. Jak szczegółowo opisano w motywie 43, ponieważ przywóz do UE odnosi się wyłącznie do danych współpracujących producentów eksportujących, podczas gdy ogólna produkcja w ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była znacznie wyższa, całkowity udział chińskich producentów eksportujących w rynku produktu objętego przeglądem w Unii był prawdopodobnie wyższy. W związku z tym rynek unijny pozostaje atrakcyjnym rynkiem eksportowym dla chińskich producentów eksportujących pomimo obowiązujących środków.
- (125) Zdaniem wnioskodawców atrakcyjność rynku unijnego wynika również ze stosunkowo wysokiego średniego poziomu cen, wypłacalności klientów i solidnej infrastruktury logistycznej z dobrze wyposażonymi portami, magazynami i obiektami dystrybucyjnymi oraz wysokim poziomem konsumpcji przemysłowej. Ponadto Unia jest obecnie największym na świecie rynkiem stali w ujęciu realnym.
- (126) Co więcej, na podstawie porównania cen objętych próbą producentów unijnych i współpracujących chińskich producentów eksportujących stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym chińskie ceny eksportowe podcinały ceny unijne po wyłączeniu cła antydumpingowego (zob. motyw 152), co dowodzi, że rynek unijny jest atrakcyjny pod względem cen.

⁽⁵⁴⁾ Z wyłączeniem rynku unijnego.

- (127) Wdrożenie środków przyjętych przez USA na podstawie sekcji 232, a w szczególności należności celnych przywozowych nałożonych na produkt objęty postępowaniem od chińskich producentów eksportujących, dodatkowo ogranicza producentom eksportującym możliwość wywozu produktu objętego postępowaniem do innych ważnych miejsc przeznaczenia niż Unia.
- (128) Dlatego pod względem wielkości i cen rynek Unii pozostał atrakcyjnym rynkiem dla chińskich producentów eksportujących.

5.3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (129) W ramach dochodzenia wykazano, że wywóz z Chin nadal napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (130) Wolne moce produkcyjne w ChRL były znaczące w porównaniu z konsumpcją w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponadto ponieważ rynek Unii jest atrakcyjny pod względem wielkości i cen, istnieje duże prawdopodobieństwo skierowania chińskiego wywozu i wolnych mocy produkcyjnych na rynek Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (131) W związku z tym Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie środków antydumpingowych spowoduje znaczny wzrost przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego przeglądem z Chin do Unii.
- (132) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie środków antydumpingowych prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji dumpingu.

6. SZKODA

6.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (133) Produkt podobny był wytwarzany w okresie badanym przez sześciu producentów mających siedzibę w różnych państwach członkowskich. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (134) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła około 196 050 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii takich jak Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rur Stalowych w przypadku producentów UE nieobjętych próbą oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymane od objętych próbą producentów unijnych. Jak wskazano w motywie 20, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy reprezentowali odpowiednio blisko 76 % i 67 % całkowitej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego znanych producentów unijnych.

6.2. Konsumpcja w Unii

- (135) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu oraz wielkości sprzedaży przemysłu unijnego w Unii zgodnie z informacjami przekazanymi przez wnioskodawcę w przypadku producentów UE nieobjętych próbą oraz na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanych od objętych próbą producentów unijnych. Komisja wykorzystała przedziały danych dla wolnego rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej, a także dla udziałów w rynku, aby nie doprowadzić do ujawnienia danych wrażliwych w odniesieniu do jednego producenta unijnego.
- (136) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii w tonach

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Całkowita konsumpcja w Unii	111 875	108 571	95 285	102 189
Indeks	100	97	85	91

Rynek sprzedaży wewnętrznej	[4 500–5 500]	[9 000–10 000]	[5 500–6 500]	[6 000–7 000]
<i>Indeks</i>	100	188	119	126
Wolny rynek	[100 000–110 000]	[90 000–100 000]	[80 000–90 000]	[86 000–96 000]
<i>Indeks</i>	100	93	84	90

Źródło: COMEXT, współpracujący producenci eksportujący, ESTA i objęci próbą producenci unijni.

- (137) Konsumpcja w Unii spadła o 3 % w latach 2018–2019, spadła o ponad 12 % w latach 2019–2020, a następnie zwiększyła się o ponad 5 % w okresie między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólnie rzecz biorąc, od 2018 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym spadła o 9 %.
- (138) Przemysł Unii zgłosił wykorzystanie na użytek własny produktu objętego przeglądem, które stanowiło mniej niż 5 % całkowitej konsumpcji w Unii w 2018 r. W okresie badanym wzrosła ona o 26 %.
- (139) W okresie badanym konsumpcja na wolnym rynku zmniejszyła się o 10 %. W latach 2018–2019 spadła o 7 %, w latach 2019–2020, o 9,6 %, a następnie – w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym – wzrosła o 7 %.

6.3. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

6.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (140) Na podstawie danych współpracujących producentów eksportujących sporządzono następujące zestawienie obrazujące wielkość przywozu oraz udział w rynku przywozu produktu objętego przeglądem: Ponieważ dane pochodzą tylko od dwóch producentów eksportujących, zostały przedstawione w postaci przedziałów ze względu na poufność.
- (141) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	[1 300–1 400]	[1 500–1 600]	[1 250–1 350]	[2 800–2 900]
<i>Indeks</i>	100	111	95	204
Udział w rynku	[1–3] %	[1,2–3,2] %	[1,1–3,1] %	[2,5–3,5] %
<i>Indeks</i>	100	120	113	227

Źródło: Współpracujący producenci eksportujący.

- (142) W pierwotnym dochodzeniu udział w rynku przywozu z Chin w Unii wynosił 26,8 %. Udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosił natomiast [2,5–3,5] %. W związku z tym udział w rynku przywozu z Chin uległ znacznemu ograniczeniu w wyniku obowiązujących środków antydumpingowych. W kontekście malejącej konsumpcji przywóz z Chin wzrósł jednak w okresie badanym ze szkodą dla przemysłu Unii. Wielkość całkowitego przywozu z ChRL wzrosła o 104 % w okresie badanym i wyniosła [2 800–2 900] ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Chociaż udział przywozu z Chin w rynku wzrósł, pozostał w tym samym okresie stosunkowo ograniczony o [2,5–3,5] %.

- (143) W szczególności udział w rynku przywozu z ChRL wzrósł w latach 2018–2019 o 20 %, w latach 2018–2020 o 13 % pomimo spadku konsumpcji w Unii na wolnym rynku o 16 %, a w okresie badanym zwiększył się o 127 %. Wzrost udziału w rynku przywozu z ChRL w okresie badanym miał miejsce pomimo istniejących środków anty-dumpingowych i kryzysu związanego z COVID-19.
- (144) Jak wspomniano w motywie 42, ustalenia dotyczące wielkości przywozu do Unii produktu objętego przeglądem i udziału w rynku chińskich producentów eksportujących oparto na zweryfikowanych danych współpracujących producentów eksportujących oraz informacjach zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, w odniesieniu do okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem przeglądownym.
- (145) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń współpracujący producenci eksportujący, Daye Special Steel Co. Ltd., Zhejiang Pacific Seamless Steel Tube Co. i Yangzhou Chengde Steel Pipe, Co. Ltd, stwierdzili, że nie jest jasne, dlaczego wielkości przywozu wykorzystane w dochodzeniu oparto na danych przekazanych przez współpracujących producentów eksportujących, a nie na bazie danych Comext.
- (146) Jak wspomniano w motywie 42, Komisja uznała, że w tym przypadku informacje statystyczne nie były wiarygodne i nie mogły być wykorzystane do określenia rzeczywistej wielkości przywozu z ChRL, w związku z czym wołała oprzeć swoje ustalenia na zweryfikowanych danych współpracujących producentów eksportujących. Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że niewłaściwym jest wykorzystanie wielkości wywozu zgłoszonej przez współpracujących producentów eksportujących. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.

6.3.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (147) Komisja ustaliła ceny i podcięcie cenowe przywozu z ChRL do Unii na podstawie danych współpracujących producentów eksportujących.
- (148) Ponieważ dane pochodziły tylko od dwóch producentów eksportujących, średnią cenę importową przedstawiono w postaci przedziałów ze względu na poufność.
- (149) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/tonę)

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Średnia cena importowa (w EUR/tonę)	[1 300–1 400]	[1 300–1 400]	[1 300–1 400]	[1 500–1 600]
Indeks	100	99	96	113

Źródło: Współpracujący producenci eksportujący.

- (150) Średnia cena importowa spadła w latach 2018–2019 o 1 %, w latach 2018–2020 o 4 %, a w okresie między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym wzrosła o 13 %.
- (151) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz

2) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących producentów eksportujących na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht), z wyłączeniem cła antydumpingowego i z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.

(152) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wykazał on średni ważony margines podcięcia cenowego od 21,6 % do 27 %, bez uwzględniania cel antydumpingowych, w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek Unii. Kiedy jednak przeprowadzono to samo porównanie z uwzględnieniem cel antydumpingowych, nie zaobserwowano podcięcia cenowego.

6.3.3. Przywóz z państw trzecich innych niż ChRL

(153) Przywóz produktu objętego przeglądem z państw trzecich innych niż ChRL miał miejsce przede wszystkim z Tajlandii, Ukrainy i Zjednoczonego Królestwa.

(154) Wielkość zagregowana przywozu do Unii oraz udział w rynku i trendy cenowe dotyczące przywozu produktu objętego przeglądem z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 5

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Tajlandia	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 657	4 406	4 925	3 579
	<i>Indeks</i>	100	266	297	216
	Udział w rynku	[1,1–2,1] %	[4–5] %	[5–6] %	[3,2–4,2] %
	Średnia cena (EUR/t)	1 059	1 105	962	1 071
	<i>Indeks</i>	100	104	91	101
Ukraina	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 275	779	1 323	772
	<i>Indeks</i>	100	61	104	61
	Udział w rynku	[0,7–1,7] %	[0,5–1,5] %	[1–2] %	[0,5–1,5] %
	Średnia cena (EUR/t)	990	800	672	667
	<i>Indeks</i>	100	81	68	67
Zjednoczone Królestwo	Wielkość sprzedaży (w tonach)	332	542	525	658
	<i>Indeks</i>	100	163	158	198
	Udział w rynku	[0,1–0,5] %	[0,3–0,7] %	[0,4–0,8] %	[0,5–0,9] %

	Średnia cena (EUR/t)	3 100	2 850	2 050	2 169
	<i>Indeks</i>	100	92	66	70
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	4 979	4 390	2 795	1 502
	<i>Indeks</i>	100	88	56	30
	Udział w rynku	[4,2–5,2] %	[4–5] %	[2,5–3,5] %	[1–2] %
	Średnia cena (EUR/t)	3 469	1 668	1 832	3 628
	<i>Indeks</i>	100	48	53	105
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	8 243	10 117	9 568	6 511
	<i>Indeks</i>	100	123	116	79
	Udział w rynku	[7–8] %	[9,5–10,5] %	[10,5–11,5] %	[6,5–7,5] %
	Średnia cena (EUR/t)	2 586	1 419	1 236	1 724
	<i>Indeks</i>	100	55	48	67

Źródło: Comext.

- (155) W okresie badanym nastąpił wzrost przywozu z Tajlandii o 116 %. Udział w rynku osiągnął w 2020 r. poziom [5–6] % i zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do [3,2–4,2] %. Średnia cena importowa pozostała w okresie badanym raczej stabilna. Z tych samych powodów, wyjaśnionych w motywie 140, udział w rynku wszystkich pozostałych krajów został podany w postaci przedziałów.
- (156) W okresie badanym wielkość przywozu z Ukrainy zmniejszyła się o 39 %. Udział w rynku osiągnął w 2020 r. poziom [1–2] % i zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do [0,5–1,5] %. Średnia cena importowa spadła w badanym okresie o 33 %.
- (157) W okresie badanym przywóz ze Zjednoczonego Królestwa zwiększył się o 98 %. Udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wzrósł do poziomu [0,5–0,9] %. Średnia cena importowa spadła w badanym okresie o 30 %.
- (158) W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich spadła o 70 %. Udział w rynku osiągnął w 2019 r. poziom [4–5] % i zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do [1–2] %. Ogólnie średnia cena importowa wzrosła w okresie badanym o 5 %.
- (159) Wielkość przywozu ze wszystkich państw trzecich innych niż państwo, którego dotyczy postępowanie, spadła w okresie badanym o 21 %. Ponadto udział w rynku przywozu ze wszystkich państw trzecich innych niż państwo, którego dotyczy postępowanie, spadł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do [6,5–7,5] %.

6.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

6.4.1. Uwagi ogólne

- (160) Ocena sytuacji gospodarczej przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (161) Jak wspomniano w motywie 20, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrównową. W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w informacjach dostarczonych przez wnioskodawcę, porównanych ze zweryfikowanymi odpowiedziami producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dostępnych oficjalnych statystykach. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych i dostępnych statystyk publicznych. Oba zbiory danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (162) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (163) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

6.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

6.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (164) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	354 212	294 365	237 208	196 050
<i>Indeks</i>	100	83	67	55
Moce produkcyjne (w tonach)	462 885	393 154	378 657	365 740
<i>Indeks</i>	100	85	82	79
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	76,5 %	74,9 %	62,6 %	53,6 %
<i>Indeks</i>	100	98	82	70

Źródło: ESTA, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (165) Wielkość produkcji osiągnęła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rekordowo niski poziom. W badanym okresie zmniejszyła się ona o 45 %. Mówiąc ściślej, wielkość produkcji spadła w latach 2018–2019 o 17 %, następnie w latach 2019–2020 o ponad 19 %, a w okresie między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym o ponad 17 %. Spadek ten był wynikiem spadku konsumpcji w Unii, jak wyjaśniono w sekcji 6.2 powyżej.

- (166) Podobne tendencje odnotowano w przypadku mocy produkcyjnych, które w okresie badanym zmniejszyły się ogółem o 21 %.
- (167) Komisja zauważyła, że spadek mocy produkcyjnych wynikał częściowo z faktu, że dwa przedsiębiorstwa niebędące wnioskodawcami, AMTP Roman w Rumunii i Vallourec Deutschland w Niemczech, zaprzestały w 2020 r. produkcji produktu podobnego. To ostatnie przedsiębiorstwo zamknęło zakład produkcyjny w Reisholz (Niemcy) w czerwcu 2020 r., a zakład produkcyjny w Rath pod koniec 2021 r.
- (168) Jednoczesny spadek wielkości produkcji i mocy produkcyjnych w okresie badanym spowodował spadek wykorzystania mocy produkcyjnych o 30 % w okresie badanym.
- (169) Chociaż wykorzystanie mocy produkcyjnych nie jest głównym czynnikiem wpływającym na zyskowność, ma ono bezpośredni wpływ na wyniki, zwiększając wagę kosztów stałych. Wykorzystanie mocy produkcyjnych pozostawało na bardzo niskim poziomie, przekładając się na sytuację wysokiej niestabilności dla przemysłu.

6.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (170) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku (w tonach)

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym (na wolnym rynku i na rynku sprzedaży wewnętrznej)	102 246	96 910	84 406	92 851
<i>Indeks</i>	100	95	83	91
Udział w rynku (w stosunku do ogólnej konsumpcji)	91,4 %	89,3 %	88,6 %	90,9 %
<i>Indeks</i>	100	98	97	99
Sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej	[4 500–5 500]	[9 000–10 000]	[5 500–6 500]	[6 000–7 000]
<i>Indeks</i>	100	188	119	126
Udział w rynku sprzedaży na rynku zmonopolizowanym	[3,6 %–5,6 %]	[7,9 %–9,9 %]	[6,0 %–7,0 %]	[6,0 %–7,0 %]
<i>Indeks</i>	100	193	140	138
Sprzedaż na wolnym rynku	[95 000–99 000]	[85 000–89 000]	[75 000–79 000]	[85 000–89 000]
<i>Indeks</i>	100	90	81	89
Udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej (w stosunku do ogólnej konsumpcji)	[83 %–88 %]	[77 %–82 %]	[79 %–84 %]	[82 %–87 %]
<i>Indeks</i>	100	93	95	97

Źródło: ESTA, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (171) Łączna sprzedaż przemysłu Unii na rynku unijnym (na wolnym rynku i na rynku sprzedaży wewnętrznej) w okresie badanym znacznie spadła, tj. o 9 %. W szczególności w okresie od 2018 r. do 2019 r. sprzedaż spadła o 5 %, a następnie o ponad 12 % w latach 2019–2020, a od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym wzrosła o ponad 9 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział w rynku całkowitej konsumpcji przemysłu Unii wyniósł 90,9 %, a w okresie badanym zmniejszył się o 1 %.

6.4.2.3. Wzrost

- (172) Chociaż konsumpcja spadła o 9 %, wielkość produkcji przemysłu Unii zmniejszyła się o 45 %, a wielkość sprzedaży na rynku unijnym (na wolnym rynku i na rynku sprzedaży wewnętrznej) spadła w okresie badanym o 9 %.

6.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (173) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	2 114	1 729	1 568	1 270
Indeks	100	82	74	60
Wydajność (w tonach na pracownika)	168	170	151	154
Indeks	100	102	90	92

Źródło: ESTA, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (174) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii w okresie badanym zmniejszył się o 40 % i wykazywał taką samą tendencję jak wielkość produkcji unijnej.
- (175) Wydajność siły roboczej producentów unijnych, mierzona jako produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną rocznie, zmniejszyła się w okresie objętym postępowaniem o 8 % ze względu na spadek popytu i wynikający z niego spadek produkcji.

6.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (176) Wszystkie marginesy dumpingu ustalone w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznie przekraczały poziom de minimis. Jednocześnie poziom przywozu z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym był bardzo ograniczony i stanowił tylko [2,5–3,5] % konsumpcji w Unii. Dlatego też wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii był dość ograniczony.

6.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

6.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (177) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii (EUR/t)

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym	1 328	1 331	1 249	1 312
<i>Indeks</i>	100	100	94	98
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku zmonopolizowanym ⁽⁵⁵⁾	[900–1 100]	[1 100–1 300]	[1 100–1 300]	[1 100–1 300]
<i>Indeks</i>	100	115	106	116
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku	1 353	1 354	1 265	1 321
<i>Indeks</i>	100	100	94	98
Jednostkowy koszt produkcji	1 227	1 221	1 217	1 416
<i>Indeks</i>	100	100	99	115

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (178) W okresie badanym cena przemysłu Unii na wolnym rynku spadła o ponad 2 %, a jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 15 %. Po wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu z Chin w listopadzie 2016 r. producenci unijni byli w stanie utrzymać swoje ceny sprzedaży w Unii w latach 2018–2019. W latach 2019–2020 jednostkowa cena sprzedaży spadła jednak o ponad 6 %. Następnie wzrosła o ponad 4 % w latach 2020–2021.
- (179) Jednostkowy koszt produkcji utrzymywał się w latach 2018–2019 na stałym poziomie, nieznacznie spadł o 1 % w latach 2018–2020 i wzrósł o 15 % w okresie badanym. W latach 2020–2021 zwiększył się o ponad 16 %, odzwierciedlając wysoki wzrost kosztów energii i surowców w tym okresie.

6.4.3.2. Koszty pracy

- (180) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	62 122	64 071	66 134	65 599
<i>Indeks</i>	100	103	106	106

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

⁽⁵⁵⁾ Średnią cenę na rynku sprzedaży wewnętrznej przedstawiono w postaci przedziałów w celu zachowania poufności.

- (181) Średnie koszty pracy na pracownika wzrosły w okresie 2018–2019 o 3 %. W latach 2018–2020 również się zwiększyły, o 6 %. Ogółem wzrósł w okresie badanym o 6 %.

6.4.3.3. Zapasy

- (182) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	22 334	19 256	14 497	13 692
<i>Indeks</i>	100	86	65	61
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	8,8	8,7	8,1	8,9
<i>Indeks</i>	100	99	93	102

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (183) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych utrzymywał się na stałym poziomie w stosunku do produkcji. W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 39 %. Sami producenci unijni zwykle utrzymują jedynie niewielki poziom zapasów. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego przemysłu. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. W okresie objętym dochodzeniem niektórzy producenci zmniejszyli produkcję i ograniczyli zapasy, starając się poradzić sobie z trudną sytuacją finansową w latach 2020 i 2021 (zob. tabela 6).

6.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (184) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	9,3	9,9	3,8	- 7,2
<i>Indeks</i>	100	106	41	- 77
Przepływy pieniężne (w EUR)	54 041 814	65 623 240	56 907 181	6 140 456
<i>Indeks</i>	100	121	105	11
Inwestycje (w EUR)	26 907 236	9 977 233	3 253 779	4 952 232
<i>Indeks</i>	100	37	12	18

Zwrot z inwestycji	10,6 %	22,3 %	18,1 %	0,3 %
Indeks	100	211	171	3

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (185) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Ogólna rentowność spadła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym z 9,3 % w 2018 r. do [-7,2] %. W latach 2019–2018 utrzymywała się na prawie takim samym poziomie, natomiast w latach 2018–2020 spadła o 59 %. Rentowność objętych próbą producentów unijnych spadła w okresie badanym o [-77] %.
- (186) Po ujawnieniu ustaleń współpracujący producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób pogorszenie rentowności było związane ze wzrostem cen importowych z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (187) Jak wyjaśniono w motywie 200, Komisja stwierdziła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii nie została spowodowana przez przywóz z ChRL. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (188) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto wzrosły w latach 2018–2019 o 21 %, a w latach 2018–2020 utrzymywały się na stabilnym poziomie. W okresie badanym przepływy środków pieniężnych netto spadły jednak ogółem o 89 %, podążając za tendencją rentowności sprzedaży.
- (189) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji odzwierciedlający poziom amortyzacji aktywów. Ogółem zmniejszył się on w okresie badanym o 97 %. W szczególności zwrot z inwestycji zwiększył się o 111 % w latach 2018–2019, głównie ze względu na poziom zysku osiągnięty w 2019 r., wzrósł o 71 % w latach 2018–2020 i spadł o 97 % w latach 2018–2021, jak już wspomniano, ze względu na niski poziom zysków w 2021 r.
- (190) Komisja zauważyła, że pomimo niskich marż zysku od 2020 r. przemysł Unii utrzymywał dobry poziom wydajności i nigdy nie przestał optymalizować procesu produkcji, logistyki, sprzedaży i marketingu, kontynuując inwestycje.
- (191) Wysoki poziom inwestycji, które mają być realizowane przez przemysł Unii, świadczy o jego silnej woli dostosowania, poprawy i pozostania na rynku pomimo trudności i niekorzystnej sytuacji gospodarczej.
- (192) Słabe wyniki finansowe przemysłu Unii w okresie badanym ograniczyły zdolność przemysłu do pozyskania kapitału. Przemysł Unii jest kapitałochłonny i wymaga znacznych inwestycji. Przepływy środków pieniężnych netto w okresie badanym były zbyt niskie do pokrycia tak znacznych inwestycji.

6.5. Wnioski dotyczące szkody

- (193) Zmiany wskaźników mikro- i makroekonomicznych w okresie badanym pokazały, że sytuacja finansowa przemysłu Unii pogorszyła się. Zasadniczo w okresie badanym tendencje w przypadku głównych wskaźników gospodarczych uległy pogorszeniu.
- (194) Dochodzenie wykazało, że wszystkie wskaźniki szkody wykazywały w okresie badanym tendencję spadkową. W kontekście spadku popytu o 9 % zarówno wielkość sprzedaży na wolnym rynku, jak i produkcja spadła odpowiednio o 9 % i 45 %. Doprowadziło to do ograniczenia zdolności produkcyjnych o 21 % i zatrudnienia o 40 %. W związku z tym, że spadek produkcji był szybszy (45 % w okresie badanym) niż spadek mocy produkcyjnych i zatrudnienia, wykorzystanie mocy produkcyjnych i wydajność również spadły, odpowiednio o 30 % i 8 %.

- (195) W tym samym okresie średnia cena jednostkowa na wolnym rynku również spadła, o ponad 2 %, podczas gdy jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 15 %. W rezultacie rentowność spadła o [-77] % w okresie badanym, a zysk obniżył się z poziomu 9,3 % w 2018 r. do [-7,2] % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (196) Ze wskaźników szkody wynika zatem, że przemysł Unii poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym istotną szkodę, ponieważ obniżył ceny sprzedaży pomimo rosnących kosztów produkcji, co doprowadziło do załamania się jego rentowności, a to z kolei miało negatywny wpływ na inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych.
- (197) W związku z powyższym Komisja uznała, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (198) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała następnie, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego.
- (199) Dochodzenie wykazało, że wielkość przywozu z Chin wzrosła w okresie badanym o 104 %, z [1 300–1 400] ton do [2 800–2 900] ton. Jej udział w rynku również się zwiększył – ponad dwukrotnie, z [1–3] % do [2,5–3,5] %, ale pozostał znacznie poniżej udziału w rynku wynoszącego 26,8 % odnotowanego w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Co istotniejsze, średnia cena sprzedaży w przywozie z ChRL [1 500–1 600] EUR/t była wyższa od średniej ceny sprzedaży przemysłu unijnego (1 321 EUR/t) i średniego kosztu produkcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (1 416 EUR/t). Ponadto w ramach porównania poszczególnych rodzajów produktu Komisja nie stwierdziła podcięcia cenowego, jeżeli w cenach producentów eksportujących uwzględniane były cła. W związku z tym, pomimo wzrostu wielkości i udziału w rynku, przywóz z ChRL nie wyrządził w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym szkody przemysłowi unijnemu.
- (200) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii nie mógł spowodować przywóz z Chin.

7. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (201) W motywie 200 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wyrządzonej przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL w przypadku wygaśnięcia środków.
- (202) W tym zakresie Komisja przeanalizowała następujące elementy: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL, związek między cenami w Unii a cenami chińskimi, związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich a poziomem cen w Unii, atrakcyjność rynku unijnego oraz wpływ potencjalnego przywozu z ChRL na sytuację przemysłu Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

7.1. Moce produkcyjne, wolne moce produkcyjne w ChRL

- (203) Moce produkcyjne w ChRL w przypadku produktu objętego postępowaniem szacuje się na 5 mln ton rocznie. Wolne moce produkcyjne w Chinach wynosiły około 2,7 mln ton rocznie, co przekracza konsumpcję produktu objętego postępowaniem na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która wynosiła do 102 189 ton, niemal 27 razy. Istnieje zatem znaczna nadwyżka podaży nad popytem na rynku chińskim. W związku z tym, w przypadku pojawienia się nowych możliwości, stanowiłoby to dalszą zachętę dla chińskich producentów do skupiania się w coraz większym stopniu na rynkach eksportowych.

7.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (204) Jak ustalono w sekcji 4.2 powyżej, rynek Unii jest atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen. Unia jest obecnie największym na świecie rynkiem produktu objętego przeglądem w ujęciu realnym. Ponadto posiada solidną infrastrukturę logistyczną z dobrze wyposażonymi portami, magazynami i obiektami dystrybucyjnymi oraz wysokim poziomem konsumpcji przemysłowej.
- (205) Ponadto, jak wskazano w motywie 152, Komisja ustaliła, że w przypadku braku środków przywóz z ChRL spowodowałby znaczne podcięcie cen przemysłu Unii. Ponadto średnia cena importowa stosowana przez chińskich producentów eksportujących w wywozie do głównych miejsc przeznaczenia w państwach trzecich (Korea Południowa, Indie, Tajlandia itp.) wynosząca 1 135 EUR/t ⁽⁵⁶⁾ była niższa od średniej ceny sprzedaży przemysłu Unii wynoszącej na wolnym rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądem 1 321 EUR/t. W związku z tym w przypadku wygaśnięcia środków producenci eksportujący mają silną zachętę do zwiększenia sprzedaży do Unii po cenach niższych niż ceny stosowane przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądem.
- (206) Rynek unijny uznaje się zatem za bardzo atrakcyjny dla chińskich producentów i można stwierdzić, że wolne moce produkcyjne dostępne w ChRL zostałyby, przynajmniej częściowo, wykorzystane do znacznego zwiększenia wywozu na rynek unijny po cenach dumpingowych i wyrządzających szkodę w przypadku wygaśnięcia środków. Jak opisano powyżej, atrakcyjność rynku unijnego doprowadziłaby do znacznego wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL. Ponieważ produkt objęty postępowaniem jest produktem raczej jednorodnym pod względem jakości, poziom cen jest najważniejszym czynnikiem przy podejmowaniu decyzji o zakupie od producentów unijnych lub od chińskich producentów eksportujących. Nagły spadek wywozu z Chin w odpowiedzi na środki antydumpingowe wskazuje, że klienci mogą łatwo przestawić się na dostawcę oferującego najbardziej konkurencyjną cenę (tj. z chińskich producentów eksportujących na producentów unijnych lub odwrotnie w przypadku wygaśnięcia środka).

7.3. Wpływ potencjalnego przywozu z Chin na sytuację przemysłu Unii w przypadku wygaśnięcia środków

- (207) Objęci próbą producenci unijni osiągalni w okresie objętym dochodzeniem przeglądem ujemne marże zysku wynoszące [-7,2 %], w związku z czym nie mogą sobie pozwolić na dalsze obniżenie ceny sprzedaży lub utratę udziału w rynku (w przypadku nieobniżenia ceny) w wyniku nowego przywozu, ponieważ spowodowałoby to dalszy wzrost ich strat.
- (208) Biorąc pod uwagę prawdopodobieństwo, że producenci eksportujący stosowaliby niższe ceny i przywozili większe ilości, przemysł Unii byłby zmuszony obniżyć swoje ceny sprzedaży kosztem rentowności albo utrzymać ceny sprzedaży, co najprawdopodobniej spowodowałoby spadek wielkości sprzedaży i utratę udziałów w rynku na korzyść chińskich eksporterów. Bardziej realistyczne wydaje się połączenie tych scenariuszy. Ostatecznie doprowadziłoby to do presji na obniżenie cen, większych strat i prawdopodobnego odzyskania przez przywóz z ChRL udziału w rynku przed wprowadzeniem środków wynoszącego 26 %. Warto zauważyć, że dwóch istniejących producentów unijnych całkowicie wstrzymało produkcję produktu podobnego w 2020 r.: AMTP Roman w Rumunii i Val-lourec Deutschland w Niemczech.
- (209) Wobec powyższego Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do znacznego wzrostu przywozu towarów z ChRL po cenach dumpingowych podcinających ceny przemysłu Unii, a tym samym w dalszym stopniu zwiększających szkodę, jaką ponosi przemysł Unii, ponieważ istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL. W konsekwencji rentowność przemysłu Unii byłaby poważnie zagrożona.

⁽⁵⁶⁾ Na podstawie danych GTA. Dane statystyczne dotyczyły przywozu z Chin do państw trzecich, których dotyczy postępowanie. Usunięto również kody HS zawierające produkty o średnicy równej lub mniejszej niż 406 mm, aby odzwierciedlić definicję produktu objętego przeglądem.

7.4. Komentarze otrzymane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (210) Po ujawnieniu ustaleń współpracujący producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja nie oceniła wpływu przywozu pochodzącego z Tajlandii w analizie ponownego wystąpienia szkody w świetle faktu, że przywóz z Chin nie wyrządził szkody przemysłowi Unii w „okresie objętym przeglądem”. Twierdzili oni ponadto, że niskie ceny i wielkość przywozu pochodzącego z Tajlandii mogą pogorszyć niestabilną sytuację przemysłu Unii.
- (211) Biorąc pod uwagę, że niniejsze dochodzenie ogranicza się do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, Komisja ograniczyła analizę ponownego wystąpienia szkody do elementów wymienionych w motywie 202, które mogłyby mieć wpływ na przemysł Unii w przypadku wygaśnięcia środków wprowadzonych wobec przywozu pochodzącego z ChRL. Przywóz z Tajlandii nie był czynnikiem w tej ocenie. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (212) Ci sami producenci eksportujący twierdzili również, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego przemysł Unii zgłosił straty w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (213) Jak wspomniano w motywie 195, średnia cena jednostkowa spadła w okresie badanym o 2 %, podczas gdy jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 15 %. W związku z tym, jako że przemysł Unii nie mógł przenieść wzrostu kosztów wynikającego z umów długoterminowych, zgłosił straty w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponadto, jak wspomniano w motywie 200, Komisja stwierdziła, że przywóz z ChRL nie wyrządził w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym szkody przemysłowi unijnemu. W związku z tym Komisja skoncentrowała swoją analizę na ponownym wystąpieniu szkody na podstawie elementów, o których mowa w motywie 202. Na tej podstawie i jak wspomniano w motywie 209 Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych z ChRL. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (214) Współpracujący producenci eksportujący odnieśli się również do dwóch sprawozdań Organu Apelacyjnego⁽³⁷⁾ i stwierdzili, że „należy wyciągnąć uzasadniony wniosek, starannie analizując zgromadzone dowody, a wszelkie prognozy dotyczące przyszłości lub wyciągnięte wnioski muszą być również omawiane na podstawie zebranych dowodów”. W szczególności twierdzili oni, że wolne moce produkcyjne były przeszacowane oraz że chińscy producenci eksportujący skoncentrowali się na rynku krajowym i nie dokonywali wywozu swoich wolnych mocy produkcyjnych do Unii. Ponadto twierdzili oni, że w analizie prawdopodobieństwa nie należy uwzględniać atrakcyjności rynku unijnego i „cen wywozu z Chin do innych państw” oraz że analiza ta powinna opierać się na „analizie alternatywnej dotyczącej tego, co się stanie w przyszłości, przede wszystkim na podstawie prognozowanego przywozu towarów po cenach dumpingowych, cen i wpływu na przemysł Unii”.
- (215) Jeżeli chodzi o moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne, współpracujący producenci eksportujący nie przedstawili żadnych nowych dowodów na poparcie swojego twierdzenia. Wobec braku nowych argumentów twierdzenie to zostało odrzucone.
- (216) Jeżeli chodzi o elementy, które należy uwzględnić w analizie prawdopodobieństwa, Komisja uznała, że analizując takie elementy, jak atrakcyjność rynku unijnego i ceny stosowane wobec państw trzecich, przeprowadziła taką „analizę alternatywną” zgodnie ze swoją standardową praktyką, wykorzystując wszystkie dostępne elementy, które umożliwiły ocenę prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przyszłości. Wobec braku elementów, które mogłyby podważyć wnioski Komisji w tym względzie, twierdzenie to zostało odrzucone.

8. INTERES UNII

- (217) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów niepowiązanych i użytkowników.

⁽³⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – *Corrosion Resistant Steel Sunset Review*, pkt 111 oraz sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – *Oil Country Tubular Goods Sunset Reviews*, pkt 7.166.

8.1. Interes przemysłu Unii

- (218) Przemysł Unii składa się z sześciu producentów zlokalizowanych w różnych państwach członkowskich. Wśród nich Dalmine S.p.A, Tubos Reunidos Group SA i Valcovni Trub Chomutov AS są wnioskodawcami, podczas gdy pozostali, Huta Batory Sp. Z o.o., Vallourec Deutschland GmbH, w Niemczech i Francji (niebędący wnioskodawcami) oraz AMTP Roman, to producenci współpracujący.
- (219) W toku dochodzenia wykazano, że wygaśnięcie środków miałooby prawdopodobnie znaczny negatywny wpływ na przemysł Unii. Sytuacja przemysłu Unii szybko uległaby pogorszeniu pod względem spadku wielkości sprzedaży i cen sprzedaży, co spowodowałoby znaczny spadek rentowności. Z drugiej strony utrzymanie środków pozwoliłoby przemysłowi Unii na dalszą poprawę swojej sytuacji po szkodach spowodowanych przez dumpingowych przywóz oraz na dalsze wykorzystywanie swojego potencjału na rynku Unii, na który nie oddziałują nieuczciwe praktyki handlowe ChRL.
- (220) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych leży w interesie przemysłu Unii.

8.2. Interes importerów niepowiązanych, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników

- (221) Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi importerami niepowiązanymi, przedsiębiorstwami handlowymi i użytkownikami. Żadne z przedsiębiorstw handlowych ani żaden z użytkowników nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji.
- (222) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, żaden z użytkowników nie zgłosił się w ramach niniejszego przeglądu. Ponadto istnieje 79 znanych importerów niepowiązanych, z których zgłosiło się jedynie przedsiębiorstwo Siderpighi spa Con Socio Unico, znane jako importer niepowiązany. Odpowiedziało ono, że nie opowiada się za wprowadzeniem środków antydumpingowych. Twierdziło, że Unia potrzebuje przywozu z Chin, ponieważ popyt przekracza dostępne oferty. Komisja zauważyła, że obrót produktem objętym przeglądem stanowi mniej niż 1 % obrotu tego importera niepowiązanego. W związku z tym utrzymanie środków w żadnym wypadku nie wpłynie na ogólne prognozy dotyczące wyników tego przedsiębiorstwa.
- (223) Ponadto, jeżeli chodzi o interesy zarówno użytkowników, jak i importerów, w pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że istnieją wystarczające alternatywne źródła dostaw produktu objętego przeglądem. Wniosek ten pozostaje aktualny, biorąc pod uwagę, że około 10 % rynku jest nadal obsługiwane przez przywóz ze wszystkich źródeł. Ponadto w okresie objętym dochodzeniem przeglądem przemysł Unii dysponował wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi ponad 46 %, co znacznie przekracza obecną konsumpcję w Unii.
- (224) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przedłużenie obowiązywania środków nie wpłynie negatywnie na istniejącą podaż na rynku ani na sytuację gospodarczą danego importera lub któregośkolwiek z użytkowników na rynku.
- (225) Komisja doszła zatem do wniosku, że utrzymanie obowiązujących środków nie jest sprzeczne z interesem importerów i użytkowników.

8.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (226) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków nałożonych na przywóz produktu objętego przeglądem pochodzącego z ChRL nie leży w interesie Unii.

9. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (227) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji dumpingu, ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii należy utrzymać środki antydumpingowe dotyczące niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, pochodzących z ChRL.

- (228) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (229) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (230) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu danych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań, może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (231) Poszczególne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z ChRL i wytworzonego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty przeglądem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (232) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁵⁸⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (233) Eksporter lub producent, który nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie przyjętym do określenia poziomu cła mającego obecnie zastosowanie do jego wywozu, może złożyć wniosek do Komisji o objęcie go stawką cła antydumpingowego w odniesieniu do nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku pod warunkiem spełnienia trzech warunków. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie przyjętym do określenia poziomu cła mającego zastosowanie do jego wywozu; (ii) nie jest powiązany z przedsiębiorstwem, które dokonywało takiego wywozu i które w związku z tym jest objęte cłami antydumpingowymi oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem tuż po OD lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu.
- (234) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁵⁹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

⁽⁵⁸⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

⁽⁵⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

(235) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, obecnie objętych kodami CN 7304 19 90, ex 7304 29 90 (kod TARIC 7304 29 90 90) 7304 39 88 oraz 7304 59 89 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd	29,2	C171
Grupa CITIC Pacific: — Daye Special Steel Co., Ltd — Zhejiang Pacific Seamless Steel Tube Co., Ltd	51,8	899H
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd	39,9	C173
Hengyang Valin MPM Co., Ltd	48,2	C174
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	45,6	C998
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	54,9	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie sporządza się w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty przeglądem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w ChRL. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z ChRL do wykazu w załączniku i objęcie ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonywał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z ChRL w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. („okres objęty pierwotnym dochodzeniem”);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym niniejszym rozporządzeniem oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z ChRL albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej nieobjęci próbą:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tianjin Pipe Manufacturing Co., Ltd	C998
Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd	C998
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd	C998
Wuxi SP. Steel Tube Manufacturing Co., Ltd	C998
Zhangjiagang Tubes China Co., Ltd	C998
TianJin TianGang Special Petroleum Pipe Manufacture Co., Ltd	C998
Shandong Zhongzheng Steel Pipe Manufacturing Co., Ltd	C998

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1451**z dnia 13 lipca 2023 r.**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/2002 w odniesieniu do powiadamiania o chorobach oraz informacji, które mają być przedkładane przez państwa członkowskie w celu zatwierdzenia i zgłaszania obowiązkowych i nieobowiązkowych programów likwidacji choroby, oraz które należy zawrzeć we wnioskach o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23, 35 i 40,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 ustanowiono zasady dotyczące chorób zwierząt przenoszących się lub przenoszonych na zwierzęta lub na ludzi, w tym przepisy dotyczące powiadamiania o chorobach i sprawozdawczości dotyczącej chorób, unijnych programów nadzoru, programów likwidacji choroby i statusu obszaru wolnego od choroby.
- (2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 ⁽²⁾ stanowi uzupełnienie rozporządzenia (UE) 2016/429 i określono w nim zasady dotyczące nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób zwierząt.
- (3) Aby zapewnić jednolite stosowanie w Unii przepisów dotyczących powiadamiania o chorobach i sprawozdawczości w tym zakresie, unijnych programów nadzoru, programów likwidacji choroby i statusu obszaru wolnego od choroby ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2016/429 i rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/689, w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2002 ⁽³⁾ ustanowiono przepisy wykonawcze dotyczące informacji, formatów i wymagań proceduralnych dotyczących programów nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby.
- (4) Jak pokazuje doświadczenie zdobyte podczas przedkładania informacji dotyczących wyników zatwierdzonych programów likwidacji choroby oraz wniosków o przyznanie statusu obszaru wolnego od choroby w okresie od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2002, a w szczególności w świetle danych już dostępnych w komputerowym systemie informacji o chorobach zwierząt (ADIS), o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/429, niektóre elementy informacji obecnie wymaganych na mocy tego rozporządzenia wykonawczego nie są niezbędne Komisji do oceny wniosków o przyznanie statusu obszaru wolnego od choroby. W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego państw członkowskich elementy te nie powinny być wymagane. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/2002.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 211).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2002 z dnia 7 grudnia 2020 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do powiadamiania unijnego i sprawozdawczości unijnej w zakresie chorób umieszczonych w wykazie, formatów i procedur dotyczących przedkładania unijnych programów nadzoru i programów likwidacji choroby i sprawozdawczości w ich zakresie oraz wnioskowania o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby, a także komputerowego systemu informacyjnego (Dz.U. L 412 z 8.12.2020, s. 1).

- (5) Informacje, które należy przedstawić na temat wyników realizacji programów likwidacji choroby są dostępne w ADIS. Projekty programów likwidacji choroby przedłożone Komisji do zatwierdzenia powinny być również przedkładane drogą elektroniczną za pośrednictwem ADIS, aby zapewnić spójność.
- (6) Ponadto doświadczenie zdobyte podczas stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2002 wskazuje, że konieczne jest wyjaśnienie niektórych przepisów załączników V, VI i VII do tego rozporządzenia, aby zagwarantować, iż nie ma wątpliwości co do tego, że zakres terytorialny zatwierdzonego programu likwidacji choroby dotyczącego zwierząt wodnych oraz zatwierdzenie statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do tych zwierząt mogą mieć zastosowanie na poziomie państwa członkowskiego, strefy lub kompartmentu. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki V, VI i VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2002.
- (7) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/689 przewidziano kilka odstępstw, które mają znaczenie dla przedłożenia programu likwidacji chorób kategorii B lub kategorii C zwierząt wodnych zgodnie z sekcją 4 załącznika VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2002. Obecnie tylko jedno takie odstępstwo jest wymienione w tym załączniku. Należy zatem zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/2002 tak, aby wszystkie odpowiednie odstępstwa były wymienione w sekcji 4 załącznika VII do tego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Sprawozdawczość unijna w zakresie rocznych wyników realizacji zatwierdzonych programów likwidacji choroby

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z wyników realizacji swoich bieżących zatwierdzonych programów likwidacji choroby.
 2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają – w odniesieniu do każdego roku – informacje obejmujące poprzedni rok kalendarzowy określone w:
 - a) załączniku V sekcja 1 w odniesieniu do programów likwidacji chorób kategorii B i C zwierząt lądowych na podstawie przyznania statusu obszaru wolnego od choroby na poziomie zakładu;
 - b) załączniku V sekcja 2 w odniesieniu do programów likwidacji zakażenia wirusem wścieklizny (RABV);
 - c) załączniku V sekcja 3 w odniesieniu do programów likwidacji zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) (zakażenie BTV);
 - d) załączniku V sekcja 4 w odniesieniu do programów likwidacji chorób kategorii B i C zwierząt wodnych.
 3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są przedkładane drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu ADIS.”;
- 2) w art. 8 uchyla się ustęp 2;
 - 3) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przedkładają Komisji do zatwierdzenia.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Programy likwidacji choroby, o których mowa w ust. 1, są przedkładane drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu ADIS.”;

4) w art. 11 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie, zwracając się do Komisji z wnioskiem o uznanie statusu obszaru wolnego od choroby zgodnie z częścią II rozdział 4 sekcje 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689, z wyjątkiem informacji przedstawionych uprzednio w sprawozdaniach, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, włączają do swoich wniosków istotne informacje, o których mowa w:”;

5) w załącznikach V, VI i VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach V, VI i VII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku V:

a) sekcja 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacje dotyczące przedmiotowych zakładów i zwierząt znajdujących się na terytorium zgodnie z pkt 5, w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:

- a) liczba zakładów utrzymujących zwierzęta należące do docelowej populacji zwierząt, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 (*) na dzień 31 grudnia;
- b) liczba zwierząt z docelowej populacji zwierząt utrzymywanych w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia;
- c) liczba zakładów o statusie obszaru wolnego od choroby, w tym zakładów o zawieszonym statusie obszaru wolnego od choroby, w których – w stosownych przypadkach – prowadzono szczepienia lub nie prowadzono szczepień, spośród liczby zakładów, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia;
- d) liczba zwierząt utrzymywanych w zakładach, o których mowa w lit. c);
- e) liczba zakładów, w których potwierdzono zakażenie w okresie sprawozdawczym.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 211).”;

b) sekcja 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacje dotyczące przedmiotowych zakładów akwakultury i zwierząt znajdujących się na terytorium, o którym mowa w pkt 5, w podziale na państwa członkowskie, strefy lub kompartmenty:

- a) liczba zatwierdzonych zakładów akwakultury i liczba zarejestrowanych zakładów akwakultury utrzymujących zwierzęta należące do docelowej populacji zwierząt oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji, które są objęte programem likwidacji choroby, na dzień 31 grudnia;
- b) liczba zakładów akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji, spośród liczby zakładów lub punktów pobierania próbek, o których mowa w lit. a), które na dzień 31 grudnia nie są zakażone;
- c) liczba zakażonych zakładów akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji z potwierdzonymi przypadkami, spośród liczby zakładów i punktów pobierania próbek, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia;
- d) liczba nowych zakażonych zakładów akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji, z potwierdzonymi przypadkami, spośród liczby zakładów i punktów pobierania próbek, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia.”;

2) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Informacje, które należy zawrzeć we wnioskach o uznanie, w przypadku państw członkowskich lub stref, statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do chorób zwierząt lądowych i wodnych oraz we wnioskach o uznanie, w przypadku kompartmentów, statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do chorób zwierząt wodnych zgodnie z art. 11”;

b) w sekcji 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) ppkt 1–7 otrzymują brzmienie:

„1. w przypadku programów likwidacji zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w odniesieniu do utrzymywanego bydła w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:

- a) liczba zakładów utrzymujących bydło, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - c) liczba zakładów utrzymujących bydło o statusie wolnym od zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*, w których nie prowadzono szczepień, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów utrzymujących bydło poddane badaniu serologicznemu w kierunku zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - f) liczba zakładów z podejrzeniem wystąpienia zakażenia po przeprowadzeniu badań, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - g) liczba przypadków poronień u utrzymywanego bydła, które mogły być spowodowane zakażeniem wywołanym przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*, które poddano dochodzeniu każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - h) data ostatniego potwierdzonego przypadku zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* u utrzymywanego bydła;
 - i) data ostatniego szczepienia utrzymywanego bydła przeciwko zakażeniu wywołanemu przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*;
2. w przypadku programów likwidacji zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w odniesieniu do utrzymywanych owiec i kóz w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:
- a) liczba zakładów utrzymujących owce i kozy, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba owiec i kóz utrzymywanych w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - c) liczba zakładów utrzymujących owce i kozy o statusie wolnym od zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*, w których nie prowadzono szczepień, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba owiec i kóz utrzymywanych w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów utrzymujących owce i kozy poddane badaniu w kierunku zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - f) liczba zakładów z podejrzeniem wystąpienia zakażenia po przeprowadzeniu badań, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - g) liczba przypadków poronień u utrzymywanych owiec i kóz, które mogły być spowodowane zakażeniem wywołanym przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*, które poddano dochodzeniu każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - h) data ostatniego potwierdzonego przypadku zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* u utrzymywanych owiec i kóz;
 - i) data ostatniego szczepienia utrzymywanych owiec i kóz przeciwko zakażeniu wywołanemu przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*;

3. w przypadku programów likwidacji zakażenia MTBC w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:
 - a) liczba zakładów utrzymujących bydło, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - c) liczba zakładów utrzymujących bydło o statusie wolnym od zakażenia MTBC, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów utrzymujących bydło badane w kierunku MTBC każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - f) liczba zakładów z podejrzeniem wystąpienia zakażenia po przeprowadzeniu badań, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - g) liczba sztuk bydła poddanego ubojowi, u którego wystąpiły zmiany patologiczne potencjalnie świadczące o zakażeniu MTBC, które poddano dochodzeniu każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - h) liczba zakładów, w których potwierdzono zakażenie MTBC każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
4. w przypadku programów likwidacji enzootycznej białaczki bydła w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:
 - a) liczba zakładów utrzymujących bydło, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - c) liczba zakładów utrzymujących bydło o statusie wolnym od zakażenia enzootyczną białaczką bydła, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów utrzymujących bydło badane w kierunku enzootycznej białaczki bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - f) liczba zakładów z podejrzeniem wystąpienia zakażenia po przeprowadzeniu badań, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - g) liczba próbek pobranych od bydła poddanego ubojowi w wieku powyżej 24 miesięcy z guzami, które mogły być spowodowane przez enzootyczną białaczkę bydła, poddawanych badaniom laboratoryjnym w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności enzootycznej białaczki bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - h) liczba zakładów, w których potwierdzono zakażenie enzootyczną białaczką bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
5. w przypadku programów likwidacji zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:
 - a) liczba zakładów utrzymujących bydło, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;

- c) liczba zakładów o statusie wolnym od zakażenia zakaźnym zapaleniem nosa i tchawicy bydła/otrętem bydła, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów badanych w kierunku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - f) liczba zakładów z podejrzeniem wystąpienia zakażenia po przeprowadzeniu badań, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - g) liczba zakładów, w których potwierdzono zakażenie zakaźnym zapaleniem nosa i tchawicy bydła/otrętem bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - h) data zakazu szczepienia utrzymywanego bydła przeciwko zakaźnemu zapaleniu nosa i tchawicy bydła/otrętowi bydła;
6. w przypadku programów likwidacji zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:
- a) liczba zakładów utrzymujących świnie, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba świń utrzymywanych w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - c) liczba zakładów utrzymujących bydło o statusie wolnym od zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba świń utrzymywanych w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów, w których każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat prowadzono nadzór w celu wykrycia jakichkolwiek klinicznych, wirusologicznych lub serologicznych dowodów zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego;
 - f) liczba świń poddanych badaniom w zakładach, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - g) liczba zakładów, w których potwierdzono zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - h) data zakazu szczepienia utrzymywanych świń przeciwko wirusowi choroby Aujeszkyego;
7. w przypadku programów likwidacji wirusa choroby Aujeszkyego, w podziale na strefy, jeżeli zasięg terytorialny programu obejmuje więcej niż jedną strefę:
- a) liczba zakładów utrzymujących bydło, z wyłączeniem zakładów objętych odstępstwem zgodnie z art. 19 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - b) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. a), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - c) liczba zakładów utrzymujących bydło o statusie wolnym od zakażenia wirusową biegunką bydła, w tym zakładów o zawieszonym statusie wolnych od choroby, na dzień 31 grudnia w ciągu ostatnich trzech lat;
 - d) liczba bydła utrzymywanego w zakładach, o których mowa w lit. c), na dzień 31 grudnia każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - e) liczba zakładów badanych w kierunku wirusowej biegunki bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
 - f) liczba zakładów z podejrzeniem wystąpienia zakażenia po przeprowadzeniu badań, o których mowa w lit. e), każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;

- g) liczba zakładów, w których potwierdzono zakażenie wirusową biegunką bydła każdego roku w ciągu ostatnich trzech lat;
- h) data zakazu szczepienia utrzymywanego bydła przeciwko wirusowej biegunce bydła;”;

(ii) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10. w przypadku programów likwidacji chorób kategorii B i C zwierząt wodnych należy podać następujące informacje w odniesieniu do każdego roku programu, w podziale na państwa członkowskie, strefę lub kompartment, stosownie do zakresu terytorialnego:

- a) liczba zatwierdzonych zakładów akwakultury i, w stosownych przypadkach, liczba zarejestrowanych zakładów akwakultury utrzymujących zwierzęta należące do docelowej populacji zwierząt oraz punktów pobierania próbek z dzikich populacji, które są objęte programem likwidacji choroby, a także mapy przedstawiające położenie zakładów i punktów pobierania próbek z dzikich populacji;
- b) liczba zakładów akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji, spośród liczby zakładów i punktów pobierania próbek, o których mowa w lit. a), które nie są zakażone;
- c) liczba kontroli stanu zdrowia zwierząt przypadająca na zatwierdzone i, w stosownych przypadkach, zarejestrowane zakłady akwakultury;
- d) liczba pobranych próbek przypadająca na zatwierdzone oraz, w stosownych przypadkach, zarejestrowane zakłady akwakultury i punkty pobierania próbek z dzikich populacji, a także szczegółowe informacje dotyczące gatunków, wyników pobierania próbek (dodatnie lub ujemne) i temperatury wody w momencie pobierania próbki;
- e) liczba zakażonych zakładów akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji z potwierdzonymi przypadkami, spośród liczby zakładów, o których mowa w lit. a);
- f) liczba nowych zakażonych zakładów akwakultury oraz, w stosownych przypadkach, punktów pobierania próbek z dzikich populacji z potwierdzonymi przypadkami, spośród liczby zakładów, o których mowa w lit. a).”;

3) w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

a) sekcja 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Cele pośrednie programu likwidacji choroby odnoszące się do specyficznych dla danej choroby kryteriów uzyskania statusu obszaru wolnego od choroby, w tym co najmniej:

- a) oczekiwany roczny spadek liczby zakażonych zakładów;
- b) oczekiwany roczny wzrost liczby zakładów wolnych od choroby.”;

b) w sekcji 4 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Opis sytuacji epidemiologicznej w państwie członkowskim, strefie lub kompartmentcie, stosownie do zakresu terytorialnego programu, w tym:

- a) liczba zatwierdzonych zakładów akwakultury i liczba zarejestrowanych zakładów akwakultury utrzymujących zwierzęta należące do docelowej populacji zwierząt w podziale na rodzaj produkcji oraz status zdrowotny;
- b) gatunki umieszczone w wykazie utrzymywane w zakładach akwakultury, o których mowa w lit. a), w podziale na status zdrowotny;
- c) mapy przedstawiające:
 - (i) położenie geograficzne zakładów akwakultury, o których mowa w lit. a), i odpowiednich obszarów zlewni; oraz
 - (ii) rozmieszczenie geograficzne przypadków zakażenia odpowiednią chorobą kategorii B lub C, obejmujące okres co najmniej ostatnich 5 lat;
- d) informacje dotyczące sytuacji epidemiologicznej wśród dzikich zwierząt wodnych, w stosownych przypadkach.

6. Opis strategii zwalczania chorób programu likwidacji choroby zgodny z art. 46 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 obejmujący co najmniej:
- a) plany pobierania próbek i metody diagnostyczne, które należy zastosować zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689 do celów:
 - (i) kontroli stanu zdrowia oraz pobierania próbek w zakładach akwakultury;
 - (ii) prowadzenia nadzoru ukierunkowanego nad dzikimi populacjami, w stosownych przypadkach;
 - b) środki zwalczania chorób, które mają zostać zastosowane, jeżeli wystąpi potwierdzony przypadek;
 - c) środki bioasekuracji i środki zmniejszające ryzyko, które mają zostać zastosowane;
 - d) plany szczepień, w stosownych przypadkach;
 - e) środki, które mają zostać zastosowane w odniesieniu do dzikich zwierząt wodnych, oraz liczba i położenie geograficzne punktów pobierania próbek, w stosownych przypadkach;
 - f) odstępstwa, które mają zostać zastosowane zgodnie z art. 47 ust. 4, art. 51 ust. 2 i art. 53 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689, w stosownych przypadkach;
 - g) środki skoordynowane z innymi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi, w stosownych przypadkach.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1452**z dnia 13 lipca 2023 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 248/2011 ⁽²⁾ („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych („GFR” lub „produkt objęty postępowaniem”, lub „produkt objęty przeglądem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Cło obliczone na podstawie poziomu usuwającego szkodę wynosiło od 7,3 % do 13,8 %.
- (2) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego oraz w ramach częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1379/2014 ⁽³⁾ Komisja zmieniła pierwotne cło antydumpingowe na wartości w przedziale od 0 % do 19,9 % i nałożyła dodatkowe cło wyrównawcze wynoszące od 4,9 % do 10,3 %. W związku z tym połączone środki wyrównawcze i antydumpingowe sięgały od 4,9 % do 30,2 %.
- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/724 ⁽⁴⁾ Komisja postanowiła utrzymać środki ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1379/2014.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/328 ⁽⁵⁾ Komisja postanowiła utrzymać środki ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1379/2014.
- (5) W związku z tym połączone środki wyrównawcze i antydumpingowe sięgają od 4,9 % do 30,2 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 z dnia 9 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 2).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/724 z dnia 24 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 107 z 25.4.2017, s. 4).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/328 z dnia 24 lutego 2021 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 65 z 25.2.2021, s. 1).

- (6) Środki obowiązują również w odniesieniu do przywozu GFR pochodzących z Egiptu. W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/870 ⁽⁶⁾ Komisja nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Egiptu. Cło obliczone na podstawie poziomu subsydiowania wynosiło 13,1 %.

1.2. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (7) 19 stycznia 2022 r. Komisja otrzymała wniosek o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia obowiązujących cel antydumpingowych złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Włókna Szklanego („wnioskodawca”) w imieniu przemysłu Unii wytwarzającego produkty z włókien szklanych ciągłych w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”).
- (8) 21 kwietnia 2022 r., zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu do Unii GFR pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”) ⁽⁷⁾.
- (9) Wniosek o przeprowadzenie przeglądu oparto na uzasadnieniu, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i kontynuacji szkody dla przemysłu Unii.

1.3. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (10) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.4. Zainteresowane strony

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja w szczególności poinformowała wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL oraz władze państwa, którego dotyczy postępowanie, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia oraz zaprosiła ich do wzięcia udziału w tym dochodzeniu.
- (12) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej produkcji oraz wielkości sprzedaży GFR w ODP, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Objęci próbą producenci unijni reprezentowali 76 % produkcji przemysłu Unii w ODP. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/870 z dnia 24 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu oraz stanowiące o pobraniu ostatecznego cła wyrównawczego z tytułu zarejestrowanego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu (Dz.U. L 201 z 25.6.2020, s. 10).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 167 z 21.4.2022, s. 20.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (15) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (16) Jeden importer niepowiązany dostarczył wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.5.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (17) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (18) Jeden producent eksportujący z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawił wymagane informacje w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne. Poinformowała ona o tym jedyne go producenta eksportującego, który udzielił informacji, oraz Misję Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej. Nie otrzymano żadnych uwag.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (19) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (20) Komisja przesłała kwestionariusze do współpracującego producenta eksportującego, producentów unijnych, użytkowników i importerów. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁸⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (21) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych.
- (22) Komisja nie otrzymała żadnej odpowiedzi od współpracującego producenta eksportującego, rządu ChRL, importera niepowiązanego ani od użytkowników.

1.7. Weryfikacja

- (23) Ze względu na brak współpracy ze strony współpracującego producenta eksportującego oraz zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego analiza Komisji oparła swoją analizę prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu na dostępnych faktach. W tym celu Komisja wykorzystała informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia oraz dane statystyczne dostępne w bazach danych COMEXT i Global Trade Atlas („GTA”), jak również inne publicznie dostępne źródła. Wszystkie zainteresowane strony i rząd ChRL zostały odpowiednio poinformowane i nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń.
- (24) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

— 3B-Fibreglass S.P.R.L., Bruksela, Belgia

— European Owens Corning Fiberglass S.P.R.L., Bruksela, Belgia

— Johns Manville Slovakia, a.s., Trnava, Słowacja

⁽⁸⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2595>

1.8. Dalsze postępowanie

- (25) 28 kwietnia 2023 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na których podstawie zamierza utrzymać obowiązujące cła antydumpingowe. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych faktów i ustaleń.
- (26) Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony. Strony, które wystąpiły z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające, uzyskały taką możliwość.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (27) Produktem objętym przeglądem jest ten sam produkt co w pierwotnym dochodzeniu i w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, tj. nici cięte z włókien szklanych o długości nie większej niż 50 mm; niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26, 7019 12 00 39), 7019 14 00 i 7019 15 00 ⁽⁹⁾. Kody CN i kody TARIC podano jedynie w celach informacyjnych, bez uszczerbku dla późniejszej zmiany klasyfikacji taryfowej.
- (28) Produkt objęty postępowaniem jest surowcem stosowanym najczęściej do wzmocniania żywic termoplastycznych i termoutwardzalnych w przemyśle materiałów kompozytowych. Wzmocnione w ten sposób materiały kompozytowe (materiały wzmocnione włóknem szklanym) są stosowane w wielu branżach, takich jakich: przemysł transportowy (sektor motoryzacyjny, morski, lotniczy i kosmonautyczny oraz wojskowy), przemysł elektryczny/elektroniczny, produkcja energii wiatrowej, budownictwo, produkcja rur i zbiorników, towary konsumpcyjne itp.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (29) Produkt objęty niniejszym dochodzeniem jest produktem objętym przeglądem pochodzącym z ChRL.

2.3. Produkt podobny

- (30) W toku pierwotnego dochodzenia oraz poprzedniego przeglądu wygaśnięcia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (31) Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

- (32) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązującego środka prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku ChRL.

⁽⁹⁾ Od dnia 1 stycznia 2022 r. zmieniono klasyfikację mat z kodu CN 7019 31 00 na kody CN 7019 14 00 i 7019 15 00. Do dnia 31 grudnia 2021 r. miały zastosowanie kody TARIC 7019 31 00 10 i 7019 31 00 90. Od dnia 1 stycznia 2022 r. zostały zastąpione kodami TARIC 7019 14 00 10, 7019 14 00 90, 7019 15 00 10 i 7019 15 00 90.

3.1. Uwagi wstępne

- (33) Jak wspomniano w motywie 22, żaden z producentów eksportujących z ChRL nie współpracował w toku dochodzenia. W związku z tym Komisja poinformowała władze ChRL, że z uwagi na brak współpracy Komisja może zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ustaleń dotyczących ChRL. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi, w związku z czym Komisja postanowiła zastosować art. 18.
- (34) W związku z tym, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparto na dostępnych faktach, a w szczególności na informacjach zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu oraz informacjach uzyskanych od stron współpracujących w toku dochodzenia przeglądownego, tj. wnioskodawcy i objętych próbą producentów unijnych.

3.2. Procedura ustalania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przywozu GFR pochodzącego z ChRL

- (35) W świetle wystarczających dowodów dostępnych w chwili wszczęcia dochodzenia, które wskazują, w odniesieniu do ChRL, na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (36) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Co więcej, w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W powyższym terminie nie otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od rządu ChRL i nie wpłynęły stanowiska dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie zgłosił żadnych uwag w tym zakresie.
- (37) W pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia. Zgodnie z informacjami, jakimi dysponowała Komisja w tym czasie, jako potencjalne kraje reprezentatywne dla ChRL wskazano Brazylię i Turcję. Komisja stwierdziła ponadto, że rozważy także możliwość wykorzystania innych odpowiednich krajów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.
- (38) Dnia 5 sierpnia 2022 r. Komisja poinformowała notą zainteresowane strony o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej, z wykorzystaniem Turcji jako reprezentatywnego kraju. Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie informacji dostępnych dla przedsiębiorstwa Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş., jednego z producentów w reprezentatywnym kraju. Nie otrzymano żadnych uwag.

3.3. Wartość normalna

- (39) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (40) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz „[wartość normalna] obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski” („koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne”).

- (41) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL i producentów eksportujących zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.4. Istnienie znaczących zakłóceń

- (42) W niedawno prowadzonych dochodzeniach dotyczących sektora włókien szklanych w ChRL ⁽¹⁰⁾ Komisja stwierdziła występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (43) W toku omawianego dochodzenia Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej interwencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽¹¹⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze włókien szklanych, w tym GFR, znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego ⁽¹²⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego ⁽¹³⁾. Komisja ustaliła również, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku. Faktycznie, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że dochodzi do koncentracji zasobów w sektorach uznanych przez rząd ChRL za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są one przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽¹⁴⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL ⁽¹⁵⁾. Podobnie Komisja stwierdziła zakłócenia w kosztach wynagrodzeń w sektorze włókien szklanych, w tym GFR, w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁶⁾, jak również zakłócenia na rynkach finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności pod względem dostępu przedsiębiorców do kapitału w ChRL ⁽¹⁷⁾.
- (44) Podobnie jak w przypadku poprzedniego dochodzenia dotyczącego sektora włókien szklanych w ChRL w obecnym dochodzeniu Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było zastosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych we wniosku i w sprawozdaniu ⁽¹⁸⁾, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała analizę istotnych interwencji rządo-

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 1).

⁽¹¹⁾ *Ibidem*, motywy 161–162 i 167.

⁽¹²⁾ *Ibidem*, motywy 116 i 119.

⁽¹³⁾ *Ibidem*, motywy 120 i 122. Przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, zaś kolejnym istotnym narzędziem umożliwiającym państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych są komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakładając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów folii aluminiowej i ich dostawców materiałów do produkcji.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492, motywy 123–138.

⁽¹⁵⁾ *Ibidem*, motywy 139–142.

⁽¹⁶⁾ *Ibidem*, motywy 143–145.

⁽¹⁷⁾ *Ibidem*, motywy 146–155.

⁽¹⁸⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, dostępny pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

wych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty przeglądem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL stwierdzonych również w jej poprzednim dochodzeniu w tym względzie.

- (45) Wnioskodawca stwierdził we wniosku, że chiński sektor GFR charakteryzuje się znaczącymi zakłóceniami wynikającymi z interwencji państwa podejmowanej na poziomie gospodarki w ujęciu ogólnym, jak również w szczególności w sektorze produktu objętego przeglądem. We wniosku podniesiono, że wszystkie czynniki produkcji – grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza – są w równym stopniu zniekształcone, ponieważ podlegają interwencjom rządu ChRL, które ostatecznie doprowadziły do nieznacznych zakłóceń w chińskim sektorze GFR.
- (46) Na poparcie takiego stanowiska we wniosku odniesiono się do szeregu publicznie dostępnych źródeł informacji takich jak sprawozdanie, niedawne dochodzenie Komisji w sprawie sektora GFF i wynikające z niego rozporządzenie (UE) 2020/492, 13. plan pięcioletni rozwoju przemysłu materiałów budowlanych, 13. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL, 14. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej i celów długofalowych do roku 2035, jak również strategia przemysłowa „Made in China 2025”.
- (47) Na tej podstawie we wniosku podkreślono, że rząd ChRL jest właścicielem znacznej większości głównych chińskich producentów GFR, a także dostawców na rynku wyższego szczebla i użytkowników na rynku niższego szczebla. Dwóch największych chińskich producentów GFR – CPIC i Jushi – to duże konglomeraty państwowe. Odpowiednie stowarzyszenie branżowe, China Building Materials Federation, działa pod kierownictwem i nadzorem Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi. Zarówno przewodniczący Rady Dyrektorów Jushi, jak i wiceprezes CNBM, która jest spółką dominującą Jushi zajmują stanowisko wiceprzewodniczącego w China Building Materials Federation.
- (48) Dokonywane na dużą skalę interwencje rządowe w przemyśle GFR i wysoki stopień własności państwa w sektorze uniemożliwiają prowadzenie w nim działalności na warunkach rynkowych nawet prywatnym producentom.
- (49) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Plany takie jak 13. plan pięcioletni rozwoju przemysłu materiałów budowlanych, plan rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020), 13. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL, 14. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej i celów długofalowych do roku 2035 („14. plan pięcioletni”), jak również strategia „Made in China 2025” zachęcają organy rządowe na wszystkich szczeblach oraz będące własnością państwa instytucje finansowe do wspierania rozwoju branży GFR w ChRL. W ramach 14. planu pięcioletniego rząd ChRL planuje skupić się na nowych materiałach w kontekście budowy nowego filaru systemu przemysłowego i przewiduje pełne wykorzystanie funduszy inwestycji przemysłowych oraz zwiększenie gwarancji finansowania i kompensacji ryzyka. System planowania w Chinach uniemożliwia zatem siłom wolnorynkowym zdobycie przewagi w sektorze GFR.
- (50) Przedsiębiorstwa w sektorach „nowych materiałów” – do których zalicza się GFR – korzystają z licznych mechanizmów wsparcia, w tym polityki wsparcia finansowego, preferencyjnej polityki fiskalnej i podatkowej, wsparcia badań i rozwoju itp.
- (51) Koszty surowców, jakich jak kaolin i dolomit, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ produkcja tych surowców w ChRL jest wspierana przez państwo; znaczne zakłócenia systemowe istnieją również w odniesieniu do dostępu do kapitału, gruntu i pracy. Niedawne dochodzenie antysubsydyjne Komisji w sprawie przywozu GFR z Chin wykazało, że chińscy producenci GFR korzystali z preferencyjnego dostępu do gruntów, a także z preferencyjnych pożyczek, zarówno od banków państwowych, jak i od banków prywatnych ⁽¹⁹⁾.
- (52) Rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody załączone do akt sprawy ani co do istnienia znaczących zakłóceń lub odpowiedniości zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/328.

- (53) W sektorze GFR rząd ChRL nadal posiada znaczny stopień własności i kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich eksporterów produktu objętego przeglądem nie można było ustalić dokładnych proporcji producentów prywatnych i państwowych. Dochodzenie potwierdziło jednak, że trzech największych producentów w sektorze GFR, mianowicie przedsiębiorstwa Jushi, Taishan Glassfiber i CPIC, albo są w pełni własnością państwa, albo państwo posiada pakiet kontrolny tych przedsiębiorstw. Ci trzech producenci stanowią około 75 % chińskich producentów GFR.
- (54) W sektorze GFR zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i prywatne są objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne. Najnowsze chińskie dokumenty programowe dotyczące sektora GFR potwierdzają, że rząd ChRL nadal przypisuje temu sektorowi duże znaczenie, co objawia się chociażby w zamiarze dokonywania w tym sektorze interwencji w celu kształtowania go zgodnie z polityką rządu. Przykładem tego jest 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju sektora surowców, w którym wymieniono ten sektor, w szczególności włókna szklane specjalnego przeznaczenia, wśród materiałów, w przypadku których innowacje technologiczne będą wspierane za pomocą polityk realizowanych w ramach Planu ⁽²⁰⁾. Włókna szklane wymienia się również wśród promowanych sektorów w Katalogu wytycznych dotyczących dostosowania strukturalnego przemysłu w edycji z 2019 r. ⁽²¹⁾, a także w Katalogu wytycznych dotyczących kluczowych nowych materiałów kwalifikujących się do pierwszego użycia/programów demonstracyjnych z 2021 r. ⁽²²⁾
- (55) Podobne przykłady zamiaru nadzorowania sektora i kierowania jego rozwojem przez chińskie władze można zaobserwować na szczeblu prowincji, np. w Szantungu, gdzie w odniesieniu do przemysłu włókien szklanych i materiałów kompozytowych planuje się „aktywnie wspierać wiodące i kluczowe przedsiębiorstwa o silnym wpływie marki i atrakcyjności marketingowej, silnych zdolnościach integracyjnych i wpływie na łańcuchy i klastry przemysłowe, oraz wspierać międzysektorowe, międzyregionalne i międzywłasnościowe połączenia i reorganizację przedsiębiorstw” oraz „rozwijać wysokowydajne włókna szklane i produkty [oraz] zachęcać do rozwoju ultracienkich, wysokowytrzymałych, wysokomodulowych, odpornych na działanie zasad, niskodielektrycznych, o niskim współczynniku rozszerzalności, o wysokiej zawartości krzemionki, degradowalnych, o specjalnym przekroju i innych wysokowydajnych włókien szklanych i produktów z włókien szklanych. Ponadto, w związku z ukierunkowaniem na potrzeby związane z informacjami elektronicznymi, przemysłem lotniczym i kosmicznym, gospodarstwami zajmującymi się hodowlą na dużą skalę, szklarniami rolniczymi i innymi dziedzinami, planuje się prowadzenie badań nad termoplastycznymi i termoutwardzalnymi produktami kompozytowymi wzmocnionymi włóknem szklanym oraz nad kratami kompozytowymi z włókna szklanego na potrzeby projektów infrastrukturalnych, a także rozwijanie i promowanie takich produktów i krat” ⁽²³⁾. Podobnie w 14. planie pięcioletnim Chongqing na rzecz strategicznych i nowo powstających gałęzi przemysłu przewiduje się „przyspieszenie budowy projektów takich jak linia produkcyjna wysokowydajnego włókna szklanego o rocznej wydajności 150 000 ton oraz baza produkcyjna ultracienkich włókien szklanych i materiałów kompozytowych w celu zwiększenia zdolności produkcyjnych w zakresie wysokowydajnych włókien szklanych i materiałów kompozytowych” ⁽²⁴⁾. Nacisk na znaczenie włókien szklanych można zauważyć w dokumentach planistycznych również w innych prowincjach, takich jak Guanxi ⁽²⁵⁾, Hubei ⁽²⁶⁾ czy Zhejiang ⁽²⁷⁾.

⁽²⁰⁾ Zob. sekcja IV, podsekcja 3 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju sektora surowców.

⁽²¹⁾ Dostępny pod adresem: www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/content_5449193.htm (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽²²⁾ Dostępny pod adresem: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tg/art/2021/art_ba8afb04dc694ad8a5830f15bd5ffda7.html (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽²³⁾ Zob. prowincja Szantung 14. plan pięcioletni w sprawie materiałów budowlanych, rozdział IV, sekcja 4; dostępne na stronie: <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211129/1190544.shtml> (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽²⁴⁾ Zob. 14. plan pięcioletni Chongqing na rzecz strategicznych i nowo powstających gałęzi przemysłu, dostępny pod adresem: http://www.cq.gov.cn/zwgk/zfxgkz/ldzdgknr/ghxx/zxgh/202203/t20220318_10526318.html (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽²⁵⁾ W trzyletnim planie działania Guangxi na rzecz strategicznych i nowo powstających gałęzi przemysłu określono: „Energetyczny rozwój branży nowych materiałów. Koncentrując się na przełomowych najnowszszych technologiach i kultywowaniu wysokiej klasy produktów, branża ta kładzie nacisk na rozwój wysokowydajnych materiałów stalowych, wysokiej klasy materiałów z metali nieżelaznych, wysokiej jakości materiałów z węgla wapnia, nowych materiałów do akumulatorów energetycznych, wysokowydajnych materiałów kompozytowych z włókna szklanego, grafenu itp. Do 2023 r. wartość produkcji przemysłu nowych materiałów osiągnie 133 mld RMB, a wartość dodana 44 mld RMB”.

⁽²⁶⁾ W 14. planie pięcioletnim Hubei na rzecz wysokiej jakości rozwoju nowych materiałów określono: „Skupienie się na promowaniu inteligentnej technologii produkcji pieców z włókna szklanego na dużą skalę, produktów z włókna szklanego i technologii na potrzeby 5G itp. oraz wspieranie wspólnych badań naukowych z przedsiębiorstwami jako głównym organem”.

⁽²⁷⁾ W 14. planie pięcioletnim Zhejiang na rzecz rozwijania przemysłu nowych materiałów określono: „Opierając się głównie na Strefie Rozwoju Gospodarczego Tongxiang [gdzie znajduje się Jushi (dodane przez Komisję w celu wyjaśnienia)], planuje się skupienie się na wysokowydajnych włóknach i materiałach kompozytowych, wysokowydajnych materiałach do akumulatorów zasilających, najnowocześniejszych nowych materiałach i innych poddziedzinach, aby stworzyć wysokowydajny łańcuch przemysłu włókien szklanych i materiałów kompozytowych oraz wysokowydajne materiały do akumulatorów zasilających i łańcuch przemysłu produktów na rynku niższego szczebla, co pozwoli osiągnąć poprawę łańcucha wartości”.

- (56) Jeżeli chodzi o obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwiającą rządowi ChRL ingerowanie w ceny i koszty w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego wielu producentów produktu objętego przeglądem wyraźnie podkreśla na swoich stronach internetowych działania dotyczące rozbudowy partii lub zatrudnia członków partii w kierownictwie spółki i podkreśla swoją przynależność do KPCh.
- (57) Na przykład prezes zarządu grupy Jushi pełni jednocześnie funkcję zastępcy sekretarza komitetu partii w przedsiębiorstwie CNMB ⁽²⁸⁾. Podobnie prezes przedsiębiorstwa Sinoma Science and Technology, które jest spółką holdingową Taishan Fiberglass, zajmuje stanowisko sekretarza komitetu partii, podczas gdy prezes Sinoma Science and Technology jest zastępcą sekretarza komitetu partii ⁽²⁹⁾. W przypadku CPIC wiceprezes zarządu i dyrektor wykonawczy pełni jednocześnie funkcję zastępcy sekretarza komitetu partii, podczas gdy prezes grupy spółki dominującej CPIC pełni również funkcję sekretarza komitetu partii, a wiceprezes grupy pełni funkcję zastępcy sekretarza komitetu partii ⁽³⁰⁾.
- (58) Ponadto bezpośredni nadzór partii nad istotnymi sprawami spółki został wyraźnie przewidziany w art. 195 umowy spółki Jushi, zgodnie z którym „komitet partii spółki omawia i podejmuje decyzje w najważniejszych sprawach spółki zgodnie z przepisami”, a do głównych obowiązków komitetu partii należy „badanie i omawianie najważniejszych kwestii związanych z zarządzaniem spółką, oraz wspieranie zgromadzenia akcjonariuszy, rady dyrektorów, rady nadzorczej, a także kierownictwa w wykonywaniu ich uprawnień zgodnie z prawem”, a także „wzmocnienie przywództwa i kontroli nad doborem i przydzielaniem personelu przedsiębiorstwa oraz podejmowanie starań w celu zbudowania zespołu kierowniczego przedsiębiorstwa, zespołu kadr i zespołu talentów” ⁽³¹⁾.
- (59) Co więcej, przedsiębiorstwo Taishan Fiberglass zorganizowało obchody 99. rocznicy założenia KPCh, a sekretarz komitetu partyjnego spółki wygłosił przemówienie: „Wynika to właśnie z faktu, że grupa Taishan Fiberglass zawsze działała zgodnie z przywództwem Partii, przestrzegała zasady „dwóch zgodności” i jako grupa zawsze stosowała koncepcje pracy nad budowaniem partii obejmujące „jedną odpowiedzialność”, „cztery integracje” i „cztery modernizacje i integracje” oraz inne koncepcje budowania partii” ⁽³²⁾.
- (60) Co więcej, w sektorze GFR można zaobserwować politykę faworyzującą producentów krajowych lub innego rodzaju wpływanie na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Podczas gdy polityki przemysłowe zazwyczaj odnoszą się do wielu sektorów, a nie wyłącznie do sektora GFR, sektor ten podlega planom, wytycznym, dyrektywom i innym dokumentom strategicznym wydawanym na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym (zob. również motywy 47 i 48 powyżej). Polityki te są czasami sprzeczne z mechanizmami rynkowymi, jak na przykład trzyletni plan działania Guangxi dotyczący strategicznych i wschodzących gałęzi przemysłu, w którym określono przyszłe docelowe wielkości produkcji i stopy wzrostu pod względem administracyjnym: „do 2023 r. wartość produkcji przemysłu nowych materiałów osiągnie 133 mld RMB, a wartość dodana 44 mld RMB” ⁽³³⁾.
- (61) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym produkcji głównych materiałów wykorzystywanych do wytwarzania produktu objętego przeglądem. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- (62) Obecne dochodzenie nie przyniosło żadnych dowodów wskazujących, by dyskryminacyjne stosowanie lub nieodpowiednie egzekwowanie przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego w sektorze GFR, o którym mowa w motywie 43 powyżej, nie wpływało na producentów produktu objętego przeglądem.

⁽²⁸⁾ Zob. f10.eastmoney.com/f10_v2/CompanyManagement.aspx?code=sh600176 (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽²⁹⁾ Zob. <https://www.ctgf.com/contents/12/8897.html> (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽³⁰⁾ Zob. <https://www.cpicfiber.com/index/list/s/107/id/2937.html> (dostęp 26 października 2022 r.) oraz f.dfcfw.com/pdf/H2_AN202202221548514546_1.pdf (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽³¹⁾ Zob. umowę spółki dostępną pod adresem: https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202203181553440430_1.pdf?1647632338000.pdf (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽³²⁾ Artykuł na stronie internetowej Taishan, dostępny pod adresem: <https://www.ctgf.com/contents/16/6469.html> (dostęp 26 października 2022 r.).

⁽³³⁾ Zob. trzyletni plan działania Guangxi na rzecz strategicznych i nowo powstających gałęzi przemysłu.

- (63) Sektor GFR pozostaje również pod wpływem zakłóceń kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o czym również mowa powyżej w motywie 43. Zniekształcenia te mają zarówno bezpośredni (przy wytwarzaniu produktu objętego przeglądem lub głównych materiałów do jego produkcji), jak i pośredni (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL) wpływ na sektor.
- (64) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor GFR nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, o czym mowa również w motywie 43 powyżej. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (65) Komisja przypomina również, że wytwarzanie produktu objętego przeglądem wymaga szeregu materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci produktu objętego przeglądem kupują lub zamawiają te składniki, ceny, jakie płać (i które są rejestrowane jako ich koszty), są narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom; Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Podlegają również systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (66) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego przeglądem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach I i II sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji materiałów do produkcji i tak dalej.
- (67) W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.
- (68) Podsumowując, z dostępnych dowodów wynika, że ceny i koszty produktu objętego przeglądem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych. W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.5. Kraj reprezentatywny

3.5.1. Uwagi ogólne

- (69) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego ⁽³⁴⁾;
 - produkcja produktu objętego przeglądem w przedmiotowym kraju ⁽³⁵⁾;

⁽³⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>.

⁽³⁵⁾ Jeżeli w żadnym państwie o podobnym poziomie rozwoju nie istnieje produkcja produktu objętego przeglądem, można uwzględnić produkcję produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora produktu objętego przeglądem.

- Dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju
- W przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo powinno zostać przyznane, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

- (70) W motywie 38 wyjaśniono, że 5 sierpnia 2022 r. Komisja wydała notę w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej. W nocie tej opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów, a także poinformowano zainteresowane strony o tym, że Komisja zamierza rozważyć wykorzystanie Turcji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w przedmiotowej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (71) Zgodnie z kryteriami wymienionymi w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że Turcja jest krajem o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do poziomu ChRL. Na podstawie dochodu narodowego brutto (DNB) Bank Światowy sklasyfikował Turcję jako kraj o „wyższym średnim dochodzie”. Ponadto ustalono, że w Turcji produkuje się produkt objęty przeglądem, a odpowiednie dane są łatwo dostępne.
- (72) Wreszcie, biorąc pod uwagę brak współpracy i po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.5.2. Wniosek

- (73) Biorąc pod uwagę brak współpracy, propozycję we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia i fakt, że Turcja spełnia kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, Komisja wybrała Turcję jako odpowiedni reprezentatywny kraj.

3.6. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (74) W nocie dotyczącej odpowiednich źródeł, które mają być wykorzystane do określenia wartości normalnej, Komisja przedstawiła wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i siła robocza, wykorzystywanych przez producentów eksportujących w produkcji produktu objętego przeglądem. Komisja stwierdziła również, że na potrzeby obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych Global Trade Atlas w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców. Ponadto Komisja oznajmiła, że w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy ⁽³⁶⁾ i energii ⁽³⁷⁾ wykorzysta dane pochodzące z Tureckiego Instytutu Statystycznego (TurkStat).
- (75) Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że ze względu na brak współpracy ze strony chińskich eksporterów wzięła również pod uwagę wartość pośrednich kosztów produkcji i materiałów zużywalnych, co pozwoliło jej uwzględnić koszty, których nie ujęto we wspomnianych powyżej czynnikach produkcji. Komisja ustaliła stosunek pośrednich kosztów produkcji i materiałów zużywalnych do bezpośrednich kosztów produkcji dla każdej kategorii produktów GFR na podstawie danych dostarczonych przez wnioskodawców we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (76) Komisja stwierdziła wreszcie, że aby ustalić koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, wykorzysta dane finansowe jednego tureckiego producenta produktu objętego przeglądem, jak określono w motywie 38 powyżej.

3.7. Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia

3.7.1. Czynniki produkcji

- (77) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje wynikające z wniosku oraz dalsze informacje przedstawione przez wnioskodawcę, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

⁽³⁶⁾ TÜİK, Ekonomik faaliyetlere göre haftalık fiili çalışma süresi ve aylık ortalama işgücü maliyeti, 2020 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Isgucu-Maliyeti-Istatistikleri-2020-37495>.

⁽³⁷⁾ TÜİK, Elektrik ve Doğal Gaz Fiyatları, II. Dönem: Temmuz-Aralık, 2021 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Electricity-and-Natural-Gas-Prices-Period-II-July-December,-2021-45566>

Tabela 1

Czynniki produkcji niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych

Czynnik produkcji	Kod towaru	Źródła	Wartość niezniekształcona (w CNY)	Jednostka miary
Surowce				
Glinka kaolinowa	25070020	Baza danych Global Trade Atlas (GTA) ⁽¹⁾	1,04	kg
Dolomit	251810, 251820	GTA	2,03	kg
Wapień	2521	GTA	5,8	kg
Ditlenek krzemu	250510	GTA	0,31	kg
Platyna	711011	GTA	224,24	gr
Rod	711031	GTA	2 721,49	gr
Substancja wiążąca, tlen, części zamienne, opakowanie			% kosztów bezpośrednich	%
Robocizna				
Bezpośrednia robocizna	Nie dotyczy	Turkstat ⁽²⁾	28,16	godzina
Energia				
Energia elektryczna	Nie dotyczy	Turkstat ⁽³⁾	0,52	KWh
Gaz ziemny	Nie dotyczy	Turkstat ⁽³⁾	165,95	m ³

⁽¹⁾ <http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm>

⁽²⁾ TÜİK, Ekonomik faaliyetlere göre haftalık fiili çalışma süresi ve aylık ortalama işgücü maliyeti, 2020 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=IsGucu-Maliyeti-Istatistikleri-2020-37495>.

⁽³⁾ TÜİK, Elektrik ve Doğal Gaz Fiyatları, II. Dönem: Temmuz-Aralık, 2021 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Electricity-and-Natural-Gas-Prices-Period-II:-July-December,-2021-45566>.

3.7.2. Surowce

- (78) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystała średnią ważoną ceny importowej stosowanej przy przywozie do reprezentatywnego kraju podanej w GTA, do której dodano należności celne przywozowe. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽⁷⁸⁾.
- (79) Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ uznała w sekcji 3.4, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Po wykluczeniu przywozu z ChRL do reprezentatywnego kraju wielkość przywozu z innych państw trzecich pozostała reprezentatywna.

⁽⁷⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

- (80) Komisja obliczyła udział materiałów zużywalnych w bezpośrednich kosztach produkcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Materiały zużywalne obejmowały koszt substancji wiążących, tlenu, części zamiennych i opakowań. Aby ustalić niezniekształconą wartość takich składników kosztów oraz biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony producentów eksportujących, Komisja wykorzystwała dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Te wartości procentowe, które były specyficzne dla każdej kategorii produktów GFR, zastosowano następnie do niezniekształconej wartości kosztów produkcji w celu określenia niezniekształconej wartości materiałów zużywalnych.
- (81) Zazwyczaj do cen importowych surowców należy dodać również ceny transportu krajowego. Biorąc jednak pod uwagę brak współpracy oraz charakter przedmiotowego przeglądu wygaśnięcia, który koncentruje się na ustaleniu, czy dumping nadal miał miejsce w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym lub mógłby ponownie wystąpić, a nie na ustaleniu jego dokładnej wielkości, Komisja zdecydowała, że dostosowania w odniesieniu do transportu krajowego nie są konieczne. Dostosowania takie doprowadziłyby jedynie do wzrostu wartości normalnej, a tym samym marginesu dumpingu.

3.7.3. Robocizna

- (82) Aby ustawić wartość odniesienia dla kosztów pracy w reprezentatywnym kraju, Komisja wykorzystwała dostępne dane opublikowane przez turecki urząd statystyczny (TurkStat). Turkstat publikuje szczegółowe informacje na temat wynagrodzeń w poszczególnych sektorach tureckiej gospodarki. Komisja wykorzystwała dostępne dane statystyczne za 2020 r. dotyczące średnich kosztów pracy w sektorach produkcji włókien szklanych (kategoria 23 według NACE 2.0) ⁽³⁹⁾. Uzyskany koszt za godzinę w 2020 r. został następnie zindeksowany według średniego wskaźnika cen producenta w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.7.4. Energia elektryczna

- (83) Ceny energii elektrycznej dla przedsiębiorstw w Turcji publikuje Turkstat w ujęciu półrocznym. Komisja wykorzystwała ostatnie dostępne dane dotyczące cen energii elektrycznej mających zastosowanie do przemysłowych odbiorców końcowych w Turcji ⁽⁴⁰⁾ w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. (okres objęty dochodzeniem przeglądowym). Ponieważ informacje dotyczące średnich cen dla użytkownika końcowego obejmowały wszystkie podatki, Komisja obliczyła średnią cenę dla użytkownika końcowego bez VAT.

3.7.5. Gaz ziemny

- (84) Ceny gazu ziemnego dla przedsiębiorstw (użytkownicy przemysłowi) w Turcji publikuje Turkstat w ujęciu półrocznym. Komisja wykorzystwała ostatnie dostępne dane dotyczące cen gazu ziemnego mających zastosowanie do przemysłowych odbiorców końcowych w Turcji ⁽⁴¹⁾ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponieważ informacje dotyczące średnich cen dla użytkownika końcowego obejmowały wszystkie podatki, Komisja obliczyła średnią cenę dla użytkownika końcowego bez VAT.

3.7.6. Koszty pośrednie produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zyski i amortyzacja

- (85) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 80, ustalono wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.

⁽³⁹⁾ TÜİK, Ekonomik faaliyetlere göre haftalık fiili çalışma süresi ve aylık ortalama işgücü maliyeti, 2020 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Isgucu-Maliyeti-Istatistikleri-2020-37495>.

⁽⁴⁰⁾ TÜİK, Elektrik ve Doğal Gaz Fiyatları, II. Dönem: Temmuz-Aralık, 2021 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Electricity-and-Natural-Gas-Prices-Period-II:-July-December,-2021-45566>.

⁽⁴¹⁾ TÜİK, Elektrik ve Doğal Gaz Fiyatları, II. Dönem: Temmuz-Aralık, 2021 r., <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Electricity-and-Natural-Gas-Prices-Period-II:-July-December,-2021-45566>.

- (86) Aby ustalić nieznieskształconą wartość pośrednich kosztów produkcji oraz biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony producentów w ChRL, Komisja wykorzystała dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja ustaliła stosunek pośrednich kosztów produkcji do całkowitych bezpośrednich kosztów produkcji na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę. Pośrednie koszty produkcji obejmowały koszty odpadów, pośredniej siły roboczej, konserwacji i amortyzacji rzeczowych aktywów trwałych. Te wartości procentowe, które były specyficzne dla każdej kategorii produktów GFR, zastosowano następnie do nieznieskształconej wartości kosztów produkcji w celu uzyskania nieznieskształconej wartości pośrednich kosztów produkcji, w zależności od wyprodukowanych GFR.
- (87) W celu ustalenia nieznieskształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja oparła się na najnowszych dostępnych danych finansowych producenta w Turcji, którego wskazano w nocie do akt dotyczącej odpowiednich źródeł jako aktywnego i rentownego producenta GFR w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wykorzystano dane finansowe dotyczące następującej spółki jako publicznie dostępne dane opublikowane na jej stronie internetowej:
- Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş. (Rok budżetowy 2021) ⁽⁴²⁾.

3.8. Obliczanie wartości normalnej

- (88) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdej kategorii rodzaju produktu GFR na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (89) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość nieznieskształconych kosztów produkcji. Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących Komisja oparła się na dostarczonych przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu informacjach dotyczących wskaźnika zużycia każdego czynnika (materiałów i pracy) używanego w produkcji produktu objętego przeglądem.
- (90) Po ustaleniu nieznieskształconych kosztów produkcji Komisja dodała pośrednie koszty produkcji i materiałów zużywalnych, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, jak wskazano w motywach 80 oraz 85–87. Komisja dodała następujące pozycje do nieznieskształconych kosztów produkcji:
- materiały zużywalne i pośrednie koszty produkcji ustalone w motywach 80 i 86,
- koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz inne koszty, które stanowiły 16,8 % kosztów sprzedanych towarów przedsiębiorstwa Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş., oraz
- zyski, które odpowiadały 36,74 % kosztów towarów sprzedanych przez przedsiębiorstwo Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş. w roku budżetowym 2021.
- (91) Chociaż nie otrzymano żadnych uwag w tym zakresie po opublikowaniu noty do akt w sprawie odpowiednich źródeł, Komisja zwróciła uwagę, że przedsiębiorstwo Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş. odnotowało stosunkowo wysokie przychody i zyski w 2021 r. w porównaniu z rokiem 2020. Jednak nawet wykorzystanie zysku odnotowanego przez to samo przedsiębiorstwo w 2020 r., który wyniósł 10,4 %, do celów ustalenia wartości normalnej nie zmieniłoby ustalenia, że chiński wywóz GFR trafiał do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym po cenach poniżej wartości normalnej.

3.9. Cena eksportowa

- (92) Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących z ChRL cenę eksportową ustalono w oparciu o dane Eurostatu dotyczące cen CIF skorygowane do poziomu cen *ex-works*. A zatem cenę CIF obniżono o koszt frachtu morskiego, koszt transportu krajowego oraz koszty obsługi celnej w UE. Takie koszty oparto na danych przekazanych przez wnioskodawców we wniosku o dokonanie przeglądu.

3.10. Porównanie

- (93) Komisja porównała, w odniesieniu do poszczególnej kategorii GFR, konstruowaną wartość normalną ustaloną zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego z ceną eksportową na podstawie ceny *ex-works*, jak ustalono powyżej.

⁽⁴²⁾ Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş., sprawozdanie roczne za 2021 r.: <https://www.sisecam.com.tr/en/investor-relations/presentations-and-bulletins/annual-reports>.

3.11. Marginesy dumpingu

- (94) Na tej podstawie średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, mieściły się w przedziale od 50 % do 54 %. Stwierdzono zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dumping nadal miał miejsce.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI DUMPINGU

- (95) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miał miejsce dumping, Komisja zbadała, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Przeanalizowano następujące czynniki dodatkowe: (i) zmiany mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, (ii) związek między chińskimi cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do innych państw trzecich a chińskimi cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do Unii oraz (iii) atrakcyjność rynku Unii.

4.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (96) W celu przeprowadzenia analizy mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w ChRL i wobec braku współpracy ze strony rządu ChRL i chińskich producentów eksportujących, Komisja oparła się na informacjach dostarczonych przez wnioskodawcę w złożonym przez niego wniosku o dokonanie przeglądu, jak określono w motywach poniżej.
- (97) W toku dochodzenia wykazano, że w Chinach występuje ogólna nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie produkcji niektórych GFR. Oszacowano, że moce produkcyjne w latach 2020–2021 r. w Chinach wyniosły ok. 3,8–4,4 mln ton. Zgodnie z informacjami wnioskodawcy dotyczącymi rynku chiński krajowy popyt na GFR wynosił od 2,4 do 2,9 mln ton, pozostawiając nadwyżkę mocy produkcyjnych w wysokości co najmniej 1,1 mln ton, co stanowi ponad 100 % konsumpcji Unii Europejskiej w ODP.
- (98) Ponadto pomimo strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych na chińskim rynku krajowym producenci w ChRL nadal zwiększają istniejące moce produkcyjne, a także budują nowe zakłady produkcyjne zarówno w Chinach, jak i za granicą.
- (99) W 2020 r. przedsiębiorstwo Jushi zwiększyło pierwotne moce produkcyjne w jednym ze swoich zakładów produkcyjnych o 30 000 ton mocy produkcyjnej, a tym samym zwiększyło całkowitą roczną produkcję GFR do 250 000 ton. Podobne tendencje zaobserwowano również w przypadku innych chińskich producentów eksportujących GFR, takich jak CPIP, który zwiększył moce o dodatkowe 88 000 ton, Hebei Jinniu Energy Resources Co. Ltd., który zwiększył moce o dodatkowe 100 000 ton, i Weibo, który zwiększył moce o dodatkowe 15 000 ton. Co więcej, w Chinach przygotowuje się zwiększenie mocy produkcyjnych GFR w nadchodzących latach do 780 000 ton. W związku z tym szacowane chińskie wolne moce produkcyjne mogą zostać przekierowane do Unii, jeżeli obecnie stosowane środki przestaną obowiązywać ⁽⁴³⁾.
- (100) Biorąc pod uwagę niższe poziomy produkcji w Unii w porównaniu z poziomami konsumpcji w Unii, jak wykazano w analizie szkody, a także atrakcyjność rynku unijnego, jak określono poniżej, Komisja stwierdziła, że w przypadku uchylecia obowiązujących środków chińskie nadwyżki mocy produkcyjnych mogłyby z łatwością zostać przekierowane na rynek europejski w celu zaspokojenia popytu.

4.2. Związek między chińskimi cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do innych państw trzecich a chińskimi cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do Unii

- (101) W celu ustalenia ewentualnych zmian w zakresie przywozu do Unii w przypadku uchylecia środków Komisja przeanalizowała ceny importowe wywozu z Chin na rynek unijny. Komisja przeanalizowała dane dotyczące wywozu z Chin niektórych GFR na poziomie kodu CN ⁽⁴⁴⁾ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

⁽⁴³⁾ Załącznik 10 do wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽⁴⁴⁾ Informacje uzyskano na poziomie kodu ośmiocyfrowego dla trzech kategorii GFR (tj. nici ciętych, niedoprzędów i mat) z bazy danych Global Trade Atlas. Informacje o cenach na poziomie kodu CN.

- (102) W analizie wykazano, że rynek unijny był w ODP drugim co do wielkości rynkiem przeznaczenia przywozu z Chin niektórych GFR (kody CN 7019 11 00, 7019 12 00, 7019 14 00, 7019 15 00), tuż za Stanami Zjednoczonymi. Jak pokazano w tabeli 2 poniżej, ceny GFR w Unii pozostają szczególnie opłacalne dla chińskich producentów eksportujących w porównaniu z innymi głównymi miejscami przeznaczenia, takimi jak Stany Zjednoczone, Korea Południowa, Indie, Rosja, Japonia czy Turcja.

Tabela 2

Wywóz GFR z Chin do głównych partnerów handlowych

Kraj przeznaczenia	Ilość (kg)	Średnia cena jednostkowa (EUR/kg)
Stany Zjednoczone	141 337 277	0,98
Unia Europejska	112 219 001	1,33
Korea Południowa	107 628 028	1,00
Indie	68 040 603	0,95
Rosja	58 719 928	1,05
Japonia	52 798 901	1,09
Turcja	42 275 522	1,16

Źródło: GTA. Średnia cena jednostkowa wszystkich kategorii GFR.

- (103) Na poziomie kodów CN, jeśli chodzi o wywóz nici ciętych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, rynek unijny uplasował się na drugim miejscu pod względem ilości wywożonych z ChRL. Ceny w Unii (1,61 EUR/kg) były znacznie wyższe w porównaniu z cenami na głównych rynkach eksportowych, tj. kolejno od największego: w Korei Południowej (0,85 EUR/kg), Japonii (0,82 EUR/kg), Stanach Zjednoczonych (1,05 EUR/kg) i Indiach (0,82 EUR/kg).
- (104) Również w przypadku niedoprzędów rynek unijny był drugim pod względem ilości rynkiem przeznaczenia chińskiego wywozu po Stanach Zjednoczonych w ODP. Ceny, nawet jeśli podobne na całym świecie, były najwyższe w Unii i wynosiły 1,11 EUR za kilogram. Dla porównania w Stanach Zjednoczonych cena wynosiła zaledwie 0,77 EUR/kg, a w Korei Południowej i Rosji – odpowiednio 0,88 EUR/kg i 0,80 EUR/kg. Ceny w wywozie do Unii były najwyższe spośród 18 najważniejszych rynków eksportowych.
- (105) W przypadku mat z włókien szklanych rynek unijny był trzecim pod względem ilości miejscem przeznaczenia chińskiego wywozu w ODP, odpowiednio po Indiach i Stanach Zjednoczonych. Również w tym przypadku ceny w Unii były jednymi z najwyższych i w 2021 r. kształtowały się na poziomie 1,48 EUR/kg, w porównaniu z niższymi poziomami w Indiach (1,25 EUR/kg), Stanach Zjednoczonych (1,11 EUR/kg), Meksyku (1,34 EUR/kg) i Turcji (1,41 EUR/kg). Ceny w wywozie mat do Unii były najwyższe spośród 10 najważniejszych rynków eksportowych pod względem sprzedawanych ilości.
- (106) Komisja oparła powyższą analizę na danych na poziomie ośmiocyfrowego kodu CN dla trzech kategorii GFR, tj. nici ciętych (CN 7019 11 00), niedoprzędów (CN 7019 12 00) i mat (7019 14 00, 7019 15 00). Ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL i chińskich producentów eksportujących Komisja nie dysponowała danymi na poziomie numeru kontrolnego produktu, ponieważ nie były one dostępne do analizy. Dane dotyczące cen na poziomie numeru kontrolnego produktu byłyby bardziej precyzyjne i nie byłyby obciążone ewentualnymi błędami wynikającymi z dużych wahań cen w ramach tej samej kategorii produktu GFR (np. nici szklane cięte o różnych średnicach).
- (107) Mimo tego ograniczenia dostępne fakty wskazują, że ceny w głównych miejscach przeznaczenia chińskiego wywozu GFR były niższe niż ceny na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Biorąc pod uwagę atrakcyjność rynku unijnego pod względem wielkości rynku i przepływów handlowych w przeszłości, jest zatem prawdopodobne, że w przypadku uchylenia środków antydumpingowych znaczne ilości obecnie sprzedawane na inne rynki zostałyby przekierowane na rynek unijny, a istniejące wolne moce produkcyjne z Chin mogłyby zostać wysłane na rynek unijny.

4.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (108) W celu ustalenia ewentualnych zmian w zakresie przywozu w przypadku uchylenia środków Komisja dodatkowo zbadała atrakcyjność rynku unijnego. Komisja przeanalizowała dane dotyczące wywozu do Unii niektórych GFR na poziomie kodu CN ⁽⁴⁵⁾ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (109) Jak wynika z przeanalizowanych danych, Chiny są trzecim co do wielkości eksporterem GFR do Unii, zaraz po Malezji i Egipcie, a wywóz z ChRL stanowi około 13 % łącznego przywozu do Unii.
- (110) Komisja zauważyła, że przywóz GFR wzrósł między 2018 r. a ODP, co potwierdzono również w analizie szkody przedstawionej w sekcji 5.
- (111) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdzają również inwestycje chińskich eksporterów w państwach trzecich, w szczególności w Egipcie, który jest drugim co do wielkości eksporterem GFR do Europy. Jak ustalono w dochodzeniu antysubsydijnym, produkty z tych zakładów produkcyjnych są kierowane na rynek unijny i zdobyły już też znaczny udział w rynku ⁽⁴⁶⁾. Mówiąc konkretnie, chińscy producenci w ChRL nadal zwiększają swoje moce produkcyjne w zakładach produkcyjnych za granicą. W marcu 2021 r. przedsiębiorstwo Jushi ogłosiło zwiększenie mocy produkcyjnych o 40 000 ton w przypadku jednego z istniejących pieców Jushi w Egipcie, a w sierpniu 2021 r. zapowiedziało dodanie nowego pieca o mocy 120 000 ton, co oznaczało zwiększenie całkowitej mocy w tym zakładzie do 360 000 ton do 2023 r. ⁽⁴⁷⁾ Jednocześnie w 2021 r. przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie ogłosiło, że ponownie uruchomiło jeden ze swoich pieców o zwiększonej mocy 100 000 ton. Jak ustalono w niedawnym dochodzeniu antysubsydijnym wspomnianym powyżej, chińscy producenci inwestowali w zakłady w Egipcie specjalnie w celu uzyskania dostępu do rynku unijnego, co potwierdza atrakcyjność rynku unijnego.
- (112) Jak wyjaśniono w motywie 102 powyżej, rynek unijny jest drugim co do wielkości miejscem przeznaczenia przywozu GFR z Chin, który wyniósł 112 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, podczas gdy, jak pokazano w tabeli 3 poniżej, całkowita konsumpcja w Unii w tym samym okresie wyniosła 941 000 ton. Znaczenie wywozu do Unii, wielkość rynku unijnego i potencjał dalszego wzrostu chińskiego wywozu do Unii to czynniki, które sprawiają, że rynek unijny jest atrakcyjny dla chińskich eksporterów.

4.4. Wniosek

- (113) W świetle swoich ustaleń dotyczących dalszego trwania dumpingu w ODP oraz prawdopodobnych zmian wielkości wywozu w przypadku wygaśnięcia środków, Komisja stwierdziła, że występuje duże prawdopodobieństwo wywozu do Unii znacznych ilości GFR. Zważywszy na ustalone znaczące marginesy dumpingu w ODP, nie ma podstaw do stwierdzenia, że w przypadku wygaśnięcia środków dumping zostanie wstrzymany. W związku z tym istnieje duże prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie środków antydumpingowych na przywóz z Chin spowoduje kontynuację dumpingu.

5. SZKODA

5.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (114) Produkt podobny był wytwarzany na początku okresu badanego przez dziewięciu producentów w Unii, przy czym jeden z nich zamknął działalność w 2019 r. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (115) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła około 594 500 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak dane przekazane przez wnioskodawcę i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych. Jak wskazano w motywie 14, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 76 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

⁽⁴⁵⁾ Informacje uzyskano z danych Eurostatu.

⁽⁴⁶⁾ Sekcja 4.3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/379 z dnia 5 marca 2020 r. nakładającego tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Egiptu (Dz.U. L 69 z 6.3.2020, s. 14).

⁽⁴⁷⁾ Załącznik 10 do wniosku o dokonanie przeglądu.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (116) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie danych Eurostatu, danych przekazanych przez wnioskodawcę i zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (117) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Całkowita konsumpcja w Unii	934 988	857 298	782 515	941 231
<i>Indeks</i>	100	92	84	101

Źródło: Eurostat, dane przekazane przez wnioskodawcę i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (118) Konsumpcja w Unii zmalała o 8 % w latach 2018–2019, a następnie w 2020 r. drastycznie spadła (-16 %). Spadek w 2020 r. był tymczasowy i wynikał głównie z nakładanych przez rządy globalnych ograniczeń w przemieszczaniu się związanych z COVID-19. Kilku głównych użytkowników GFR w Unii, w tym w branży morskiej i budowlanej, musiało tymczasowo ograniczyć lub zamknąć swoją produkcję. Najbardziej dotkniętą skutkami pandemii branżą użytkowników GFR był sektor motoryzacyjny, który odpowiada za 45 % popytu w UE. W tym sektorze doszło do niemal całkowitego wstrzymania działalności. Niemniej jednak ożywienie i wzrost popytu były już widoczne w ODP (+ 20 % w porównaniu z 2020 r. i +1 % w porównaniu z 2018 r.).

5.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

5.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (119) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu, które skontrolowała krzyżowo względem danych zgromadzonych przez państwa członkowskie na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6”). Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie danych Eurostatu, danych przekazanych przez wnioskodawcę i zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (120) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 4

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	49 596	49 997	46 455	61 005
<i>Indeks</i>	100	101	94	123
Udział w rynku	5,3 %	5,8 %	5,9 %	6,5 %
<i>Indeks</i>	100	110	112	122

Źródło: Eurostat, dane przekazane przez wnioskodawcę i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (121) Przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL zmniejszył się (-6 %) w 2020 r. w wyniku środków związanych z COVID-19. W ODP jednak przywóz rósł szybciej niż popyt (+31 % w porównaniu z 2020 r. i +23 % w porównaniu z 2018 r.). Spowodowało to wzrost udziału w rynku przywozu z ChRL do 6,5 % w ODP (podczas gdy w 2018 r. wynosił on 5,3 %).

5.3.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (122) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu. Podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu określono na podstawie danych Eurostatu i zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (123) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 5

Ceny importowe (EUR/t)

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
ChRL	1 058	1 046	931	1 363
<i>Indeks</i>	100	99	88	129

Źródło: Dane Eurostatu.

- (124) W przypadku średniej ceny przywozu z ChRL bez cel odnotowano tendencję spadkową, a w okresie przed ODP cena ta stale utrzymywała się na poziomie poniżej średniej ceny producentów unijnych. W ODP ceny wzrosły jednak o 46 % w ujęciu rocznym i osiągnęły poziom 1 363 EUR za tonę. Cena ta była wyższa od średniej ceny producentów unijnych (1 092 EUR za tonę) i od kosztów produkcji przemysłu Unii (1 181 EUR za tonę) w ODP. Po dodaniu do tych cen kosztów ponoszonych po przywozie i uwzględnieniu wszystkich obowiązujących środków, na poziomach cel rzeczywiście płaconych przez producenta eksportującego, zgodnie z danymi z bazy danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6, przywóz z Chin był wprowadzany do Unii po cenach nawet o 53 % wyższych od cen przemysłu Unii. Przywóz z Chin w ODP nie spowodował zatem podcięcia cenowego ani tłumienia cen.

5.4. Przywóz z państw trzecich innych niż ChRL

- (125) Przywóz GFR z państw trzecich innych niż ChRL miał miejsce przede wszystkim z Egiptu i Malezji.
- (126) Wielkość zagregowana przywozu do Unii oraz udział w rynku i trendy cenowe dotyczące przywozu GFR z państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 6

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Malezja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	120 557	77 708	86 829	135 919
	<i>Indeks</i>	100	64	72	113
	Udział w rynku	12,9 %	9,1 %	11,1 %	14,4 %
	Średnia cena (EUR/t)	981	950	873	1 056
	<i>Indeks</i>	100	97	89	108
Egipt	Wielkość sprzedaży (w tonach)	118 575	114 872	91 327	119 150
	<i>Indeks</i>	100	97	77	100
	Udział w rynku	12,7 %	13,4 %	11,7 %	12,7 %

	Średnia cena (EUR/t)	888	882	765	849
	<i>Indeks</i>	100	99	86	96
Zjednoczone Królestwo	Wielkość sprzedaży (w tonach)	42 950	38 520	34 829	40 147
	<i>Indeks</i>	100	90	81	93
	Udział w rynku	4,6 %	4,5 %	4,5 %	4,3 %
	Średnia cena (EUR/t)	1 185	1 145	1 102	1 083
	<i>Indeks</i>	100	97	93	91
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	133 064	127 133	119 291	158 978
	<i>Indeks</i>	100	96	90	119
	Udział w rynku	14,2 %	14,8 %	15,2 %	16,9 %
	Średnia cena (EUR/t)	1 150	1 190	1 024	1 149
	<i>Indeks</i>	100	103	89	100
Ogółem państwa trzecie z wyjątkiem ChRL	Wielkość sprzedaży (w tonach)	415 146	358 233	332 277	454 194
	<i>Indeks</i>	100	86	80	109
	Udział w rynku	44,4 %	41,8 %	42,5 %	48,3 %
	Średnia cena (EUR/t)	1 030	1 034	921	1 037
	<i>Indeks</i>	100	100	89	101

Źródło: Dane Eurostatu.

- (127) Przywóz z innych państw trzecich z wyłączeniem ChRL wyniósł łącznie 454 000 ton w ODP, czyli miał 48 % udziału w rynku. Jedna czwarta – dokładnie 26 % – przywozu z państw trzecich pochodziła z rozszerzonych chińskich mocy produkcyjnych w Egipcie, przy czym od czerwca 2020 r. obowiązywały środki wyrównawcze. W ODP udział w rynku unijnym przywozu z Egiptu wyniósł 12,7 %. Egipskie ceny importowe były znacznie niższe niż ceny przemysłu Unii.
- (128) Kolejne 30 % przywozu z państw trzecich z wyłączeniem ChRL pochodziło z Malezji. W ODP udział w rynku unijnym przywozu z Malezji wyniósł 14,4 %. Stwierdzono, że średnie malezyjskie ceny importowe były niższe niż średnie ceny przemysłu Unii. W porównaniu na podstawie rodzaju produktu ceny malezyjskie (1 056 EUR/t) były jednak wyższe niż ceny przemysłu Unii, ponieważ przywóz ten obejmował tylko jeden rodzaj produktu (nici cięte), w przypadku którego cena przemysłu Unii w ODP wyniosła 1 015 EUR/t.
- (129) Towary przywożone ze Zjednoczonego Królestwa, stanowiące około 4,5 % udziału w rynku unijnym w okresie badanym, były sprzedawane po cenach niższych od cen przemysłu Unii jedynie w ODP.
- (130) Przywóz z innych państw trzecich spadł (-10 %) w 2020 r. w wyniku środków związanych z COVID-19 i wzrósł w 2021 r. (+ 33 % w porównaniu z 2020 r. i +19 % w porównaniu z 2018 r.). Stwierdzono, że ceny w przywozie z tych innych państw trzecich były wyższe niż średnie ceny przemysłu Unii w całym okresie badanym.

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

5.5.1. Uwagi ogólne

- (131) Ocena sytuacji gospodarczej przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (132) Jak wspomniano w motywie 14, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrównową.
- (133) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (134) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (135) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

5.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.5.2.1. Uwaga ogólna

- (136) Warunki ekonomiczne przemysłu Unii pogarszały się w całym okresie badanym. W 2020 r. sytuacja przemysłu Unii gwałtownie się pogorszyła, a pełna poprawa sytuacji w 2021 r. (ODP) nie była możliwa ze względu na obostrzenia związane z COVID-19 i wynikające z nich wstrzymanie działalności użytkowników.

5.5.2.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (137) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	650 509	621 145	503 135	594 464
<i>Indeks</i>	100	95	77	91
Moce produkcyjne (w tonach)	702 599	720 257	718 735	684 618
<i>Indeks</i>	100	103	102	97
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	93 %	86 %	70 %	87 %
<i>Indeks</i>	100	93	76	94

Źródło: Dane przekazane przez wnioskodawcę.

- (138) Produkcja unijna spadła o 23 % w latach 2018–2020, a następnie wzrosła o 18 % między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, co oznacza spadek o 9 % w całym okresie badanym.

- (139) Przemysł Unii zwiększył moce w 2019 r. w ramach remontów (sektor GFR wymaga znacznych i długoterminowych inwestycji, by móc remontować piece w regularnych odstępach czasu i kontynuować swoją działalność). Jeden producent unijny był jednak zmuszony na stałe zamknąć zakład latem 2019 r. Ogólnie moce produkcyjne spadły w okresie badanym o 3 %.
- (140) Wykorzystanie mocy produkcyjnych zmieniło się zgodnie ze zmianami w produkcji i mocach produkcyjnych, tj. spadło do 70 % w 2020 r. z powodu ograniczeń związanych z COVID-19. Po zniesieniu tych ograniczeń wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do poziomu 87 %. Niemniej jednak, ze względu na ograniczenia techniczne przy ponownym uruchamianiu niewykorzystanych mocy produkcyjnych po ograniczeniach związanych z COVID-19 producenci unijni nie byli w stanie wystarczająco zwiększyć swojej produkcji, aby w odpowiednim czasie zaspokoić rosnący popyt po pandemii COVID-19.

5.5.2.3. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost

- (141) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość sprzedaży i udział w rynku (w tonach)

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym	470 246	449 068	403 784	426 032
<i>Indeks</i>	100	95	86	91
Udział w rynku	50,3 %	52,4 %	51,6 %	45,3 %
<i>Indeks</i>	100	104	103	90

Źródło: Dane przekazane przez wnioskodawcę.

- (142) Sprzedaż przemysłu Unii spadła o 14 % w latach 2018–2020, a następnie wzrosła o 6 % między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, co oznacza spadek o 9 % w okresie badanym.
- (143) Tendencja ta świadczy o tym, że przemysł Unii nie mógł w pełni skorzystać z poprawy popytu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ze względu na ograniczenia techniczne przy ponownym uruchamianiu niewykorzystanych mocy produkcyjnych po ograniczeniach związanych z COVID-19, jak wyjaśniono w motywie 140. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku spadł do 45,3 % na koniec okresu badanego, tj. o 5 punktów procentowych w porównaniu z początkiem tego okresu. Z tych 5,0 punktów procentowych udziału w rynku 1,2 punktu procentowego zostało przejęte przez przywóz z Chin, a 3,8 punktu procentowego przez przywóz z innych państw trzecich.

5.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (144) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Liczba pracowników	3 426	3 387	3 130	3 101
<i>Indeks</i>	100	99	91	91
Wydajność (w tonach na pracownika)	190	183	161	192

<i>Indeks</i>	100	97	85	101
---------------	-----	----	----	-----

Źródło: Dane przekazane przez wnioskodawcę.

- (145) Zatrudnienie spadło w okresie badanym o 9 %. Wydajność zmieniała się zgodnie ze zmianami w produkcji i zatrudnieniu, tj. spadła o 15 % w latach 2018–2020, a następnie wzrosła o 19 % między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym.

5.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (146) W przedmiotowym dochodzeniu ustalono margines dumpingu wynoszący od 50 % do 54 %, w zależności od kategorii GFR. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii mógł zostać złagodzony dzięki wprowadzeniu połączonych środków antydumpingowych i wyrównawczych, jednak przemysł Unii nadal nie był w stanie utrzymać swojego udziału w rynku, a jego ceny pozostały niskie, choć mogły mieć na to wpływ inne czynniki, jak opisano w motywach 168–173. Można zatem stwierdzić, że sytuacja przemysłu Unii nie uległa jeszcze poprawie w następstwie wcześniejszego dumpingu.

5.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (147) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów Unii wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii (EUR/t)

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym	1 090	1 057	1 009	1 092
<i>Indeks</i>	100	97	93	100
Jednostkowy koszt produkcji	1 045	1 063	1 217	1 181
<i>Indeks</i>	100	102	116	113

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (148) Średnia ważona jednostkowa cena sprzedaży stosowana przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych utrzymywała się na podobnym poziomie w okresie badanym i pozostała poniżej poziomu kosztów produkcji w latach 2019–2021. Jak ustalono w poprzednim dochodzeniu dotyczącym tego samego produktu ⁽⁴⁸⁾, fakt, że producenci unijni nie byli w stanie podnieść swoich cen w okresie badanym, co jest równoznaczne z sytuacją tłumienia cen, było wynikiem zachowania chińskich eksporterów na rynku i presji cenowej w latach poprzedzających okres objęty dochodzeniem przeglądowym, w połączeniu z przywozem GFR wywożonych przez chińskich producentów, których siedziba znajdowała się poza terytorium Chin, takich jak Egipt, których ceny importowe były znacznie niższe niż ceny sprzedaży producentów unijnych w całym okresie badanym.
- (149) W samym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, mimo że produkty wywożone z Chin były wprowadzane na rynek unijny po znacznie wyższych cenach niż ceny przemysłu Unii, Chińczycy nadal pozyskiwali udział w rynku ze względu na nagły wzrost popytu po zniesieniu większości środków związanych z COVID-19 w Unii, co spowodowało wzrost produkcji na różnych poziomach dalszych użytkowników GFR. Do produkcji i uzupełnienia wyczerpanych zapasów na wszystkich poziomach potrzebne były materiały. Jednocześnie przemysł Unii nie mógł w pełni skorzystać z takiej poprawy sytuacji na rynku ze względu na swoje roczne/półroczne umowy z użytkownikami, natomiast chińscy producenci GFR realizowali dostawy od ręki. Uniemożliwiło to producentom unijnym pod-

⁽⁴⁸⁾ Motyw 283 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/328.

niesienie cen zgodnie ze wzrostem poziomu cen GFR na rynku. Producenci unijni mogli podnieść swoje ceny sprzedaży dopiero w czwartym kwartale okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, powołując się na klauzule dostosowania cen zawarte w umowach z użytkownikami.

- (150) Średni jednostkowy koszt produkcji wzrósł w okresie badanym o +13 %. Szczytowy wzrost o +16 % był spowodowany tymczasowym niewykorzystaniem mocy produkcyjnych w odpowiedzi na obostrzenia związane z COVID-19 wprowadzone w sektorach użytkowników w 2020 r. (wysoki odsetek kosztów stałych w tym sektorze sprawia, że jest on niezwykle wrażliwy na wahania wielkości produkcji). W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, nawet jeśli zakłady produkcyjne zaczęły wracać do optymalnego wykorzystania mocy produkcyjnych, średnie koszty były wyższe niż w 2018 r. i 2019 r. ze względu na gwałtowny wzrost cen energii i niektórych surowców (mianowicie łądek do snucia wykonanych z rodu i platyny ⁽⁴⁹⁾).

5.5.3.2. Koszty pracy

- (151) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Średnie koszty pracy na pracownika

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	57 703	58 366	58 311	62 186
Indeks	100	101	101	108

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (152) Średnie koszty pracy zwiększyły się w całym okresie badanym o 8 %.

5.5.3.3. Zapasy

- (153) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Zapasy

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	86 975	86 773	42 269	46 957
Indeks	100	100	49	54
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	19 %	19 %	11 %	10 %
Indeks	100	101	61	55

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽⁴⁹⁾ Łódki do snucia wykonane z rodu i platyny są wykorzystywane w produkcji włókien szklanych, aby ułatwić kontrolowanie temperatury gorącej przędzy przechodzącej przez włókno.

- (154) Zapasy utrzymywały się na zwykłych poziomach w 2018 r. i 2019 r., natomiast w 2020 r. zmniejszyły się o połowę i pozostały na tak niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przemysł Unii musiał sprzedać znaczne ilości z zapasów ze względu na rządowe ograniczenia w przemieszczaniu się, podczas gdy produkcję w 2020 r. wciąż uniemożliwiały ograniczenia związane z COVID-19. Z kolei wzrost popytu w 2021 r., ogólnosiłatowe niedobory i zakłócenia w łańcuchu dostaw uniemożliwiły przedsiębiorstwom uzupełnienie zapasów do zwykłych poziomów w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym nie udało się przywrócić zapasów do zwykłego poziomu i stanowiły one zaledwie 10 % produkcji, czyli o prawie połowę mniej niż na początku okresu badanego.
- (155) Jeden z objętych próbą producentów unijnych wykrył błąd pisarski w poziomie swoich zapasów w otrzymanym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Zapasy te zostały skorygowane. Ogólna tendencja w zakresie zapasów nie uległa zmianie.

5.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (156) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2018 r.	2019 r.	2020 r.	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	6,2 %	2,1 %	- 17,6 %	- 3,6 %
<i>Indeks</i>	100	34	- 285	- 59
Przepływy pieniężne (w EUR)	52 145 718	48 763 953	7 446 265	21 969 516
<i>Indeks</i>	100	94	14	42
Inwestycje (w EUR)	52 191 829	29 187 167	34 071 488	30 676 390
<i>Indeks</i>	100	56	65	59
Zwrot z inwestycji	10,0 %	6,2 %	- 16,3 %	- 3,1 %
<i>Indeks</i>	100	62	- 163	- 31

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (157) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów Unii, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (158) Coraz wyższe średnie koszty i niezdolność do podniesienia średniej ceny przełożyły się na straty dla przemysłu Unii w ostatnich dwóch latach okresu badanego. W latach 2018–2019 rentowność objętych próbą producentów unijnych zmniejszyła się z 6,2 % do 2,1 %, po czym nastąpił znaczny spadek do -17,6 % w 2020 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii nadal przynosił straty (-3,6 %), jednak w mniejszym stopniu niż rok wcześniej.
- (159) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto były podobne do tendencji dotyczących rentowności. Przepływy środków pieniężnych zmniejszyły się do 52 mln EUR w 2018 r. do 29 mln EUR w 2019 r., następnie spadły do 0,5 mln EUR w 2020 r., po czym wzrosły do około 31 mln EUR w ODP. Ogólnie rzecz biorąc, przepływy środków pieniężnych zmalały o ponad połowę w okresie badanym.

- (160) Jeden z objętych próbą producentów unijnych wykrył błąd pisarski w swoich przepływach środków pieniężnych w otrzymanym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Przepływy środków pieniężnych zostały skorygowane. W związku z tym przepływy środków pieniężnych zmniejszyły się z 52 mln EUR w 2018 r. do 48,7 mln EUR w 2019 r., następnie spadły do 7,4 mln EUR w 2020 r., po czym wzrosły do około 21 mln EUR w ODP. Ogólnie rzecz biorąc, przepływy środków pieniężnych zmalały o ponad połowę w okresie badanym. Tendencja pozostała taka sama.
- (161) Przemysł unijny wymaga znacznych i długoterminowych inwestycji, by móc remontować piece w regularnych odstępach czasu i kontynuować swoją działalność. Ze względu na złą sytuację dotyczącą przepływów środków pieniężnych netto inwestycje zmniejszyły się jednak z 52 mln EUR w 2018 r. do 29 mln EUR w 2019 r., a następnie wzrosły do ponad 30 mln EUR w kolejnych latach. Ogółem wartość inwestycji zmniejszyła się w okresie badanym o 41 %.
- (162) Zwroty z inwestycji kapitałowych to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwroty z inwestycji kapitałowych zmalały z 10 % w 2018 r. do 6,2 % w 2019 r., po czym spadły jeszcze bardziej do -16,3 % w 2020 r. Ogólnie rzecz biorąc, uległy one pogorszeniu w okresie badanym i wynosiły -3,1 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

5.6. Wnioski dotyczące szkody

- (163) Zyski przemysłu Unii w okresie badanym znacznie spadły, zmniejszając się z 6,2 % zysku w 2018 r. do straty na poziomie -3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ujemna rentowność wskazuje na szczególnie niepewną sytuację przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (164) Zmniejszająca się wielkość sprzedaży w połączeniu ze spadkiem cen spowodowała pogorszenie wszystkich wskaźników wydajności. Jednocześnie przemysł Unii stracił część swojego udziału w rynku, co miało niekorzystny wpływ na rentowność. Oprócz poniesionych strat zmniejszeniu uległy również zatrudnienie i wykorzystanie mocy produkcyjnych. Nie udało się przywrócić zwykłych poziomów stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego. Przepływy środków pieniężnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym spadły o 62 % w porównaniu z 2018 r. Zwrot z inwestycji zmniejszył się do -3,1 % z 10 % w 2018 r.
- (165) Malejąca produkcja miała znaczący wpływ na przemysł, co znalazło odzwierciedlenie w sytuacji przynoszenia strat w latach 2020–2021, ze względu na wysokie koszty stałe i brak możliwości elastycznego ograniczania produkcji, ponieważ w tym konkretnym procesie produkcji piece muszą być w pełni wykorzystywane.
- (166) Nawet w tak niekorzystnych okolicznościach konieczne były ciągłe inwestycje, głównie w celu zastąpienia pieców o ściśle ograniczonym okresie eksploatacji. Wywarło to dodatkową presję finansową na producentów.
- (167) Uwzględniając wszystkie powyższe fakty, Komisja stwierdziła, że przemysł Unii w dalszym ciągu ponosił istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (168) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również przynieść szkodę przemysłowi Unii.
- (169) W latach poprzedzających okres objęty dochodzeniem przeglądowym nieustanny przywóz z Chin wywierający presję cenową na rynek UE wyraźnie przyczynił się do wystąpienia sytuacji wyrządzającej szkodę dla przemysłu Unii. Biorąc jednak pod uwagę niewyrządzające szkody ceny importowe stosowane w przywozie z Chin obowiązujące w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, które znacznie przewyższały ceny sprzedaży i koszty produkcji przemysłu Unii, a zatem nie wywierały presji na przemysł Unii, Komisja przeanalizowała, czy szkoda została spowodowana przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin. Te czynniki to: przywóz z Egiptu wynikający z większych chińskich mocy produkcyjnych; wzrost kosztów produkcji w Unii; warunki umowne uzgodnione z użytkownikami.

- (170) Chińscy producenci GFR, których siedziba znajdowała się poza terenem Chin, mianowicie w Egipcie, nadal mieli 12,7 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a stosowane przez nich ceny importowe były znacznie niższe od cen odnotowanych w przypadku pozostałych państw, jak również przemysłu Unii. W związku z tym presja cenowa ze strony chińskich producentów GFR, których siedziba znajdowała się poza terenem Chin, występowała przez cały okres badany. Wniosek ten jest zgodny z poprzednim dochodzeniem dotyczącym tego samego produktu ⁽⁵⁰⁾.
- (171) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 149 powyżej, w drugiej połowie okresu badanego (2020 – ODP) ogólnosiwiatowy niedobór spowodowany środkami rządowymi obowiązującymi w związku z pandemią COVID-19 umożliwił poprawę sytuacji przemysłu Unii po stronie sprzedaży, ale zarazem przemysł ten musiał zmagać się z wyższymi kosztami produkcji, takimi jak wyższe koszty stałe ze względu na tymczasowe niewykorzystywanie mocy produkcyjnych w odpowiedzi na obostrzenia związane z COVID-19 wprowadzone w sektorach użytkowników, a także wzrost kosztów energii i niektórych surowców. Jednocześnie przemysł Unii nie był w stanie natychmiast znacznie zwiększyć wielkości produkcji ze względu na czas potrzebny do ponownego uruchomienia niewykorzystywanych mocy produkcyjnych. W związku z tym użytkownicy w UE zostali tymczasowo zmuszeni do zakupu towarów przywożonych z Chin po znacznie wyższych cenach, co doprowadziło do zwiększenia udziału Chin w rynku w ODP do 6,5 %.
- (172) Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 150 powyżej, przemysł Unii był związany długoterminowymi umowami z użytkownikami i nie mógł od razu podnieść cen sprzedaży, aby wykorzystać poprawę sytuacji na rynku i brak chińskich cen wyrządzających szkody. Z drugiej strony chińscy producenci GFR byli elastyczni i mogli realizować dostawy od ręki, w związku z czym podnosili swoje ceny zgodnie z poziomami rynkowymi. Wszystkie wskaźniki wyników finansowych przemysłu Unii były zatem ujemne w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (173) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że szkody poniesionej przez przemysł Unii w ODP nie można przypisać przywózowi towarów po cenach dumpingowych z Chin oraz że inne czynniki, rozpatrywane osobno lub łącznie, miały wpływ na sytuację wyrządzającą szkodę dla przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, osłabiając związek przyczynowy między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii w ODP.
- (174) Ponadto Komisja oceniła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych.

7. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY SPOWODOWANEJ PRZEZ PRZYWÓZ TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH Z CHIN

- (175) Aby ocenić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin, Komisja zbadała następujące czynniki: a) prawdopodobne poziomy cen przywozu z Chin w przypadku braku środków antydumpingowych, b) atrakcyjność rynku unijnego, c) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach.

7.1.1. Prawdopodobne poziomy cen przywozu z Chin w przypadku braku środków antydumpingowych

- (176) W toku dochodzenia wykazano, że ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, podane na poziomie CIF, znacznie wzrosły (o +46 %) w ostatnim roku okresu badanego, tj. między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Wzrost ten wynikał jednak głównie z nadzwyczajnego wzrostu kosztów frachtu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Szacowana chińska cena na poziomie cen *ex-works* wzrosła o 5 % jedynie w latach 2020–2021 i wynosiła około 907 EUR za tonę, a zatem była znacznie niższa od średniej ceny *ex-works* producentów unijnych (1 092 EUR/t). Gdyby koszty frachtu utrzymały się na tym samym poziomie w latach 2020–2021, przywóz z Chin bez cel podciąłby ceny przemysłu Unii o 21,1 % i pozostałby poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii, podobnie do sytuacji odnotowanej w latach poprzedzających okres objęty dochodzeniem przeglądowym.

⁽⁵⁰⁾ Motywy 279–281 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/328.

- (177) Ponadto wzrost kosztów frachtu miał charakter nadzwyczajny i tymczasowy, ponieważ w latach 2020–2021 wzrosły one siedmiokrotnie, a w listopadzie 2022 r. spadły z powrotem do początkowych poziomów z 2020 r. ⁽⁵¹⁾ W rezultacie cena przywozu z Chin również zmalała w listopadzie 2022 r. i na początku 2023 r. cena importowa stosowana w przywozie z Chin na poziomie CIF wróciła do poziomu ceny przemysłu Unii obowiązującej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. 1 093 EUR/t. W rzeczywistości na początku 2023 r. ceny importowe stosowane w przywozie z Chin ponownie podcinały ceny przemysłu Unii obowiązujące po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym o 14,9 % i były znacznie niższe od kosztów produkcji przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (średnio 1 181 EUR/t w 2022 r.) i po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (średnio 1 445 EUR/t w 2022 r.) ⁽⁵²⁾.
- (178) Na podstawie powyższej analizy Komisja stwierdziła, że ceny importowe stosowane w przywozie z Chin na poziomie CIF tymczasowo wzrosły ze względu na wyższe koszty frachtu, ale po powrocie tych kosztów do początkowych poziomów w listopadzie 2022 r. ceny importowe zaczęły wracać do poziomów sprzed okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, znacznie podcinając i tłumiąc ceny przemysłu Unii. Biorąc pod uwagę nadzwyczajny i tymczasowy wzrost cen importowych stosowanych w przywozie z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz ich zmiany po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, prawdopodobne jest, że w przypadku braku środków antydumpingowych poziomy cen przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin podcinałby i tłumiłby ceny przemysłu Unii.

7.1.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (179) Rynek unijny jest atrakcyjny pod względem wielkości i cen, biorąc pod uwagę poziom konsumpcji w Unii i wyższy poziom cen w Unii w porównaniu z innymi głównymi rynkami przeznaczenia wywozu z Chin. Ze statystyk dotyczących wywozu znajdujących się w bazie danych Global Trade Atlas ⁽⁵³⁾ wynika, że ceny eksportowe w wywozie z Chin do Unii były średnio o 26 % wyższe niż ceny eksportowe w wywozie z Chin na trzy największe rynki eksportowe (Stany Zjednoczone, Korea Południowa i Indie, z wyłączeniem Unii) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Z tego powodu rynek unijny jest bardziej opłacalnym rynkiem przeznaczenia niż inne rynki państw trzecich. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rynek unijny był już drugim co do wielkości rynkiem przeznaczenia wywozu GFR z Chin. Ponadto Chiny są trzecim największym eksporterem GFR do Unii, zaraz po Malezji i Egipcie.
- (180) Co więcej, analiza danych dotyczących czasu po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wykazała, że przywóz z Chin gwałtownie wzrósł, z około 61 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do ponad 91 000 ton w 2022 r. (wzrost o 50 %), co w pełni pokazuje atrakcyjność rynku unijnego dla chińskich producentów GFR.
- (181) Atrakcyjność rynku unijnego dla producentów GFR w Chinach potwierdza również fakt, że CPIC i grupa CNBM (główni producenci GFR w Chinach) zainwestowały znaczne środki w rozpoczęcie znacznego wywozu GFR z zakładów w Bahrajnie i Egipcie w celu obsługi rynku europejskiego wkrótce po wprowadzeniu środków antysubsydyjnych i antydumpingowych wobec Chin w grudniu 2014 r. Jak potwierdzono w poprzednim dochodzeniu dotyczącym tego samego produktu ⁽⁵⁴⁾, zakład w Egipcie został otwarty przez grupę CNBM w wyraźnym celu sprzedaży GFR na rynku unijnym, aby uniknąć obowiązujących cel na przywóz z Chin.
- (182) Biorąc pod uwagę atrakcyjność rynku unijnego pod względem wielkości rynku, przepływy handlowe w przeszłości i zmiany tych przepływów handlowych po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków antydumpingowych znaczne ilości obecnie sprzedawane na inne rynki zostałyby przekierowane na rynek unijny.

⁽⁵¹⁾ Na podstawie światowego indeksu kontenerowego na trasie z Szanghaju do Genui i Rotterdamu.

⁽⁵²⁾ Na podstawie miesięcznych danych po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przekazanych przez producentów unijnych.

⁽⁵³⁾ Statystyki były dostępne na poziomie sześciocyfrowego kodu HS, a zatem obejmowały znacznie szerszy zakres produktu niż produkt objęty przeglądem.

⁽⁵⁴⁾ Motyw 296 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/328.

7.1.3. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach

- (183) Z informacji przekazanych przez wnioskodawcę wynika, że nadwyżki mocy produkcyjnych w Chinach wynosiła co najmniej 1,1 mln ton, co stanowi ponad 100 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Pomimo strukturalnych nadwyżek mocy produkcyjnych na chińskim rynku krajowym producenci nadal zwiększali istniejące moce produkcyjne lub zapowiadali nowe po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jeżeli dojdzie do zapowiadanego zwiększenia mocy produkcyjnych, nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach wyniesie 2,6 mln ton, czyli ponad dwukrotnie więcej niż całkowita konsumpcja w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (184) Biorąc pod uwagę atrakcyjność rynku unijnego, o której mowa powyżej, prawdopodobne jest, że w przypadku uchylenia środków antydumpingowych istniejące wolne moce produkcyjne z Chin mogłyby zostać wysłane na rynek unijny.

7.2. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin

- (185) W przypadku wygaśnięcia środków można racjonalnie oczekiwać, że w związku z atrakcyjnością rynku unijnego i dostępnymi ogromnymi wolnymi mocami produkcyjnymi w Chinach nastąpi znaczny wzrost przywozu GFR z Chin do Unii dokonywanego po cenach dumpingowych, podcinających i tłumiących ceny przemysłu Unii. Chiński wywóz do Unii szybko zyskałby jeszcze większy udział w rynku ze szkodą dla przemysłu Unii, który doświadczyłby nagłego spadku wielkości sprzedaży i wzrostu kosztów stałych na jednostkę. Wzrost kosztów stałych wraz ze spadkiem cen sprzedaży miałby natychmiastowy negatywny wpływ na rentowność przemysłu Unii, która w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym pozostawała ujemna. W związku z tym przemysł Unii zacząłby przynosić jeszcze większe straty, a jego rentowność byłaby zagrożona.
- (186) Na tej podstawie stwierdza się, że brak środków najprawdopodobniej doprowadziłby do znacznego wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin po wyrządzających szkodę cenach, co spowodowałoby podcięcie i tłumienie cen przemysłu Unii, wyrządzając tym samym istotną szkodę i jeszcze bardziej pogarszając sytuację już i tak wyrządzającą szkodę dla przemysłu Unii, którą odnotowano w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

8. INTERES UNII

- (187) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

8.1. Interes przemysłu Unii

- (188) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii znajduje się w sytuacji wyrządzającej szkodę oraz że zniesienie środków prawdopodobnie doprowadzi do znacznego wzrostu przywozu GFR po cenach dumpingowych z Chin, w znacznym stopniu podcinającego i tłumiącego ceny przemysłu Unii, tym samym jeszcze bardziej pogłębiając istotną szkodę dla przemysłu Unii, którą odnotowano w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (189) Komisja stwierdziła zatem, że utrzymanie obowiązujących środków leży w interesie przemysłu Unii.

8.2. Interes importerów niepowiązanych

- (190) Komisja wezwała wszystkich importerów niepowiązanych do udziału w dochodzeniu. Zaledwie jeden importer zarejestrował się jako zainteresowana strona, ale nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (191) Komisja uznała, że GFR są w wysokim stopniu znormalizowane, a ich źródła zaopatrzenia mogą być skutecznie zmieniane.

- (192) Na tej podstawie, uwzględniając alternatywne źródła dostępnego zaopatrzenia, w odniesieniu do których środki nie obowiązują, Komisja stwierdziła, że obecnie obowiązujące środki nie mają znaczącego negatywnego wpływu na sytuację importerów oraz że utrzymanie środków nie będzie mieć na nich negatywnego wpływu.

8.3. Interes użytkowników

- (193) Jedynie trzech indywidualnych użytkowników i jedno stowarzyszenie użytkowników⁽⁵⁵⁾ zarejestrowało się jako zainteresowane strony, jednak żadne z nich nie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji.
- (194) Stowarzyszenie użytkowników zajęło stanowisko popierające środki, zauważając, że producenci unijni GFR pobudzają badania i rozwój oraz innowacje⁽⁵⁶⁾. Bez nich branża materiałów włókienniczych niższego szczebla i innowacje w tym sektorze zostałyby zahamowane. Ponadto, jeśli przemysł Unii przestanie funkcjonować, branża materiałów włókienniczych w UE będzie niemal całkowicie zależna od dostaw niedoprzędów z przedsiębiorstw państwowych w Chinach, co postawi ją w niezwykle trudnej sytuacji. Ryzyko to urzeczywistniło się już podczas pandemii COVID-19, gdy kilku producentów materiałów włókienniczych w Unii otrzymało odmowy od dostawców niedoprzędów w Chinach, którzy stwierdzili, że nie będą realizować dostaw dla klientów zagranicznych, dopóki niedobory krajowe nie zostaną zniwelowane. W związku z tym przetrwanie branży materiałów włókienniczych niższego szczebla w Unii zależy również od rentowności przemysłu Unii produkującego GFR.
- (195) Ponieważ w niniejszym dochodzeniu nie zgłosił się żaden indywidualny użytkownik, najlepszymi dostępnymi danymi, jakimi Komisja dysponuje w tym zakresie, są wnioski z poprzednich dochodzeń: przeglądu wygaśnięcia dotyczącego środków antydumpingowych, opisanego szczegółowo w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/724, w którym stwierdzono, że rozszerzenie środków miałoby niewielki wpływ na sytuację użytkowników, oraz dochodzenia antysubsydyjnego opisanego dokładnie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/379, w którym stwierdzono, że uwzględniając alternatywne źródła dostępnego zaopatrzenia, w odniesieniu do których środki nie obowiązują, oraz w związku z tym, że nie ma dowodów wyraźnie świadczących o tym, że dodatkowe koszty wynikające ze środków nałożonych na przywóz nie mogłyby zostać pokryte przez użytkowników, negatywny wpływ na użytkowników nie świadczy wyraźnie o tym, że zastosowanie środków nie leży w interesie Unii.

8.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (196) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków w odniesieniu do przywozu GFR pochodzącego z Chin nie leży w interesie Unii.

9. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (197) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji dumpingu, ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin oraz interesu Unii, stwierdza się, że należy utrzymać środki antydumpingowe dotyczące GFR pochodzących z Chin.
- (198) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (199) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

⁽⁵⁵⁾ Tech-Fab Europe – stowarzyszenie unijnych producentów technicznych materiałów włókienniczych.

⁽⁵⁶⁾ Z technicznego punktu widzenia tworzenie nowych i lepszych produktów i zastosowań zależy od wzajemnego oddziaływania niedoprzędów z żywicami i innymi materiałami oraz od wytrzymałości, jaką proces tkania może nadać materiałowi włókienniczemu.

- (200) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu danych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (201) Poszczególne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i wytworzonego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty przeglądem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (202) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁵⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (203) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również stronom termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. W niniejszym rozporządzeniu uwzględniono drobne poprawki w danych dotyczących przemysłu Unii, nie otrzymano żadnych innych uwag.
- (204) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁵⁸⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (205) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26, 7019 12 00 39), 7019 14 00 oraz 7019 15 00⁽⁵⁹⁾, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽⁵⁷⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

⁽⁵⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽⁵⁹⁾ Od dnia 1 stycznia 2022 r. zmieniono klasyfikację mat z kodu CN 7019 31 00 na kody CN 7019 14 00 i 7019 15 00. Do dnia 31 grudnia 2021 r. miały zastosowanie kody TARIC 7019 31 00 10 i 7019 31 00 90. Od dnia 1 stycznia 2022 r. zostały zastąpione kodami TARIC 7019 14 00 10, 7019 14 00 90, 7019 15 00 10 i 7019 15 00 90.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Inne przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/724	15,9	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,9	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie sporządza się w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty przeglądem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁶⁰⁾, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie określonych powyżej stawek pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

5. W przypadku zmiany lub zniesienia ostatecznych cel wyrównawczych nałożonych na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/328 cła określone w ust. 2 zwiększa się proporcjonalnie, nie przekraczając rzeczywistego ustalonego marginesu dumpingu lub ustalonego marginesu szkody dla poszczególnych przedsiębiorstw, i od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji. Kwota, która ma zostać zwrócona wnioskodawcy składającemu wniosek o refundację, nie może przekraczać różnicy między pobranym cłem a łącznym cłem wyrównawczym i antydumpingowym ustalonym w dochodzeniu dotyczącym refundacji.

7. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽⁶⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1453**z dnia 13 lipca 2023 r.****uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1533 wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 54 ust. 4 akapit pierwszy lit. b) oraz art. 90 akapit pierwszy lit. a), c) i f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie awarii w elektrowni jądrowej Fukushima, która miała miejsce w dniu 11 marca 2011 r., Komisja została poinformowana, że poziomy radionuklidów w niektórych produktach żywnościowych pochodzących z Japonii przekroczyły mające zastosowanie w Japonii progi podejmowania działań w odniesieniu do żywności. Ponieważ takie skażenie może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w Unii, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 297/2011 ⁽³⁾ wprowadzono specjalne warunki regulujące przywóz żywności i paszy pochodzących lub wysyłanych z Japonii. To rozporządzenie wykonawcze zostało uchylone i zastąpione kolejno rozporządzeniami wykonawczymi Komisji (UE) nr 961/2011 ⁽⁴⁾, (UE) nr 284/2012 ⁽⁵⁾, (UE) nr 996/2012 ⁽⁶⁾, (UE)

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 297/2011 z dnia 25 marca 2011 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima (Dz.U. L 80 z 26.3.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 961/2011 z dnia 27 września 2011 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie (UE) nr 297/2011 (Dz.U. L 252 z 28.9.2011, s. 10).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 284/2012 z dnia 29 marca 2012 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 (Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 16).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 996/2012 z dnia 26 października 2012 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 284/2012 (Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 31).

nr 322/2014 ⁽⁷⁾, (UE) 2016/6 ⁽⁸⁾ i (UE) 2021/1533 ⁽⁹⁾.

- (2) Specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima zostały stopniowo złagodzone w wyniku tych kolejnych przeglądów. W specjalnych warunkach określonych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/1533 ustanowiono rygorystyczne najwyższe dopuszczalne poziomy radionuklidów w wymienionych w wykazie towarach pochodzących z dotkniętych skutkami wypadku prefektur, zgodnie z którymi to warunkami wymaga się, aby towary te były badane pod kątem promieniotwórczości przed wywozem do Unii, a organy mają poświadczać zgodność z tymi rygorystycznymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami radionuklidów.
- (3) Od czerwca 2011 r. przy wprowadzaniu na terytorium Unii nie stwierdzono żadnych niezgodności z tymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami radionuklidów w ramach przywozu do Unii, co stanowi dowód na to, że wprowadzony system kontroli i kontrole przeprowadzane przez władze Japonii są skuteczne. Ponadto produkty pochodzące z określonych prefektur, w odniesieniu do których w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/1533 ustanowiono specjalne warunki przywozu, są przedmiotem handlu z Unią jedynie w niewielkich ilościach, a ich udział w narażeniu ludności Unii na radionuklidy jest znikomy.
- (4) Właściwe organy Japonii zobowiązały się do utrzymania odpowiedniego i szeroko zakrojonego systemu kontroli w celu wykrywania obecności radionuklidów w paszy i żywności oraz do publicznego udostępniania wyników monitorowania poprzez regularne publikowanie wszystkich wyników monitorowania na stronie internetowej japońskiego Ministerstwa Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej.
- (5) W związku z tym, nawet jeżeli Komisja będzie nadal śledzić poziomy radionuklidów w żywności i paszy pochodzących z Japonii, aby zapewnić wysoki poziom ochrony bezpieczeństwa konsumentów, nie ma już potrzeby utrzymywania środków przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/1533 w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego.
- (6) Należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1533.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uchylenie

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/1533 niniejszym traci moc.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 322/2014 z dnia 28 marca 2014 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima (Dz.U. L 95 z 29.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/6 z dnia 5 stycznia 2016 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 322/2014 (Dz.U. L 3 z 6.1.2016, s. 5).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1533 z dnia 17 września 2021 r. wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/6 (Dz.U. L 330 z 20.9.2021, s. 72).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1454**z dnia 13 lipca 2023 r.****udzielające pozwolenia unijnego na pojedynczy produkt biobójczy „WESSOCLEAN GOLD LINE”
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 września 2017 r. przedsiębiorstwo WESSO AG złożyło Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja”), zgodnie z art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, wniosek o udzielenie pozwolenia unijnego na pojedynczy produkt biobójczy o nazwie „WESSOCLEAN GOLD LINE”, należący do grup produktowych 3 i 4 opisanych w załączniku V do tego rozporządzenia, z pisemnym potwierdzeniem, że właściwy organ Niemiec zgodził się dokonać oceny wniosku. Wniosek został zarejestrowany w rejestrze produktów biobójczych pod numerem BC-QN034236-29.
- (2) „WESSOCLEAN GOLD LINE” zawiera kwas nadoctowy jako substancję czynną, która figuruje w unijnym wykazie zatwierdzonych substancji czynnych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, dla grup produktowych 3 i 4.
- (3) W dniu 9 marca 2022 r. właściwy organ oceniający przedłożył Agencji, zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, sprawozdanie z oceny i wnioski ze swojej oceny.
- (4) W dniu 14 października 2022 r. Agencja przedłożyła Komisji opinię ⁽²⁾, projekt charakterystyki produktu biobójczego „WESSOCLEAN GOLD LINE” i ostateczne sprawozdanie z oceny pojedynczego produktu biobójczego zgodnie z art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (5) W opinii stwierdzono, że „WESSOCLEAN GOLD LINE” jest pojedynczym produktem biobójczym w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. r) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, że kwalifikuje się on do pozwolenia unijnego zgodnie z art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia i że, z zastrzeżeniem zgodności z projektem charakterystyki produktu biobójczego, spełnia on warunki określone w art. 19 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (6) W dniu 28 października 2022 r. Agencja przekazała Komisji projekt charakterystyki produktu biobójczego we wszystkich językach urzędowych Unii zgodnie z art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Opinia ECHA z dnia 28 września 2022 r. w sprawie pozwolenia unijnego na pojedynczy produkt biobójczy „WESSOCLEAN GOLD LINE” (ECHA/BPC/359/2022), <https://echa.europa.eu/opinions-on-union-authorisation>.

- (7) Komisja zgadza się z opinią Agencji i uważa, że w związku z tym należy udzielić pozwolenia unijnego na „WESSOCLEAN GOLD LINE”.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedsiębiorstwu WESSO AG udziela się pozwolenia unijnego o numerze EU-0029720-0000 na udostępnianie na rynku i stosowanie pojedynczego produktu biobójczego „WESSOCLEAN GOLD LINE” zgodnie z charakterystyką produktu biobójczego określoną w załączniku.

Pozwolenie unijne jest ważne od dnia 3 sierpnia 2023 r. do dnia 31 lipca 2033 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Charakterystyka produktu biobójczego

WESSOCLEAN GOLD LINE

Grupa produktowa 3 – Higiena weterynaryjna (Środki dezynfekujące)

Grupa produktowa 4 – Dziedzina żywności i pasz (Środki dezynfekujące)

Numer pozwolenia: EU-0029720-0000

Numer zasobu w R4BP: EU-0029720-0000

1. INFORMACJE ADMINISTRACYJNE

1.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) produktu

Nazwa handlowa	WESSOCLEAN GOLD LINE WESSOCLEAN AGRO PROTECT
----------------	---

1.2. Posiadacz pozwolenia

Nazwa i adres posiadacza pozwolenia	Nazwa	WESSO AG
	Adres	Wacholderweg 6, 90518 Altdorf b. Nürnberg Niemcy
Numer pozwolenia	EU-0029720-0000	
Numer zasobu w R4BP	EU-0029720-0000	
Data udzielenia pozwolenia	3 sierpnia 2023 r.	
Data ważności pozwolenia	31 lipca 2033 r.	

1.3. Producent/producenci produktu

Nazwa producenta	WESSO AG
Adres producenta	Wacholderweg 6, 90518 Altdorf b. Nürnberg Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Wacholderweg 6, 90518 Altdorf b. Nürnberg Niemcy

1.4. Producent (producenci) substancji czynnych

Substancja czynna	Kwas nadcoctowy
Nazwa producenta	Evonik Resource Efficiency GmbH
Adres producenta	Postfach 1345, 63403 Hanau Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Evonik Peroxid GmbH, Industriestraße 11, 9721 Weissenstein Austria

2. SKŁAD I POSTAĆ UŻYTKOWA PRODUKTU

2.1. Informacje jakościowe i ilościowe dotyczące składu produktu

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC	Funkcja	Numer CAS	Numer WE	Zawartość (%)
Kwas nadoctowy		Substancja czynna	79-21-0	201-186-8	0,03
etanol		Substancja niebędąca substancją czynną	64-17-5	200-578-6	1,61
propan-2-ol		Substancja niebędąca substancją czynną	67-63-0	200-661-7	2,52
nadtlenek wodoru		Substancja niebędąca substancją czynną	7722-84-1	231-765-0	3,15
kwas octowy		Substancja niebędąca substancją czynną	64-19-7	200-580-7	0,06
kwas siarkowy		Substancja niebędąca substancją czynną	7664-93-9	231-639-5	0,01

2.2. Rodzaj postaci użytkowej

AL - Ciecz

3. ZWROTY WSKAZUJĄCE RODZAJ ZAGROŻENIA I ŚRODKI OSTROŻNOŚCI

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia	Może powodować korozję metali. Działa drażniąco na oczy. Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki.
Zwroty wskazujące środki ostrożności	Przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu. Dokładnie umyć ręce po użyciu. Unikać uwolnienia do środowiska. Stosować ochronę oczu. W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO OCZU: Ostrożnie płukać wodą przez kilka minut. Wyjąć soczewki kontaktowe, jeżeli są i można je łatwo usunąć. Nadal płukać. W przypadku utrzymywania się działania drażniącego na oczy: Zasięgnąć porady. Usunąć wyciek, aby zapobiec szkodom materialnym. Usuwać zawartość do zatwierdzonego zakładu utylizacji odpadów zgodnie z przepisami krajowymi. Usuwać pojemnik do zatwierdzonego zakładu utylizacji odpadów zgodnie z przepisami krajowymi.

4. ZASTOSOWANIE (ZASTOSOWANIA) OBJĘTE ZEZWOLENIEM

4.1. Opis użycia

Tabela 1

Zastosowanie # 1 – Zastosowanie 1 – Dezynfekcja jaj wylęgowych w temperaturze pokojowej w inkubatorze

Grupa produktowa	Gr. 03 - Higiena weterynaryjna
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	-
Zwalczany(-e) organizm(y) (w tym etap rozwoju)	Nazwa naukowa: bakterie Nazwa zwyczajowa: bakterie Etap rozwoju: - Nazwa naukowa: drożdże Nazwa zwyczajowa: drożdże Etap rozwoju: - Nazwa naukowa: grzyby Nazwa zwyczajowa: grzyby Etap rozwoju: -
Obszar zastosowania	Wewnątrz budynków Wylęgarnie (inkubator), dezynfekcja jaj wylęgowych
Sposób (sposoby) nanoszenia	Metoda: Układ zamknięty: zamglawianie na zimno Szczegółowy opis: -
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	Stosowana dawka: 1 litr nierozcieńczonego produktu na 15 m ³ (=0,067 l/m ³) powietrza w pomieszczeniu; średnia wielkość kropli ≤ 15 µm Rozcieńczenie (%): nierozcieńczony Liczba i harmonogram aplikacji: Dezynfekcja po każdym ponownym napełnieniu komory dezynfekcyjnej jajami.
Kategoria(-e) użytkowników	Profesjonalny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	— Butelka 1 l (polietylen – PE) — Puszka 20 l (polietylen o wysokiej gęstości HDPE) — Beczka 220 l (HDPE) — Pojemnik masowy 1 000 l (IBC) (PE)

4.1.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

- 1) 1 l produktu na 15 m³ (=0,067 l/m³) należy rozprowadzać przez co najmniej 30 minut. Czas kontaktu rozpoczyna się w momencie nebulizacji wymaganej całkowitej objętości produktu (zob. stosowana dawka).

W celu uzyskania skuteczności bakteriobójczej, drożdżobójczej i grzybobójczej należy zapewnić działanie w temperaturze 20 °C przez czas kontaktu wynoszący 60 minut. Następnie powietrze w komorze powinno zostać wymienione się przy użyciu wentylacji wyciągowej.

- 2) Produkt stosowany jako roztwór gotowy do użycia.
- 3) Dezynfekcja po każdym ponownym napełnieniu komory dezynfekcyjnej jajami.
- 4) Do użytku tylko w suchych pomieszczeniach 4–150 m³.

- 5) Ocena biologiczna powinna być przeprowadzona przez użytkownika produktów biobójczych w przypadku każdej konfiguracji pomieszczenia (w tym np. jaj wylęgowych, urządzeń), które mają być dezynfekowane przez zamglawianie (lub w odpowiednim „standardowym” pomieszczeniu w obiekcie, jeśli dotyczy) z urządzeniami, które mają zostać użyte, po czym można sporządzić protokół dotyczący procesów dezynfekcji w tych pomieszczeniach i wykonać go w późniejszym terminie.

4.1.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

- 4.1.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

- 4.1.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

- 4.1.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.2. Opis użycia

Tabela 2

Zastosowanie # 2 – Zastosowanie 2 – Dezynfekcja jaj wylęgowych w temperaturze 36°C np. w kłujniku

Grupa produktowa	Gr. 03 - Higiena weterynaryjna
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	-
Zwalczany(-e) organizm(y) (w tym etap rozwoju)	Nazwa naukowa: bakterie Nazwa zwyczajowa: bakterie Etap rozwoju: - Nazwa naukowa: drożdże Nazwa zwyczajowa: drożdże Etap rozwoju: - Nazwa naukowa: grzyby Nazwa zwyczajowa: grzyby Etap rozwoju: -
Obszar zastosowania	Wewnątrz budynków Wylęgarnie (kłujnik), dezynfekcja jaj wylęgowych
Sposób (sposoby) nanoszenia	Metoda: Układ zamknięty: zamglawianie na zimno Szczegółowy opis: -
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	Stosowana dawka: 1 litr nierozcieńczonego produktu na 15 m ³ (=0,067 l/m ³) powietrza w pomieszczeniu; średnia wielkość kropli ≤ 15 µm Rozcieńczenie (%): nierozcieńczony Liczba i harmonogram aplikacji: Dezynfekcja po każdym ponownym napełnieniu komory dezynfekcyjnej jajami.

Kategoria(-e) użytkowników	Profesjonalny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	— Butelka 1 l (PE) — Puszka 20 l (HDPE) — Beczka 220 l (HDPE) — Kontener IBC 1 000 l (PE)

4.2.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

- 1) 1 l produktu na 15 m³ (=0,067 l/m³) należy rozprzodzać przez co najmniej 30 minut. Czas kontaktu rozpoczyna się w momencie nebulizacji wymaganej całkowitej objętości produktu (zob. stosowana dawka).
W celu uzyskania skuteczności bakteriobójczej, drożdżobójczej i grzybobójczej należy zapewnić działanie w temperaturze 36°C przez czas kontaktu wynoszący 60 minut. Następnie powietrze w komorze powinno zostać wymienione się przy użyciu wentylacji wyciągowej.
- 2) Produkt stosowany jako roztwór gotowy do użycia.
- 3) Dezynfekcja po każdym ponownym napełnieniu komory dezynfekcyjnej jajami.
- 4) Do użytku tylko w suchych pomieszczeniach 4–150 m³.
- 5) Ocena biologiczna powinna być przeprowadzona przez użytkownika produktów biobójczych w przypadku każdej konfiguracji pomieszczenia (w tym np. jaj wylęgowych, urządzeń), które mają być dezynfekowane przez zamgławianie (lub w odpowiednim „standardowym” pomieszczeniu w obiekcie, jeśli dotyczy) z urządzeniami, które mają zostać użyte, po czym można sporządzić protokół dotyczący procesów dezynfekcji w tych pomieszczeniach i wykończyć go w późniejszym terminie.

4.2.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.2.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.2.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.2.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

4.3. Opis użycia

Tabela 3

Zastosowanie # 3 – Zastosowanie 3 – Dezynfekcja powierzchni w branży opakowań warzyw/owoców/roślin poprzez dyfuzję w powietrzu

Grupa produktowa	Gr. 04 - Dziedzina żywności i pasz
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	-
Zwalczany(-e) organizm(y) (w tym etap rozwoju)	Nazwa naukowa: bakterie Nazwa zwyczajowa: bakterie Etap rozwoju: - Nazwa naukowa: drożdże

	Nazwa zwyczajowa: drożdże Etap rozwoju: - Nazwa naukowa: grzyby Nazwa zwyczajowa: grzyby Etap rozwoju: -
Obszar zastosowania	Wewnątrz budynków Nieporowate powierzchnie urządzeń do transportu i przechowywania ziemniaków, owoców, warzyw i roślin bez bezpośredniego kontaktu z ziemniakami, owocami, warzywami lub roślinami.
Sposób (sposoby) nanoszenia	Metoda: Układ zamknięty: zamgławianie na zimno Szczegółowy opis: -
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	Stosowana dawka: 40 ml produktu na 1 m ³ (0,04 l/m ³) powietrza w pomieszczeniu; średnia wielkość kropli ≤ 15 µm Rozcieńczenie (%): nierozcieńczony Liczba i harmonogram aplikacji: Dezynfekcja przed umieszczeniem nowych elementów na linii pakującej
Kategoria(-e) użytkowników	Profesjonalny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	Butelka 1 l (PE) Puszka 20 l (HDPE) Beczka 220 l (HDPE) Kontener IBC 1 000 l (PE)

4.3.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

- 1) 40 ml produktu na 1 m³ powietrza w pomieszczeniu (=0,04 l/m³) należy rozprowadzić przez co najmniej 30 minut. Czas kontaktu rozpoczyna się w momencie nebulizacji wymaganej całkowitej objętości produktu (zob. stosowana dawka).

W celu uzyskania skuteczności bakteriobójczej, drożdżobójczej i grzybobójczej należy zapewnić działanie w temperaturze pokojowej przez czas kontaktu wynoszący 30 minut. Następnie pomieszczenie powinno być intensywnie napowietrzane.

- 2) Produkt jest roztworem gotowym do użycia, którego nie wolno rozcieńczać wodą.
- 3) Dezynfekcja przed umieszczeniem nowych elementów na linii pakującej.
- 4) Do użytku tylko w suchych pomieszczeniach 3–5 m³.
- 5) Walidacja biologiczna powinna być przeprowadzona przez użytkownika produktów biobójczych w przypadku każdej instalacji, która ma być używana do dezynfekcji przez zamgławianie (lub w odpowiedniej „standardowej” instalacji w obiekcie, jeśli ma to zastosowanie) z urządzeniami, które mają być używane w procesie dezynfekcji, po czym protokół dezynfekcji w tych instalacjach może być sporządzony i stosowany w późniejszym terminie.

4.3.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.3.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.3.4. *Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania*

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

4.3.5. *Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania*

Zob. ogólne wskazówki dotyczące stosowania

5. **OGÓLNE WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE STOSOWANIA ⁽¹⁾**

5.1. **Instrukcje stosowania**

Załadunek produktu:

Produkt może być przenoszony/ładowany tylko za pomocą automatycznych pomp.

5.2. **Środki zmniejszające ryzyko**

Załadunek produktu:

- 1) Podczas pracy z produktem należy stosować ochronę oczu zgodną z normą europejską EN ISO16321 lub równoważną. Pełny tytuł normy EN: zob. sekcja 6.

Stosowanie produktu:

- 1) Stosowanie produktu jest dozwolone tylko w zamkniętych, hermetycznych układach do dezynfekcji. Pracownicy nie mogą być obecni podczas procesu dezynfekcji. W czasie stosowania preparatu w komorze dezynfekcyjnej nie mogą przebywać pracownicy.
- 2) Dezynfekcję należy wykonywać wyłącznie z zewnątrz komory dezynfekcyjnej, aby uniknąć kontaktu ze środkiem dezynfekcyjnym.
- 3) Podczas dezynfekcji komora musi pozostać hermetycznie zamknięta i należy zapobiegać ponownemu wejściu. Należy zastosować ostrzeżenie, że trwa proces dezynfekcji.
- 4) Po aplikacji komorę należy całkowicie przewietrzyć układem wentylacji technicznej.
- 5) Ponowne wejście jest dozwolone tylko wtedy, gdy produkt wyschnie na wszystkich powierzchniach, a stężenie kwasu nadoctowego i nadtlenu wodoru w powietrzu spadnie poniżej odpowiednich wartości referencyjnych (AEC). W celu zapewnienia wystarczającej wentylacji należy albo zastosować układ do dezynfekcji wyposażony w czujniki wskazujące, kiedy odpowiednie stężenia spadną poniżej wartości referencyjnych, albo wymagany czas trwania wentylacji technicznej należy ustalić, wykonując pomiar za pomocą odpowiedniego urządzenia pomiarowego dla każdej instalacji technicznej oraz po każdej zmianie odpowiednich warunków brzegowych.

Naprawa lub konserwacja pomp dozujących:

- 1) Przed przeprowadzeniem naprawy lub konserwacji pomp należy w znacznym stopniu usunąć istniejące pozostałości produktu poprzez przepłukanie pomp.

5.3. **Szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach**

Pierwsza pomoc

- 1) W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO DRÓG ODDECHOWYCH: W przypadku wystąpienia objawów natychmiast skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUĆ lub lekarzem.
- 2) W PRZYPADKU POŁKNIECIA: Wypłukać usta. Jeśli osoba narażona jest w stanie połykać, podać napój. NIE wywoływać wymiotów. Skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUĆ lub z lekarzem.
- 3) W PRZYPADKU KONTAKTU ZE SKÓRĄ: Przeemyć skórę pod strumieniem wody. W przypadku wystąpienia objawów natychmiast skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUĆ lub lekarzem.
- 4) W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO OCZU: Spłukać pod strumieniem wody. Wyjąć soczewki kontaktowe, jeżeli są i można je łatwo usunąć. Przemywać przez około 5 minut. Skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUĆ lub z lekarzem.

⁽¹⁾ Instrukcje użytkowania, środki zmniejszające ryzyko oraz pozostałe wskazówki dotyczące stosowania na podstawie niniejszego punktu obowiązują w przypadku wszystkich zastosowań objętych pozwoleniem.

Środowisko

- 5) Unikać bezpośredniego uwolnienia nierozcieńczonego produktu do środowiska i kanalizacji.
- 6) Rozlanie w dużej ilości: przykryć ciecz materiałem chłonnym. Zabezpieczyć i zebrać w celu utylizacji.

5.4. Instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

- 1) Pozostałości produktu biobójczego muszą być usuwane zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE oraz Europejskim Katalogiem Odpadów (EWC), a także przepisami krajowymi i regionalnymi.
- 2) Nie odprowadzać do kanalizacji.
- 3) Zawartość/pojemnik zutylizować w autoryzowanym punkcie zbiórki odpadów.
- 4) Produkty biobójcze pozostawić w oryginalnych opakowaniach. Nie mieszać z innymi odpadami.
- 5) Po całkowitym opróżnieniu pojemniki nadają się do recyklingu.

5.5. Warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

- 1) Okres przydatności do użycia: 12 miesięcy.
- 2) Chronić przed mrozem.
- 3) Przechowywać w temperaturze poniżej 30 °C.

6. INNE INFORMACJE

- 1) Należy pamiętać o wartości referencyjnej UE wynoszącej 0,5 mg/m³ dla substancji czynnej kwasu nadoctowego (nr CAS: 79-21-0), która została wykorzystana do oceny ryzyka dla tego produktu.
- 2) Należy pamiętać o wartości referencyjnej UE wynoszącej 1,25 mg/m³ dla przedmiotowej substancji, nadtlenu wodoru (nr CAS: 7722-84-1), która została wykorzystana do oceny ryzyka dla tego produktu.
- 3) Należy pamiętać o wartości referencyjnej UE wynoszącej 17,9 mg/kg mc/d dla przedmiotowej substancji, propan-2-olu (nr CAS: 67-63-0), która została wykorzystana do oceny ryzyka dla tego produktu.
- 4) Wartość orientacyjna: wilgotność względna testowana zgodnie z przyjętą normą EN 17272 pod kątem skuteczności: 33–53 %.

Pełne tytuły norm EN, o których mowa w tej sekcji oraz w sekcjach 5.2 „Środki ograniczające ryzyko” i 5.4 „Instrukcje dotyczące bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania” to:

EN 17272 – Chemiczne środki dezynfekcyjne i antyseptyczne – Metody dezynfekcji pomieszczeń drogą powietrzną z wykorzystaniem zautomatyzowanych procesów – Określanie działania bakteriobójczego, prątkobójczego, sporobójczego, grzybobójczego, bójczego na grzyby drożdżopodobne, wirusobójczego oraz fagobójczego.

EN ISO 16321 – Ochrona oczu i twarzy do zastosowań zawodowych

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1455**z dnia 13 lipca 2023 r.**

w sprawie pilnego tymczasowego zezwolenia na stosowanie tetrahydratu octanu kobaltu(II), węglanu kobaltu(II), monohydratu wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydratu siarczynu kobaltu(II) jako dodatków paszowych dla przeżuwaczy z rozwiniętym żwaczem, koniowatych i zajęczaków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń. W szczególności art. 15 tego rozporządzenia stanowi, że Komisja może w szczególnych przypadkach tymczasowo zezwolić na stosowanie dodatków, gdy konieczne jest pilne udzielenie zezwolenia w celu zapewnienia ochrony dobrostanu zwierząt.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 601/2013 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie przez okres 10 lat tetrahydratu octanu kobaltu(II), węglanu kobaltu(II), monohydratu wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II), heptahydratu siarczynu kobaltu(II) oraz powlekanego, granulowanego węgla kobaltu(II) jako dodatków paszowych należących do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcyjnej „mieszanek pierwiastków śladowych”. Dodatki te zostały dopuszczone do stosowania u przeżuwaczy z rozwiniętym żwaczem, koniowatych, zajęczaków, gryzoni, gadów roślinożernych oraz ssaków w ogrodach zoologicznych.
- (3) W terminie określonym w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 nie złożono żadnego wniosku o odnowienie zezwolenia na stosowanie dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczynu kobaltu(II) ⁽³⁾, które to zezwolenie wygasa w dniu 15 lipca 2023 r. W dniu 20 października 2022 r. w odniesieniu do wyżej wymienionych dodatków zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o nowe zezwolenie na stosowanie u tych samych gatunków zwierząt, których dotyczy poprzednie zezwolenie, oraz o sklasyfikowanie tych dodatków w kategorii „dodatki dietetyczne” i w grupie funkcjonalnej „mieszanek pierwiastków śladowych”.
- (4) Z uwagi na czas potrzebny na rozpatrzenie złożonego wniosku o zezwolenie na stosowanie dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczynu kobaltu(II), do dnia 15 lipca 2023 r. nie można udzielić żadnego nowego zezwolenia na stosowanie tych dodatków.
- (5) W związku z tym w dniu 30 maja 2023 r., zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, przedsiębiorstwo przedłożyło Komisji wniosek o udzielenie tymczasowego pilnego zezwolenia na stosowanie dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczynu kobaltu(II), przeznaczonych do stosowania u przeżuwaczy, koni i królików.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 601/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie tetrahydratu octanu kobaltu(II), węglanu kobaltu(II), monohydratu wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II), heptahydratu siarczynu kobaltu(II) oraz powlekanego, granulowanego monohydratu wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) jako dodatków paszowych (Dz.U. L 172 z 25.6.2013, s. 14).

⁽³⁾ Złożono wniosek o odnowienie zezwolenia na stosowanie powlekanego, granulowanego węgla kobaltu(II) jako dodatku paszowego zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Dodatek ten nie jest objęty niniejszym rozporządzeniem.

- (6) W opinii z dnia 12 listopada 2009 r. ⁽⁴⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że ze względu na szybkie tempo degradacji w żwaczu podawanej doustnie witaminy B₁₂, optymalna dla przeżuwaczy podaż mikroskładników odżywczych powinna zawierać kobalt. Urząd rozszerzył zakres tego wniosku na stosowanie u koni i królików, ponieważ uznał, że również w ich diecie należy utrzymać suplementację kobaltu. W opiniach z dnia 22 maja 2012 r. ⁽⁵⁾ i 12 czerwca 2012 r. ⁽⁶⁾ Urząd potwierdził, że dodatki: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczanu kobaltu(II) są źródłami bogatymi w kobalt, będący niezbędnym pierwiastkiem śladowym, potrzebnym do produkcji witaminy B₁₂ w czasie fermentacji mikrobiologicznej w żwaczu.
- (7) Jak wspomniano w opinii Urzędu z dnia 12 listopada 2009 r., niedobór kobaltu u zwierząt prowadzi zasadniczo do utraty apetytu, spowolnienia wzrostu, utraty masy ciała, niedokrwistości, zaburzeń metabolizmu tłuszczów, zmniejszonego poziomu folianów, kumulacji żelaza i niklu w wątrobie, zaburzenia funkcji neutrofilów i zmniejszonej odporności na infekcje pasożytnicze, co ma miejsce szczególnie u przeżuwaczy.
- (8) Wydaje się zatem, że taki niedobór może mieć poważne negatywne skutki dla dobrostanu zwierząt, u których kobalt ma zasadnicze znaczenie dla syntezy witaminy B₁₂, w tym może prowadzić do osłabienia układu odpornościowego, częstszych zaburzeń pracy jelit i ketozy, upośledzenia funkcji rozrodczych, zwiększonego ryzyka zarażenia chorobą białej wątroby owiec, a nawet możliwy jest wzrost zachorowalności lub śmiertelności ⁽⁷⁾.
- (9) Aby uniknąć poważnych niedoborów, zwierzętom wypasany na glebach o niskiej zawartości kobaltu lub karmionym sianem lub roślinami uprawianymi na tych glebach, ale także zwierzętom z niektórych kategorii o szczególnych potrzebach, takim jak zwierzęta karmione automatycznymi dozownikami pasz treściwych z pompami dozującymi lub niektórym zwierzętom z zaburzeniami metabolizmu, podaje się mieszanki paszowe uzupełniające w postaci bolusa lub płynu w celu dostarczenia podstawowych składników pokarmowych, w tym kobaltu. Alternatywnym rozwiązaniem w przypadku zwierząt wypasanych na użytkach zielonych jest stosowanie karmideł lub lizawek mineralnych do podawania paszy, lecz zasadniczo rozwiązanie to nie jest uznawane za optymalne i nie we wszystkich okolicznościach gwarantuje wystarczającą, skuteczną i bezpieczną podaż kobaltu, ponieważ zwierzęta konkurują ze sobą przy karmidłach i lizawkach oraz korzystają z nich w sposób dowolny – w związku z tym suplementacja kobaltem jest mniej kontrolowana i ukierunkowana, jakość paszy podlega wpływowi warunków klimatycznych, a rozwiązanie to stwarza dodatkowe potrzeby pod względem praktycznym.
- (10) Powlekany granulowany węglan kobaltu(II) będący dodatkiem, w odniesieniu do którego złożono wniosek o odnowienie zezwolenia na stosowanie zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 i który jest obecnie dopuszczony jako dodatek paszowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003, nie może być stosowany w składzie preparatów paszowych podawanych w formie płynnej mieszanki paszowej uzupełniającej ani jako bolus. Wynika to ze specyfikacji technicznych tego dodatku, który zawiera nierozpuszczalne cząstki wpływające na jednorodność płynnej paszy, ma bardzo niskie stężenie kobaltu i nie jest zbyt ściśliwy, co uniemożliwia wytwarzanie odpowiednich bolusów o dużej gęstości. Płynna pasza powinna zawierać kobalt w postaci rozpuszczalnej, np. dodatki: tetrahydrat octanu kobaltu(II) i heptahydrat siarczanu kobaltu(II), natomiast wytwarzanie odpowiednich bolusów zapewniających zwierzętom wymaganą bezpieczną ilość kobaltu obejmowałoby dodatki: węglan kobaltu(II) i monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II). Obecnie żaden inny związek kobaltu nie jest dopuszczony jako dodatek paszowy, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (11) W rozporządzeniu Komisji (UE) 2020/354 ⁽⁸⁾ jako szczególną potrzebę żywieniową ustanowiono długoterminową suplementację zwierząt żywionych w systemie wypasowym pierwiastkami śladowymi lub podaż witamin do paszy przeznaczonej dla przeżuwaczy z rozwiniętym żwaczem, która może być podawana w postaci bolusa. Zaprzeszanie stosowania związków kobaltu jako dodatku paszowego, w szczególności w paszy dietetycznej w postaci bolusa dla wypasanych zwierząt, uniemożliwiłoby podmiotom spełnienie tej szczególnej potrzeby żywieniowej w odniesieniu

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2009;7(12):1383.

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2012;10(6):2727.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2012;10(7):2791.

⁽⁷⁾ Analiza roli kobaltu w metabolizmie zwierząt, w szczególności przeżuwaczy, oraz skutków niedoboru kobaltu jest dostępna w: Relationship between Vitamin B12 and Cobalt Metabolism in Domestic Ruminant: An Update [Związek metabolizmu witaminy B12 z metabolizmem kobaltu u przeżuwaczy hodowlanych – aktualizacja], Jose-Ramiro González-Montaña et al. Animals 2020, 10, 1855; doi:10.3390/ani10101855.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/354 z dnia 4 marca 2020 r. ustanawiające wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych i uchylające dyrektywę 2008/38/WE (Dz.U. L 67 z 5.3.2020, s. 1).

do szczególnych potrzeb przeżuwaczy, u których proces przyswajania, wchłaniania lub metabolizmu może być utrudniony przez brak kobaltu w ich diecie. Taki brak paszy odpowiedniej do warunków wypasu przeżuwaczy żywionych w systemie wypasowym byłby zatem szkodliwy dla dobrostanu tych zwierząt.

- (12) Rzeczywisty wpływ braku dostępności dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczanu kobaltu(II) można mierzyć z uwzględnieniem zakresu stosowania tych dodatków w całej Unii, chociaż zwierzęta w niektórych państwach członkowskich są bardziej dotknięte niedoborem kobaltu ze względu na charakter gleb i pastwisk. Na przykład w Irlandii 62 % wszystkich mieszanek paszowych uzupełniających produkowanych dla przeżuwaczy i koniowatych zawiera jeden z tych czterech dodatków, a brak dostępu do takich produktów może mieć negatywny wpływ na ponad 11,7 mln zwierząt. We Francji 11,5 mln przeżuwaczy podlega suplementacji jednym z tych czterech dodatków w postaci bolusa lub płynnej paszy – brak stosowania takich produktów miałby negatywny wpływ na dobrostan zwierząt. Ogólnie rzecz biorąc, z danych otrzymanych od właściwych organów krajowych i podmiotów gospodarczych wynika, że przedmiotowe dodatki są powszechnie stosowane u przeżuwaczy, głównie w paszy w formie bolusa lub płynnej paszy, ale również u koni i królików. Szacuje się, że z końcem 2021 r. w gospodarstwach unijnych znajdowało się 76 mln sztuk bydła oraz 71 mln owiec i kóz ⁽⁹⁾. Dane statystyczne dotyczące hodowli królików ⁽¹⁰⁾ z 2016 r. pokazują, że około 180 mln królików utrzymywanych w warunkach fermowych hodowano do celów spożycia mięsa w Unii.
- (13) Na podstawie opinii Urzędu z dnia 12 listopada 2009 r., 22 maja 2012 r. i 12 czerwca 2012 r. oraz danych dotyczących faktycznego stosowania w Unii dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczanu kobaltu(II) stwierdzono, że gatunki lub kategorie zwierząt, których dobrostan znacząco pogorszyłby się w wyniku zaprzestania stosowania kobaltu w ich żywieniu, to przeżuwacze, konie i króliki.
- (14) Aby uniknąć negatywnego wpływu na dobrostan przeżuwaczy, koni i królików wynikającego z nieprzedłużenia zezwolenia na stosowanie dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczanu kobaltu(II), a także wobec braku obecnie dostępnych alternatyw, od dnia 15 lipca 2023 r. ich stosowanie powinno być tymczasowo dozwolone do czasu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o zezwolenie na ich stosowanie złożonego zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 tymczasowe zezwolenie powinno zostać udzielone na okres maksymalnie pięciu lat.
- (15) Aby zapewnić stosowanie wyłącznie bezpiecznych i skutecznych dodatków zgodnie z celami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003, warunki tymczasowego zezwolenia powinny odzwierciedlać warunki zezwolenia przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 601/2013 w odniesieniu do czterech przedmiotowych dodatków przeznaczonych do stosowania u przeżuwaczy, koniowatych i zajęczaków.
- (16) Laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 uznało, że wnioski i zalecenia dotyczące tych dodatków zawarte we wcześniejszej ocenie przeprowadzonej w odniesieniu do metody analizy w kontekście zezwolenia przyznanego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 601/2013 są ważne i mają zastosowanie do tymczasowego zezwolenia.
- (17) Ze względu na wygaśnięcie zezwolenia na stosowanie dodatków: tetrahydrat octanu kobaltu(II), węglan kobaltu(II), monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II) i heptahydrat siarczanu kobaltu(II) w dniu 15 lipca 2023 r. oraz w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony dobrostanu zwierząt, których dotyczy tymczasowe zezwolenie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽⁹⁾ Key figures on the European food chain [Kluczowe dane liczbowe dotyczące europejskiego łańcucha żywnościowego] – wyd. 2022, Eurostat.

⁽¹⁰⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności, Commercial rabbit farming in the European Union – Overview report [Komercyjna hodowla królików w Unii Europejskiej – sprawozdanie przeglądowe], Urząd Publikacji, 2018, <https://data.europa.eu/doi/10.2772/62174>.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe zezwolenie

Substancje wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „mieszanki pierwiastków śladowych” zostają tymczasowo dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

Załącznik

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
					Zawartość pierwiastka (Co) w mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria dodatków dietetycznych. Grupa funkcjonalna: mieszanki pierwiastków śladowych

3b301	Tetrahydrat octanu kobaltu(II)	<i>Skład dodatku</i> Tetrahydrat octanu kobaltu(II), w formie kryształków/granulek, minimalna zawartość kobaltu: 23 % Cząstki < 50 µm: poniżej 1 % <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Wzór chemiczny: $\text{Co}(\text{CH}_3\text{COO})_2 \times 4\text{H}_2\text{O}$ Numer CAS: 6147-53-1 <i>Metody analityczne ⁽¹⁾</i> <i>Do oznaczania zawartości octanu w dodatku:</i> — Farmakopea Europejska, monografia 01/2008:20301. <i>Do celów charakterystyki krystalograficznej dodatku:</i> — dyfraktometria rentgenowska. <i>Do oznaczania zawartości kobaltu całkowitego w dodatku, premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:</i> — EN 15510 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) lub	Przeżuwacze z rozwiniętym żwaczem, koniowate, zajączaki	-	-	1 (ogółem)	- Dodatek jest włączany do mieszanek paszowych w postaci premiksu. - Informacje na etykietach, którymi opatrzony jest dodatek i premiksy: — zawartość kobaltu, — „Zaleca się ograniczenie suplementacji kobaltem do 0,3 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej. W związku z tym należy wziąć pod uwagę ryzyko niedoboru kobaltu związane z warunkami lokalnymi i specyficznym składem diety”. - Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej dla skóry, oczu i dróg oddechowych.	Niewłocznie po podjęciu decyzji o dopuszczeniu dodatku, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 i najpóźniej dnia 14 lipca 2028 r.
-------	--------------------------------	--	---	---	---	------------	--	--

		— CEN/TS 15621 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) po mineralizacji ciśnieniowej. <i>Do oznaczania zróżnicowania wielkości cząstek:</i> — ISO 13320 – Analiza wielkości cząstek – metoda dyfrakcji laserowej.					4. Informacja podawana w instrukcjach użytkowania mieszanki paszowej: „Należy zastosować środki ochronne zapobiegające pobraniu kobaltu poprzez wdychanie lub przez skórę”.	
3b302	Węglan kobaltu(II)	Skład dodatku Węglan kobaltu(II), w proszku, zawartość kobaltu: 45–48 % Węglan kobaltu: co najmniej 75 % Wodorotlenek kobaltu: 3–15 % Woda: nie więcej niż 6 % Cząstki < 11 µm: poniżej 90 % <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Wzór chemiczny: CoCO_3 Numer CAS: 513-79-1 Metody analityczne ⁽¹⁾ <i>Do oznaczania zawartości węgla w dodatku:</i>	Przeżuwacze z rozwiniętym żwaczem, koniowate, zajęczaki	-	-	1 (ogółem)	1. Dodatek jest włączany do mieszanki paszowych w postaci premiksu. Mieszanka paszowa jest wprowadzana do obrotu w postaci granulatu. 2. Informacje na etykietach, którymi opatrzony jest dodatek i premiks: — zawartość kobaltu, — „Zaleca się ograniczenie suplementacji kobaltem do 0,3 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej. W związku z tym należy wziąć pod uwagę ryzyko niedoboru kobaltu związane z warunkami lokalnymi i specyficznym składem diety”.	Niezwłocznie po podjęciu decyzji o dopuszczeniu dodatku, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 i najpóźniej dnia 14 lipca 2028 r.

		— Farmakopea Europejska, monografia 01/2008:20301. <i>Do celów charakterystyki krystalograficznej dodatku:</i> — dyfraktometria rentgenowska. <i>Do oznaczania zawartości kobaltu całkowitego w dodatku, premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:</i> — EN 15510 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) lub — CEN/TS 15621 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) po mineralizacji ciśnieniowej. <i>Do oznaczania zróżnicowania wielkości cząstek:</i> — ISO 13320 – Analiza wielkości cząstek – metoda dyfrakcji laserowej.					3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej dla skóry, oczu i dróg oddechowych. 4. Informacja podawana w instrukcjach użytkowania mieszanki paszowej: „Należy zastosować środki ochronne zapobiegające pobraniu kobaltu poprzez wdychanie lub przez skórę”.	
3b303	Monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II)	<i>Skład dodatku</i> Monohydrat wodorotlenku węgla (2:3) kobaltu(II), w proszku, minimalna zawartość kobaltu: 50 % Cząstki < 50 µm: poniżej 98 %	Przeżuwacze z rozwiniętym żwaczem, koniowate, zajęczaki	-	-	1 (ogółem)	1. Dodatek jest włączany do mieszanki paszowych w postaci premiksu. Mieszanka paszowa jest wprowadzana do obrotu w postaci granulatu.	Niezwłocznie po podjęciu decyzji o dopuszczeniu dodatku, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 i najpóźniej dnia 14 lipca 2028 r.

		Charakterystyka substancji czynnej Wzór chemiczny: $2\text{CoCO}_3 \times 3\text{Co(OH)}_2 \times \text{H}_2\text{O}$ Numer CAS: 51839-24-8 Metody analityczne ⁽¹⁾ Do oznaczania zawartości węgla w dodatku: — Farmakopea Europejska, monografia 01/2008:20301. Do celów charakterystyki krystalograficznej dodatku: — dyfraktometria rentgenowska. Do oznaczania zawartości kobaltu całkowitego w dodatku, premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych: — EN 15510 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) lub — CEN/TS 15621 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) po mineralizacji ciśnieniowej. Do oznaczania zróżnicowania wielkości cząstek: — ISO 13320 – Analiza wielkości cząstek – metoda dyfrakcji laserowej.					2. Informacje na etykietach, którymi opatrzony jest dodatek i premiksy: — zawartość kobaltu, — „Zaleca się ograniczenie suplementacji kobaltem do 0,3 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej. W związku z tym należy wziąć pod uwagę ryzyko niedoboru kobaltu związane z warunkami lokalnymi i specyficznym składem diety”. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej dla skóry, oczu i dróg oddechowych. 4. Informacja podawana w instrukcjach użytkowania mieszanki paszowej: „Należy zastosować środki ochronne zapobiegające pobraniu kobaltu poprzez wdychanie lub przez skórę”.	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

3b305	Heptahydrat siarczanu kobaltu(II)	Skład dodatku Heptahydrat siarczanu kobaltu(II), w proszku, minimalna zawartość kobaltu: 20 % Cząstki < 50 µm: poniżej 95 % <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Wzór chemiczny: $\text{CoSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ Numer CAS: 10026-24-1 Metody analityczne ⁽¹⁾ <i>Do oznaczania zawartości siarczanu w dodatku:</i> — Farmakopea Europejska, monografia 01/2008:20301. <i>Do celów charakterystyki krystalograficznej dodatku:</i> — dyfraktometria rentgenowska. <i>Do oznaczania zawartości kobaltu całkowitego w dodatku, premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:</i> — EN 15510 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) lub — CEN/TS 15621 – optyczna (atomowa) spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) po mineralizacji ciśnieniowej.	Przeżuwacze z rozwiniętym żwaczem, koniowate, zajęczaki	-	-	1 (ogółem)	1. Dodatek jest włączany do mieszanki paszowych w postaci premiksu. Mieszanka paszowa jest wprowadzana do obrotu w postaci granulatu. 2. Informacje na etykietach, którymi opatrzony jest dodatek i premiksy: — zawartość kobaltu, — „Zaleca się ograniczenie suplementacji kobaltu do 0,3 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej. W związku z tym należy wziąć pod uwagę ryzyko niedoboru kobaltu związane z warunkami lokalnymi i specyficznym składem diety”. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej dla skóry, oczu i dróg oddechowych.	Niezwłocznie po podjęciu decyzji o dopuszczeniu dodatku, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 i najpóźniej dnia 14 lipca 2028 r.
-------	-----------------------------------	--	---	---	---	------------	---	---

		<i>Do oznaczania zróżnicowania wielkości cząstek:</i> — ISO 13320 – Analiza wielkości cząstek – metoda dyfrakcji laserowej.					4. Informacja podawana w instrukcjach użytkowania mieszanki paszowej: „Należy zastosować środki ochronne zapobiegające pobraniu kobaltu poprzez wdychanie lub przez skórę”.	
--	--	---	--	--	--	--	--	--

(¹) Informacje na temat metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: https://joint-research-centre.ec.europa.eu/eurl-fa-eurl-feed-additives/eurl-fa-authorisation/eurl-fa-evaluation-reports_pl.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2023/1456

z dnia 10 lipca 2023 r.

w sprawie mianowania członka Trybunału Obrachunkowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 286 ust. 2,

uwzględniając wniosek Węgier,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kadencja Ildikó GÁLL-PELCZ kończy się w dniu 31 sierpnia 2023 r.
- (2) Należy w związku z tym mianować członka Trybunału Obrachunkowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ildikó GÁLL-PELCZ zostaje niniejszym mianowana na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego na okres od dnia 1 września 2023 r. do dnia 31 sierpnia 2029 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
P. NAVARRO RÍOS

⁽¹⁾ Opinia z dnia 1 czerwca 2023 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2023/1457**z dnia 13 lipca 2023 r.****w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo morskie w zachodniej części Oceanu Indyjskiego i na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR Atalanta) oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2023/311 (EUNAVFOR ATALANTA/2/2023)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo morskie w zachodniej części Oceanu Indyjskiego i na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR Atalanta) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 1 wspólnego działania 2008/851/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo morskie w zachodniej części Oceanu Indyjskiego i na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR ATALANTA) (zwanego dalej „dowódcą sił UE”).
- (2) W dniu 7 lutego 2023 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2023/311 ⁽²⁾ w sprawie mianowania wiceadmirała Juana Marií IBAÑEZA MARTÍNA dowódcą sił UE.
- (3) W dniu 23 maja 2023 r. włoskie władze wojskowe zaproponowały mianowanie wiceadmirała Fabrizia RUTTERIEGO na miejsce wiceadmirała Juana Marií IBAÑEZA MARTÍNA jako dowódcy sił UE od dnia 17 lipca 2023 r.
- (4) W dniu 2 czerwca 2023 r. dowódca operacji EU NAVFOR ATALANTA poparł tę proponowaną nominację.
- (5) W dniu 9 czerwca 2023 r. Komitet Wojskowy UE poparł rekomendację włoskich władz wojskowych.
- (6) Należy przyjąć decyzję w sprawie mianowania wiceadmirała Fabrizia RUTTERIEGO.
- (7) Należy zatem uchylić decyzję (WPZiB) 2023/311,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wiceadmirał Fabrizio RUTTERI zostaje niniejszym mianowany dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo morskie w zachodniej części Oceanu Indyjskiego i na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR Atalanta) od dnia 17 lipca 2023 r.

Artykuł 2

Decyzja (WPZiB) 2023/311 niniejszym traci moc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.⁽²⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2023/311 z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo morskie w zachodniej części Oceanu Indyjskiego i na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR Atalanta) oraz uchylająca decyzję (WPZiB) 2022/2205 (EUNAVFOR ATALANTA/1/2023) (Dz.U. L 40 z 10.2.2023, s. 24).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 17 lipca 2023 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2023 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

D. PRONK
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/1458**z dnia 11 lipca 2023 r.****dotycząca niektórych tymczasowych środków nadzwyczajnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Grecji***(notyfikowana jako dokument nr C(2023) 4794)***(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 259 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Afrykański pomór świń jest zakaźną chorobą wirusową dotykającą świnię utrzymywane i dzikie i może mieć poważny wpływ na odnośną populację zwierząt i rentowność hodowli, powodując zakłócenia w przemieszczaniu przesyłek tych zwierząt i pozyskanych od nich lub z nich produktów w Unii oraz w wywozie do państw trzecich.
- (2) W przypadku wystąpienia ognisk afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń istnieje poważne ryzyko rozprzestrzenienia się tej choroby na inne zakłady, w których utrzymywane są świnię.
- (3) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 ⁽²⁾ uzupełnia przepisy dotyczące zwalczania chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2016/429, i zdefiniowanych jako choroby kategorii A, B i C w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1882 ⁽³⁾. W szczególności w art. 21 i 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 przewidziano ustanowienie obszaru objętego ograniczeniami w przypadku wystąpienia ogniska choroby kategorii A, w tym afrykańskiego pomoru świń, oraz przewidziano stosowanie na nim niektórych środków. Ponadto art. 21 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego stanowi, że obszar objęty ograniczeniami obejmuje obszar zapowietrzony, obszar zagrożony oraz, w razie potrzeby, obszary buforowe wokół lub w sąsiedztwie obszarów zapowietrzonego i zagrożonego.
- (4) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594 ⁽⁴⁾ ustanowiono środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń. W szczególności art. 3 lit. a) tego rozporządzenia wykonawczego przewiduje ustanowienie obszaru objętego ograniczeniami w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.
- (5) Grecja poinformowała Komisję o obecnej sytuacji w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na swoim terytorium w następstwie potwierdzenia jednego ogniska tej choroby u utrzymywanych świń w regionie Macedonii Zachodniej potwierdzonego w dniu 5 lipca 2023 r. oraz, zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/687 i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2023/594, ustanowiła obszar objęty ograniczeniami obejmujący obszary zapowietrzone i zagrożone, w których stosuje się ogólne środki kontroli choroby określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687, aby zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się tej choroby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 64).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 21).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiające środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz.U. L 79 z 17.3.2023, s. 65).

- (6) Aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także uniknąć nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, konieczne jest określenie na poziomie Unii obszaru objętego ograniczeniami obejmującego obszary zapowietrzone i zagrożone w związku z afrykańskim pomorem świń w Grecji we współpracy z tym państwem członkowskim.
- (7) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń ważne jest, aby środki określone w niniejszej decyzji wykonawczej były stosowane jak najszybciej.
- (8) W związku z tym, w oczekiwaniu na opinię Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, należy niezwłocznie ustanowić strefę objętą zakażeniem w Grecji i umieścić ją w wykazie w załączniku do niniejszej decyzji oraz ustalić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.
- (9) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz dokona przeglądu niniejszej decyzji na swoim następnym posiedzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grecja zapewnia, aby:

- a) obszar objęty ograniczeniami obejmujący obszar zapowietrzony i obszar zagrożony został niezwłocznie ustanowiony przez Grecję zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 zgodnie z warunkami określonymi w tym artykule;
- b) obszary zapowietrzone i zagrożone, o których mowa w lit. a), obejmowały co najmniej obszary wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 5 października 2023 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2023 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Obszary w Grecji ustanowione jako obszar objęty ograniczeniami, o którym mowa w art. 1	Data, do której środki mają zastosowanie
Obszar zapowietrzony: 1. W jednostce regionalnej Serres: departament miejski Skopos (gmina Florina)	5 października 2023 r.
Obszar zagrożony: 1. W jednostce regionalnej Serres: departamenty miejskie Achlada, Meliti, Lofi, Vevi, Sitaria, Palestra, Neochoraki, Tripotamos, Itea, Papagiannis, Marina, Mesochori i Mesokampos (gmina Florina) departamenty miejskie Kelli, Klidi, Petres, Agios Panteleimon i Faraggi (gmina Amintaio) 2. W jednostce regionalnej Pella: departamenty miejskie Agios Athanasios, Panagitsa, Arnissa i Perea (gmina Edessa) departamenty miejskie Orma i Sarakini (gmina Almopia)	5 października 2023 r.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

**DECYZJA nr 1/2023 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO UNIA
EUROPEJSKA/SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ
EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE TRANSPORTU LOTNICZEGO**

z dnia 9 czerwca 2023 r.

**zastępująca załącznik do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie transportu lotniczego [2023/1459]**

KOMITET DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO UNIA EUROPEJSKA/SZWAJCARIA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego („Umowa”), w szczególności jej art. 23 ust. 4,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Z dniem 15 lipca 2023 r. załącznikiem do niniejszej decyzji zastępuje się załącznik do Umowy.

Sporządzono w Bernie i Brukseli dnia 9 czerwca 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej
Filip CORNELIS

Przewodniczący Delegacji Szwajcarii
Christian HEGNER

ZAŁĄCZNIK

Na użytek niniejszej Umowy:

- na mocy Traktatu z Lizbony, który wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym,
- wszędzie tam, gdzie w aktach prawnych wymienionych w niniejszym załączniku znajdują się odniesienia do państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, zastąpionej Unią Europejską, lub wymóg nawiązania do nich, odniesienia te rozumiane są do celów Umowy jako mające zastosowanie jednakowo do Szwajcarii lub do wymogu nawiązania do Szwajcarii,
- odniesienia do rozporządzeń Rady (EWG) nr 2407/92 i (EWG) nr 2408/92 dokonane w art. 4, 15, 18, 27 i 35 Umowy należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008,
- bez uszczerbku dla postanowień art. 15 niniejszej Umowy, termin „wspólnotowy przewoźnik lotniczy”, stosowany w podanych poniżej dyrektywach i rozporządzeniach unijnych, oznacza również przewoźnika lotniczego, który uzyskał koncesję i którego główne miejsce prowadzenia działalności oraz siedziba statutowa, jeżeli takowa istnieje, znajduje się w Szwajcarii, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 należy rozumieć jako odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1008/2008,
- każde zawarte w poniższych aktach prawnych odesłanie do art. 81 i 82 Traktatu lub do art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy rozumieć jako odesłanie do art. 8 i 9 niniejszej Umowy.

1. Liberalizacja lotnictwa i inne przepisy dotyczące lotnictwa cywilnego

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (wersja przekształcona), Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3, zmienione:

- rozporządzeniem (UE) 2018/1139, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1,
- rozporządzeniem (UE) 2020/696, Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/2114, Dz.U. L 426 z 17.12.2020, s. 1; rozporządzenie (UE) 2020/2114 stosuje się w Szwajcarii w całości od dnia 18 grudnia 2020 r.,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/2115, Dz.U. L 426 z 17.12.2020, s. 4; rozporządzenie (UE) 2020/2115 stosuje się w Szwajcarii w całości od dnia 18 grudnia 2020 r.

Dyrektywa Rady 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 302 z 1.12.2000, s. 57.

Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, Dz.U. L 299 z 18.11.2003, s. 9.

Rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty, Dz.U. L 66 z 11.3.2003, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1358/2003 z dnia 31 lipca 2003 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II, Dz.U. L 194 z 1.8.2003, s. 9, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 158/2007, Dz.U. L 49 z 17.2.2007, s. 9.

Rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych, Dz.U. L 138 z 30.4.2004, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 285/2010, Dz.U. L 87 z 7.4.2010, s. 19,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/1118, Dz.U. L 243 z 29.7.2020, s. 1.

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty, Dz.U. L 14 z 22.1.1993, s. 1 (art. 1–12), zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 793/2004, Dz.U. L 138 z 30.4.2004, s. 50,
- rozporządzeniem (UE) 2020/459, Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/1477, Dz.U. L 338 z 15.10.2020, s. 4,
- rozporządzeniem (UE) 2021/250, Dz.U. L 58 z 19.2.2021, s. 1; art. 10a ust. 1 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 95/93, zmienionego art. 1 pkt 6 rozporządzenia (UE) 2021/250, stosuje się w Szwajcarii od dnia 20 lutego 2021 r.,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1889, Dz.U. L 384 z 29.10.2021, s. 20,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/255, Dz.U. L 42 z 23.2.2022, s. 1,
- rozporządzeniem (UE) 2022/2038, Dz.U. L 275 z 25.10.2022, s. 14.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 70 z 14.3.2009, s. 11.

Dyrektywa Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty, Dz.U. L 272 z 25.10.1996, s. 36, art. 1–9, 11–23 i 25.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 80/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 35 z 4.2.2009, s. 47.

2. Przepisy dotyczące konkurencji

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1 (art. 1–13, 15–45).

(W zakresie, w jakim to rozporządzenie jest istotne dla stosowania niniejszej Umowy. Dodanie tego rozporządzenia nie narusza podziału zadań według niniejszej Umowy.)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 622/2008, Dz.U. L 171 z 1.7.2008, s. 3.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

(art. 1–18, art. 19 ust. 1–2 i art. 20–23).

W odniesieniu do art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w stosunkach między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią stosuje się, co następuje:

- 1) W przypadku koncentracji określonej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, która nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 tego rozporządzenia i która może być rozpatrzona w ramach krajowego prawa konkurencji przynajmniej trzech państw członkowskich WE i Konfederacji Szwajcarskiej, osoby lub przedsiębiorstwa określone w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia mogą, przed zawiadomieniem właściwych organów, poinformować Komisję Europejską w drodze uzasadnionego wniosku, że koncentracja powinna zostać zbadana przez Komisję.
- 2) Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje Konfederacji Szwajcarskiej wszystkie wnioski złożone zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 oraz zgodnie z poprzednim ustępem.
- 3) Jeżeli Konfederacja Szwajcarska wyraziła sprzeciw co do wniosku o przekazanie sprawy, właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji zachowują swoją kompetencję w sprawie i nie zostaje ona przekazana przez Konfederację Szwajcarską zgodnie z niniejszym ustępem.

W odniesieniu do terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw:

- 1) Komisja Europejska bezzwłocznie przekazuje właściwym szwajcarskim organom ochrony konkurencji wszystkie odnośne dokumenty zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2.
- 2) Bieg terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, rozpoczyna się w odniesieniu do Konfederacji Szwajcarskiej wraz z otrzymaniem odnośnych dokumentów przez właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 133 z 30.4.2004, s. 1 (art. 1–24), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1792/2006, Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1033/2008, Dz.U. L 279 z 22.10.2008, s. 3,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1269/2013, Dz.U. L 336 z 14.12.2013, s. 1.

Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (wersja skodyfikowana) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 487/2009 z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze transportu lotniczego (wersja ujednolicona) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 148 z 11.6.2009, s. 1.

3. Bezpieczeństwo lotnicze

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) **2018/1139** z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1087, Dz.U. L 236 z 5.7.2021, s. 1.

Agencja korzysta z uprawnień nadanych jej na mocy przepisów rozporządzenia również w Szwajcarii.

Komisja korzysta również w Szwajcarii z nadanych jej uprawnień w zakresie decyzji podejmowanych na podstawie art. 2 ust. 6 i 7, art. 41 ust. 6, art. 62 ust. 5, art. 67 ust. 2 i 3, art. 70 ust. 4, art. 71 ust. 2, art. 76 ust. 4, art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 9, art. 104 ust. 3 ppkt (i), art. 105 ust. 1 i art. 106 ust. 1 i 6.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego, przewidzianego w tiret drugim załącznika do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w przepisach rozporządzenia (UE) nr 182/2011, o których mowa w art. 127 rozporządzenia (UE) 2018/1139, nie należy rozumieć jako mających zastosowanie do Szwajcarii.

Żadnego z przepisów rozporządzenia nie interpretuje się jako upoważniającego EASA do działania w imieniu Szwajcarii w ramach umów międzynarodowych w celach innych niż wsparcie Szwajcarii w wypełnianiu jej zobowiązań nałożonych takimi umowami.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia odczytuje się z następującymi dostosowaniami:

- a) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w ust. 1 lit. a) po słowie „Unią” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;

(ii) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Prowadząc rokowania z państwem trzecim w celu zawarcia umowy, zgodnie z którą państwo członkowskie lub Agencja będą mogły wystawiać certyfikaty na podstawie certyfikatów wystawionych przez władze lotnicze danego państwa trzeciego, Unia podejmuje każdorazowo starania w celu uzyskania dla Szwajcarii oferty zawarcia podobnej umowy z danym państwem trzecim. Z kolei Szwajcaria podejmuje starania w celu zawarcia z krajami trzecimi umów odpowiadających umowom zawartym przez Unię.”;

b) w art. 95 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, obywatele Szwajcarii korzystający z pełni praw obywatelskich mogą zostać zatrudnieni przez Dyrektora Zarządzającego Agencji.”;

c) w art. 96 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Szwajcaria stosuje w odniesieniu do Agencji Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, stanowiący załącznik A do niniejszego załącznika, zgodnie z dodatkiem do załącznika A.”;

d) w art. 102 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Szwajcaria w pełni uczestniczy w zarządzie i ma w nim te same prawa i obowiązki co państwa członkowskie Unii Europejskiej, poza prawem głosu.”;

e) w art. 120 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„13. Szwajcaria wnosi wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 lit. b), według poniższego wzoru:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a+b) 0,2/100] c/C$$

gdzie:

S = część budżetu Agencji niepokryta z opłat i należności wymienionych w ust. 1 lit. c) i d),

a = liczba państw stowarzyszonych,

b = liczba państw członkowskich UE,

c = wkład Szwajcarii do budżetu ICAO,

C = łączny wkład państw członkowskich UE i państw stowarzyszonych do budżetu ICAO.”;

f) w art. 122 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Postanowienia dotyczące finansowej kontroli sprawowanej przez Unię w Szwajcarii w odniesieniu do uczestników działań Agencji są przedstawione w załączniku B do niniejszego załącznika.”;

g) do załącznika I do rozporządzenia włącza się następujące statki powietrzne jako produkty objęte zakresem art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących ⁽¹⁾:

A/c - [HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c - [HB-ZDF] – typ MD900.”;

h) odniesienie do rozporządzenia (UE) 2016/679 w art. 132 ust. 1 w odniesieniu do Szwajcarii rozumie się jako odniesienie do właściwego ustawodawstwa krajowego;

i) art. 140 ust. 6 nie ma zastosowania do Szwajcarii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/1645 z dnia 14 lipca 2022 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 w odniesieniu do wymagań dotyczących zarządzania ryzykiem związanym z bezpieczeństwem informacji o potencjalnym wpływie na bezpieczeństwo lotnicze w odniesieniu do organizacji objętych zakresem stosowania rozporządzeń Komisji (UE) nr 748/2012 i (UE) nr 139/2014 oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (UE) nr 748/2012 i (UE) nr 139/2014, Dz.U. L 248 z 26.9.2022, s. 18.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/203 z dnia 27 października 2022 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 w kwestii wymagań dotyczących zarządzania ryzykiem związanym z bezpieczeństwem informacji o potencjalnym wpływie na bezpieczeństwo lotnicze w odniesieniu do organizacji objętych zakresem stosowania rozporządzeń Komisji (UE) nr 1321/2014, (UE) nr 965/2012, (UE) nr 1178/2011, (UE) 2015/340, rozporządzeń wykonawczych Komisji (UE) 2017/373 i (UE) 2021/664 oraz właściwych organów objętych zakresem stosowania rozporządzeń Komisji (UE) nr 748/2012, (UE) nr 1321/2014, (UE) nr 965/2012, (UE) nr 1178/2011, (UE) 2015/340, rozporządzeń wykonawczych Komisji (UE) 2017/373, (UE) nr 139/2014 i (UE) 2021/664 oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (UE) nr 1178/2011, (UE) nr 748/2012, (UE) nr 965/2012, (UE) nr 139/2014, (UE) nr 1321/2014, (UE) 2015/340 oraz rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) 2017/373 i (UE) 2021/664, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, Dz.U. L 311 z 25.11.2011, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 290/2012, Dz.U. L 100 z 5.4.2012, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 70/2014, Dz.U. L 23 z 28.1.2014, s. 25,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 245/2014, Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 33,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/445, Dz.U. L 74 z 18.3.2015, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/539, Dz.U. L 91 z 7.4.2016, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/1065, Dz.U. L 192 z 30.7.2018, s. 21,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/1119, Dz.U. L 204 z 13.8.2018, s. 13,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/1974, Dz.U. L 326 z 20.12.2018, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/27, Dz.U. L 8 z 10.1.2019, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/430, Dz.U. L 75 z 19.3.2019, s. 66,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1747, Dz.U. L 268 z 22.10.2019, s. 23,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/359, Dz.U. L 67 z 5.3.2020, s. 82,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/723, Dz.U. L 170 z 2.6.2020, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/2193, Dz.U. L 434 z 23.12.2020, s. 13,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1310, Dz.U. L 284 z 9.8.2021, s. 15,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/2227, Dz.U. L 448 z 15.12.2021, s. 39,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/844, Dz.U. L 148 z 31.5.2022, s. 24,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/723 z dnia 4 marca 2020 r. określające szczegółowe zasady dotyczące akceptowania licencji pilotów wydanych przez państwo trzecie i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011, Dz.U. L 170 z 2.6.2020, s. 1.

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego, Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4 (art. 1–3, art. 4 ust. 2, art. 5–11 i art. 13), zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006, Dz.U. L 377 z 27.12.2006, s. 1,
- rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006, Dz.U. L 377 z 27.12.2006, s. 176,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 8/2008, Dz.U. L 10 z 12.1.2008, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 859/2008, Dz.U. L 254 z 20.9.2008, s. 1.

Zgodnie z art. 139 rozporządzenia (UE) 2018/1139 rozporządzenie (EWG) nr 3922/91 traci moc z dniem rozpoczęcia stosowania szczegółowych przepisów przyjętych na podstawie art. 32 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1139 w odniesieniu do ograniczeń czasu lotu i służby oraz wymogów dotyczących odpoczynku w odniesieniu do taksówek powietrznych, operacji służb ratownictwa medycznego oraz operacji zarobkowego transportu lotniczego wykonywanych przez jednego pilota przy użyciu samolotów.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie badania wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym oraz zapobiegania im oraz uchylające dyrektywę 94/56/WE (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 35, zmienione:

- rozporządzeniem (UE) nr 376/2014, Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 18,
- rozporządzeniem (UE) 2018/1139, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 104/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 20.

Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 344 z 27.12.2005, s. 15, zmienione:

- rozporządzeniem (UE) 2018/1139, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 84 z 23.3.2006, s. 8.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 474/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 84 z 23.3.2006, s. 14, ostatnio zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2295, Dz.U. L 304 z 24.11.2022, s. 53.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1332/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r. ustanawiające wspólne wymogi korzystania z przestrzeni powietrznej i procedury operacyjne w celu zapobiegania kolizjom w powietrzu (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 20, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/583, Dz.U. L 101 z 16.4.2016, s. 7.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 646/2012 z dnia 16 lipca 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące grzywien i okresowych kar pieniężnych nakładanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 29.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 7/2013, Dz.U. L 4 z 9.1.2013, s. 36,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 69/2014, Dz.U. L 23 z 28.1.2014, s. 12,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1039, Dz.U. L 167 z 1.7.2015, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/5, Dz.U. L 3 z 6.1.2016, s. 3,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/897, Dz.U. L 144 z 3.6.2019, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/570, Dz.U. L 132 z 27.4.2020, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/699, Dz.U. L 145 z 28.4.2021, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1088, Dz.U. L 236 z 5.7.2021, s. 3,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/201, Dz.U. L 33 z 15.2.2022, s. 7,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/203, Dz.U. L 33 z 15.2.2022, s. 46,

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1253, Dz.U. L 191 z 20.7.2022, s. 45,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/1358, Dz.U. L 205 z 5.8.2022, s. 7,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1361, Dz.U. L 205 z 5.8.2022, s. 127,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/1645, Dz.U. L 248 z 26.9.2022, s. 18,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, Dz.U. L 296 z 25.10.2012, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 800/2013, Dz.U. L 227 z 24.8.2013, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 71/2014, Dz.U. L 23 z 28.1.2014, s. 27,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 83/2014, Dz.U. L 28 z 31.1.2014, s. 17,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 379/2014, Dz.U. L 123 z 24.4.2014, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/140, Dz.U. L 24 z 30.1.2015, s. 5,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1329, Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 21,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/640, Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 18,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/2338, Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/1199, Dz.U. L 198 z 23.7.2016, s. 13,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/363, Dz.U. L 55 z 2.3.2017, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/394, Dz.U. L 71 z 14.3.2018, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/1042, Dz.U. L 188 z 25.7.2018, s. 3, zmienionym:
 - rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/745, Dz.U. L 176 z 5.6.2020, s. 11,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1975, Dz.U. L 326 z 20.12.2018, s. 53,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1387, Dz.U. L 229 z 5.9.2019, s. 1, zmienionym:
 - rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1176, Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 10,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1384, Dz.U. L 228 z 4.9.2019, s. 106,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/2036, Dz.U. L 416 z 11.12.2020, s. 24; pkt 4–6 załącznika do rozporządzenia (UE) 2020/2036 stosuje się w Szwajcarii od dnia 31 grudnia 2020 r.,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1062, Dz.U. L 229 z 29.6.2021, s. 3,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1296, Dz.U. L 282 z 5.8.2021, s. 5,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/2237, Dz.U. L 450 z 16.12.2021, s. 21,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/414, Dz.U. L 85 z 14.3.2022, s. 4,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/790, Dz.U. L 141 z 20.5.2022, s. 13,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2203, Dz.U. L 293 z 14.11.2022, s. 3,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2502, Dz.U. L 325 z 20.12.2022, s. 56,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/217, Dz.U. L 30 z 2.2.2023, s. 11.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 628/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie metod pracy stosowanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego przy prowadzeniu inspekcji standaryzacyjnych i monitorowaniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 46.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 139/2014 z dnia 12 lutego 2014 r. ustanawiające wymagania oraz procedury administracyjne dotyczące lotnisk zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 44 z 14.2.2014, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/161, Dz.U. L 27 z 1.2.2017, s. 99,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/401, Dz.U. L 72 z 15.3.2018, s. 17,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/469, Dz.U. L 104 z 3.4.2020, s. 1, zmienionym:
 - rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1177, Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 12,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/1234, Dz.U. L 282 z 31.8.2020, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/2148, Dz.U. L 428 z 18.12.2020, s. 10,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/208, Dz.U. L 35 z 17.2.2022, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/697, Dz.U. L 130 z 4.5.2022, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/1645, Dz.U. L 248 z 26.9.2022, s. 18,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/2074, Dz.U. L 280 z 28.10.2022, s. 4,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2153 z dnia 16 grudnia 2019 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 319/2014, Dz.U. L 327 z 17.12.2019, s. 36.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zgłaszania i analizy zdarzeń w lotnictwie cywilnym oraz podejmowanych w związku z nimi działań następczych, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 oraz uchylenia dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzeń Komisji (WE) nr 1321/2007 i (WE) nr 1330/2007 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 18, zmienione:

- rozporządzeniem (UE) 2018/1139, Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2082 z dnia 26 listopada 2021 r. ustanawiające zasady wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 w odniesieniu do wspólnego europejskiego systemu klasyfikacji ryzyka, Dz.U. L 426 z 29.11.2021, s. 32.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 452/2014 z dnia 29 kwietnia 2014 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne dotyczące operacji lotniczych wykonywanych przez operatorów z państw trzecich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 12, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/1158, Dz.U. L 192 z 16.7.2016, s. 21.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1321/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie ciągłej zdadności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 362 z 17.12.2014, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1088, Dz.U. L 176 z 7.7.2015, s. 4,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1536, Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 16,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/334, Dz.U. L 50 z 28.2.2017, s. 13,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/750, Dz.U. L 126 z 23.5.2018, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/1142, Dz.U. L 207 z 16.8.2018, s. 2,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1383, Dz.U. L 228 z 4.9.2019, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1384, Dz.U. L 228 z 4.9.2019, s. 106,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/270, Dz.U. L 56 z 27.2.2020, s. 20,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1159, Dz.U. L 257 z 6.8.2020, s. 14,

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/685, Dz.U. L 143 z 27.4.2021, s. 6,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/700, Dz.U. L 145 z 28.4.2021, s. 20; art. 1 pkt 1 oraz pkt 5, 6 i 8 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2021/700 stosuje się w Szwajcarii od dnia 18 maja 2021 r.,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1963, Dz.U. L 400 z 12.11.2021, s. 18,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/410, Dz.U. L 84 z 11.3.2022, s. 20,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1360, Dz.U. L 205 z 5.8.2022, s. 115,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/340 z dnia 20 lutego 2015 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne dotyczące licencji i certyfikatów kontrolerów ruchu lotniczego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008, zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 923/2012 i uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 805/2011 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 63 z 6.3.2015, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/640 z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie dodatkowych specyfikacji zdadności do lotu dla danego rodzaju operacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012, Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 18, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/133, Dz.U. L 25 z 29.1.2019, s. 14,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1159, Dz.U. L 257 z 6.8.2020, s. 14,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/97, Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 208; art. 1 rozporządzenia (UE) 2021/97 stosuje się w Szwajcarii od dnia 26 lutego 2021 r., z wyjątkiem pkt 1 załącznika I, który stosuje się w Szwajcarii od dnia 16 lutego 2021 r.,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1254, Dz.U. L 191 z 20.7.2022, s. 47.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1018 z dnia 29 czerwca 2015 r. ustanawiające wykaz klasyfikujący zdarzenia w lotnictwie cywilnym, które muszą być zgłaszane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 163 z 30.6.2015, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/3, Dz.U. L 1 z 5.1.2022, s. 3.

Decyzja Komisji (UE) 2016/2357 z dnia 19 grudnia 2016 r. w odniesieniu do braku rzeczywistej zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 i jego przepisami wykonawczymi w odniesieniu do certyfikatów wydawanych przez Hellenic Aviation Training Academy (Grecką Akademię Szkoleń Lotniczych HATA) oraz licencji określonych w części 66 wydawanych na ich podstawie (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8645), Dz.U. L 348 z 21.12.2016, s. 72.

Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/395 z dnia 13 marca 2018 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące eksploatacji balonów, a także licencjonowania załóg lotniczych balonów, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139, Dz.U. L 71 z 14.3.2018, s. 10, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/357, Dz.U. L 67 z 5.3.2020, s. 34,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1874, Dz.U. L 378 z 26.10.2021, s. 4.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1976 z dnia 14 grudnia 2018 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące eksploatacji szybowców, a także licencjonowania załóg lotniczych szybowców, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139, Dz.U. L 326 z 20.12.2018, s. 64, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/358, Dz.U. L 67 z 5.3.2020, s. 57,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1874, Dz.U. L 378 z 26.10.2021, s. 4.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/494 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie niektórych aspektów bezpieczeństwa lotniczego w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 85 I z 27.3.2019, s. 11.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/945 z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie systemów bezzałogowych statków powietrznych oraz operatorów systemów bezzałogowych statków powietrznych z państw trzecich, Dz.U. L 152 z 11.6.2019, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/1058 z dnia 27 kwietnia 2020 r., Dz.U. L 232 z 20.7.2020, s. 1,
- rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/851 z dnia 22 marca 2022 r., Dz.U. L 150 z 1.6.2022, s. 21.

W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/945 Szwajcaria stosuje akty, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w zakresie, w jakim są one zawarte w niniejszym załączniku, w tym w sposób określony poniżej, przy czym tiret drugie załącznika stosuje się również do tych aktów:

- rozporządzenie (WE) nr 765/2008 ⁽²⁾, o którym mowa w art. 3 pkt 9, art. 15, art. 19 ust. 2, art. 39 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/945,
- rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 ⁽³⁾, o którym mowa w art. 3 pkt 20 i art. 37 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/945,
- dyrektywa 2009/48/WE ⁽⁴⁾, o której mowa w art. 4 ust. 2 i art. 13 ust. 2 lit. c) oraz w części 1 pkt 10 załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/945,
- dyrektywa 2006/42/WE ⁽⁵⁾, o której mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/945, w tym:
 - dyrektywa 73/23/EWG ⁽⁶⁾, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. k) dyrektywy 2006/42/WE i w pkt 1.5.1 załącznika I do tej dyrektywy, mając na uwadze, że dyrektywa 73/23/EWG została uchylona, a odesłania do niej należy rozumieć jako odesłania do odpowiednich przepisów dyrektywy 2014/35/UE ⁽⁷⁾,
- rozporządzenie (UE) 2019/1020 ⁽⁸⁾, w tym odesłania do niego w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/945 oraz w jego art. 35 i art. 36, mając na uwadze, że odesłania do uchylonych przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 należy rozumieć jako odesłania do odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) 2019/1020 ⁽⁹⁾, a także:
 - rozporządzenie (UE) 2019/515 ⁽¹⁰⁾, o którym mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1020, w odniesieniu do punktów kontaktowych ds. produktów,

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93, Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30, zmienione rozporządzeniem (UE) 2019/1020 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12), ostatnio zmienione dyrektywą (UE) 2015/1535 (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji (UE) 2021/903 (Dz.U. L 197 z 4.6.2021, s. 110).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniająca dyrektywę 95/16/WE (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24), ostatnio zmieniona rozporządzeniem (UE) 2019/1243 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 241).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia, (Dz.U. L 77 z 26.3.1973, s. 29), uchylona

— dyrektywą 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 374 z 27.12.2006, s. 10), uchyloną

— dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

⁽⁹⁾ Zob. art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1).

- rozporządzenie (WE) nr 765/2008, o którym mowa w art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020,
- dyrektywa 2001/95/WE ⁽¹⁾, o której mowa w art. 20 ust. 4 i art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Odniesienia do „Unii” w art. 1 ust. 1 (ostatnia część zdania), art. 3 pkt 1, art. 3 pkt 2, art. 3 pkt 9, art. 3 pkt 12 (pierwsza część zdania), art. 3 pkt 21, art. 4 ust. 1 (ostatnia część zdania), art. 4 ust. 2 lit. a), art. 4 ust. 2 lit. b), art. 4 ust. 2 lit. d), art. 5 ust. 2, art. 6, art. 21 ust. 1 (ostatnia część zdania), art. 29 ust. 2, art. 31 ust. 2 lit. p) rozporządzenia (UE) 2019/1020 należy rozumieć jako mające zastosowanie w równym stopniu do Szwajcarii.

Odniesienia do prawa Unii w art. 14 ust. 2 i art. 17 rozporządzenia (UE) 2019/1020 w odniesieniu do Szwajcarii rozumie się jako odniesienia do właściwego ustawodawstwa krajowego.

Odniesienia do „Unii” w art. 1 ust. 2, art. 3 pkt 3, art. 3 pkt 14, art. 3 pkt 15, art. 3 pkt 18, art. 3 pkt 19, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 2 lit. a), art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 2, art. 41 ust. 3 oraz w pierwszym odesłaniu w tytule sekcji 5 rozporządzenia (UE) 2019/945 rozumie się jako mające zastosowanie w równym stopniu do Szwajcarii.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/947 z dnia 24 maja 2019 r. w sprawie przepisów i procedur dotyczących eksploatacji bezzałogowych statków powietrznych, Dz.U. L 152 z 11.6.2019, s. 45, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/639 z dnia 12 maja 2020 r., Dz.U. L 150 z 13.5.2020, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/746 z dnia 4 czerwca 2020 r., Dz.U. L 176 z 5.6.2020, s. 13,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1166 z dnia 15 lipca 2021 r., Dz.U. L 253 z 16.7.2021, s. 49,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/425 z dnia 14 marca 2022 r., Dz.U. L 87 z 15.3.2022, s. 20,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/525 z dnia 1 kwietnia 2022 r., Dz.U. L 105 z 4.4.2022, s. 3.

W odniesieniu do systemów bezzałogowego statku powietrznego Szwajcarii stosuje akty, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w zakresie, w jakim są one zawarte w niniejszym załączniku, w tym w sposób określony poniżej, przy czym tiret drugie załącznika stosuje się również do tego aktu:

- dyrektywa 2009/48/WE ⁽¹²⁾, o której mowa w art. 9 ust. 2 lit. a) i art. 14 ust. 5 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) 2019/947.

Odniesienie do rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽¹³⁾ w części B sekcja UAS.SPEC.050 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/947 rozumie się, w odniesieniu do Szwajcarii, jako odniesienie do jej odpowiednich przepisów krajowych.

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1128 z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie praw dostępu do zaleceń i odpowiedzi przechowywanych w centralnym archiwum europejskim oraz uchylecia decyzji nr 2012/780/UE (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 177 z 2.7.2019, s. 112.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2034 z dnia 6 października 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 w odniesieniu do wspólnego europejskiego systemu klasyfikacji ryzyka (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 416 z 11.12.2020, s. 1.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/664 z dnia 22 kwietnia 2021 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących U-space, Dz.U. L 139 z 23.4.2021, s. 161, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4, ostatnio zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 596/2009 (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 14).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji (UE) 2021/903 (Dz.U. L 197 z 4.6.2021, s. 110).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

4. Ochrona lotnictwa

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 18/2010, Dz.U. L 7 z 12.1.2010, s. 3.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 7, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 297/2010, Dz.U. L 90 z 10.4.2010, s. 1,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 720/2011, Dz.U. L 193 z 23.7.2011, s. 19,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1141/2011, Dz.U. L 293 z 11.11.2011, s. 22,
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 245/2013, Dz.U. L 77 z 20.3.2013, s. 5.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1254/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. ustanawiające kryteria pozwalające państwom członkowskim na odstępstwo od wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego i przyjęcie alternatywnych środków w zakresie ochrony (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 338 z 19.12.2009, s. 17, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/2096, Dz.U. L 326 z 1.12.2016, s. 7.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 72/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/472, Dz.U. L 85 z 1.4.2016, s. 28.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 299 z 14.11.2015, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2426, Dz.U. L 334 z 22.12.2015, s. 5,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/815, Dz.U. L 122 z 13.5.2017, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/55, Dz.U. L 10 z 13.1.2018, s. 5,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/103, Dz.U. L 21 z 24.1.2019, s. 13, zmienionym:
 - rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/910, Dz.U. L 208 z 1.7.2020, s. 43,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/413, Dz.U. L 73 z 15.3.2019, s. 98,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1583, Dz.U. L 246 z 26.9.2019, s. 15, zmienionym:
 - rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/910, Dz.U. L 208 z 1.7.2020, s. 43.
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/111, Dz.U. L 21 z 27.1.2020, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/910, Dz.U. L 208 z 1.7.2020, s. 43,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/255, Dz.U. L 58 z 19.2.2021, s. 23; pkt 15, 18–19 i 32 załącznika do rozporządzenia (UE) 2021/255 stosuje się w Szwajcarii od dnia 11 marca 2021 r.,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/421, Dz.U. L 87 z 15.3.2022, s. 1,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/463, Dz.U. L 94 z 23.3.2022, s. 3,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1174, Dz.U. L 183 z 8.7.2022, s. 35, z wyjątkiem nowego pkt 11.1.1 lit. b) w załączniku do rozporządzenia (UE) 2015/1998, jak przewidziano w pkt 35 załącznika do rozporządzenia (UE) 2022/1174,
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/566, Dz.U. L 74 z 13.3.2023, s. 47.

Decyzja wykonawcza Komisji C(2015) 8005 z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiająca szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, zawierające informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008 (nieopublikowana w Dz.U.), zmieniona:

- decyzją wykonawczą Komisji C(2017) 3030,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2018) 4857,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2019) 132, zmienioną:
 - decyzją wykonawczą Komisji C(2020) 4241,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2021) 0996,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2022) 4638,
- decyzją wykonawczą Komisji C(2023) 1569.

Decyzja Komisji (UE) 2021/2147 z dnia 3 grudnia 2021 r. w sprawie zatwierdzenia sprzętu opatrzonego znakiem „pieczęć UE” służącego do ochrony lotnictwa cywilnego, Dz.U. L 433 z 6.12.2021, s. 25.

5. Zarządzanie ruchem lotniczym

Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1, zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009, Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 34.

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 6, 8, 10, 11 i 12.

W art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2 słowa „na szczeblu wspólnotowym” zastępuje się słowami „na szczeblu wspólnotowym wraz ze Szwajcarią”.

Niezależnie od dostosowania horyzontalnego, przewidzianego w tiret drugim załącznika do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako mających zastosowanie do Szwajcarii.

Rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10, zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009, Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 34.

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 9a, 9b, 15, 15a, 16 i 17.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

- a) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
 - w ust. 2 po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - w ust. 1 i 6 po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- c) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
 - w ust. 1 po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- d) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - w ust. 1 po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;

e) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja kieruje swoją decyzję do państw członkowskich oraz informuje o niej instytucję zapewniającą służby w zakresie, w jakim jej to prawnie dotyczy.”.

Rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20, zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009, Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 34.

Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 3a, 6 i 10.

Rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 26, zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1070/2009, Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 34.

— Komisji przysługują w Szwajcarii uprawnienia przyznane jej zgodnie z art. 4, 7 i art. 10 ust. 3.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 2 po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

w ust. 4 po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”;

c) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

w sekcji 3 tiret drugie i ostatnie po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii”.

Zgodnie z art. 139 rozporządzenia (UE) 2018/1139 rozporządzenie (WE) nr 552/2004 traci moc ze skutkiem od dnia 11 września 2018 r. Art. 4, 5, 6, 6a i 7 tego rozporządzenia oraz załączniki III i IV do tego rozporządzenia są jednak nadal stosowane do daty rozpoczęcia stosowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 2018/1139, i w zakresie, w jakim akty te dotyczą przedmiotu odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 552/2004, ale w każdym razie nie później niż do dnia 12 września 2023 r.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2150/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 342 z 24.12.2005, s. 20.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1033/2006 z dnia 4 lipca 2006 r. ustanawiające wymogi dla procedur w zakresie przetwarzania planów lotu w fazie poprzedzającej lot dla Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 186 z 7.7.2006, s. 46, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 923/2012, Dz.U. L 281 z 13.10.2012, s. 1,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 428/2013, Dz.U. L 127 z 9.5.2013, s. 23,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2120, Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 70,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/139, Dz.U. L 25 z 30.1.2018, s. 4.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1032/2006 z dnia 6 lipca 2006 r. ustanawiające wymagania dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych dla celów powiadamiania, koordynacji i przekazywania kontroli nad lotem pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 186 z 7.7.2006, s. 27, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 30/2009, Dz.U. L 13 z 17.1.2009, s. 20.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 219/2007 z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR), Dz.U. L 64 z 2.3.2007, s. 1, zmienione:

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1361/2008, Dz.U. L 352 z 31.12.2008, s. 12,

— rozporządzeniem Rady (UE) nr 721/2014, Dz.U. L 192 z 1.7.2014, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 633/2007 z dnia 7 czerwca 2007 r. ustanawiające wymagania w zakresie stosowania protokołu przesyłania komunikatów lotniczych do celów powiadamiania, koordynowania i przekazywania lotów pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 146 z 8.6.2007, s. 7, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) nr 283/2011, Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 23.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/373 z dnia 1 marca 2017 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące instytucji zapewniających zarządzanie ruchem lotniczym/służby żeglugi powietrznej i inne funkcje sieciowe zarządzania ruchem lotniczym oraz nadzoru nad nimi, uchylające rozporządzenie (WE) nr 482/2008, rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1034/2011, (UE) nr 1035/2011 i (UE) 2016/1377 oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 677/2011 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 62 z 8.3.2017, s. 1, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/469, Dz.U. L 104 z 3.4.2020, s. 1, zmienionym:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1177, Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 12,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/665, Dz.U. L 139 z 23.4.2021, s. 184,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1338, Dz.U. L 289 z 12.8.2021, s. 12,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/938, Dz.U. L 209 z 10.8.2022, s. 1,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2345, Dz.U. L 311 z 2.12.2022, s. 58,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/203, Dz.U. L 31 z 2.2.2023, s. 1.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 29/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiające wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 13 z 17.1.2009, s. 3, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/310, Dz.U. L 56 z 27.2.2015, s. 30,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1170, Dz.U. L 183 z 9.7.2019, s. 6,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/208, Dz.U. L 43 z 17.2.2020, s. 72.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującym dostosowaniem:

w załączniku I część A dodaje się „Switzerland UIR”.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 262/2009 z dnia 30 marca 2009 r. ustanawiające wymogi w zakresie skoordynowanego przydziału i stosowania kodów interogatorów modu S dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 20, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2345, Dz.U. L 348 z 21.12.2016, s. 11.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 255/2010 z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 80 z 26.3.2010, s. 10, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 923/2012, Dz.U. L 281 z 13.10.2012, s. 1,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1006, Dz.U. L 165 z 23.6.2016, s. 8,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2159, Dz.U. L 304 z 21.11.2017, s. 45.

Decyzja Komisji nr C(2010) 5134 z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiająca organ oceny skuteczności działania dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (nieopublikowana w Dz.U.).

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 176/2011 z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie informacji wymaganych przed ustanowieniem i zmianą funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, Dz.U. L 51 z 25.2.2011, s. 2.

Decyzja Komisji nr C(2011) 4130 z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie wyznaczenia menedżera sieci ds. funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG) (nieopublikowany w Dz.U.).

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1206/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające wymogi dotyczące identyfikacji statków powietrznych do celów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 305 z 23.11.2011, s. 23, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/587, Dz.U. L 138 z 30.4.2020, s. 1.

Do celów niniejszej Umowy przepisy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1206/2011 należy czytać z następującym dostosowaniem:

w załączniku I dodaje się „Switzerland UIR”.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1207/2011 z dnia 22 listopada 2011 r. ustanawiające wymogi dotyczące skuteczności działania i interoperacyjności systemów dozoru w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 305 z 23.11.2011, s. 35, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1028/2014, Dz.U. L 284 z 30.9.2014, s. 7,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/386, Dz.U. L 59 z 7.3.2017, s. 34,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/587, Dz.U. L 138 z 30.4.2020, s. 1,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2, Dz.U. L 1 z 5.1.2022, s. 1.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 923/2012 z dnia 26 września 2012 r. ustanawiające wspólne zasady w odniesieniu do przepisów lotniczych i operacyjnych dotyczących służb i procedur żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1035/2011 oraz rozporządzenia (WE) nr 1265/2007, (WE) nr 1794/2006, (WE) nr 730/2006, (WE) nr 1033/2006 i (UE) nr 255/2010 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 281 z 13.10.2012, s. 1, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/340, Dz.U. L 63 z 6.3.2015, s. 1,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1185, Dz.U. L 196 z 21.7.2016, s. 3,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/835, Dz.U. L 124 z 17.5.2017, s. 35,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/469, Dz.U. L 104 z 3.4.2020, s. 1, zmienionym:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1177, Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 12.

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/886, Dz.U. L 205 z 29.6.2020, s. 14,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/666, Dz.U. L 139 z 23.4.2021, s. 187.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1079/2012 z dnia 16 listopada 2012 r. ustanawiające wymogi dotyczące separacji międzykanałowej w łączności głosowej dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 320 z 17.11.2012, s. 14, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 657/2013, Dz.U. L 190 z 11.7.2013, s. 37,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2345, Dz.U. L 348 z 21.12.2016, s. 11,

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2160, Dz.U. L 304 z 21.11.2017, s. 47.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 409/2013 z dnia 3 maja 2013 r. w sprawie definicji wspólnych projektów, ustanowienia systemu zarządzania i określenia zachęt wspierających wdrożenie centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym w Europie (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 123 z 4.5.2013, s. 1, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/116, Dz.U. L 36 z 2.2.2021, s. 10.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/116 z dnia 1 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia pierwszego wspólnego projektu wspierającego wdrożenie centralnego planu zarządzania ruchem lotniczym w Europie określonego w rozporządzeniu (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 409/2013 oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 716/2014, Dz.U. L 36 z 2.2.2021, s. 10.

Do celów niniejszej Umowy załącznik do tego rozporządzenia odczytuje się z następującymi dostosowaniami:

- a) w pkt 1.2.1 po lit. r) dodaje się literę w brzmieniu: „s) Zürich Kloten”;
- b) w pkt 2.2.1 po lit. r) dodaje się literę w brzmieniu: „s) Zürich Kloten”;
- c) w pkt 2.2.2 po lit. r) dodaje się literę w brzmieniu: „s) Zürich Kloten”;
- d) w pkt 2.2.3 po lit. bb) dodaje się litery w brzmieniu: „cc) Genewa; dd) Zürich Kloten”.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1048 z dnia 18 lipca 2018 r. ustanawiające wymogi dotyczące korzystania z przestrzeni powietrznej i procedury operacyjne dotyczące nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów, Dz.U. L 189 z 26.7.2018, s. 3.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/123 z dnia 24 stycznia 2019 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) oraz uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 677/2011 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 28 z 31.1.2019, s. 1.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/317 z dnia 11 lutego 2019 r. ustanawiające system skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz uchylające rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 56 z 25.2.2019, s. 1, zmienione:

— rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1880, Dz.U. L 380 z 27.10.2021, s. 1.

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/709 z dnia 6 maja 2019 r. w sprawie wyznaczenia menedżera sieci ds. funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3228), Dz.U. L 120 z 8.5.2019, s. 27.

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/891 z dnia 2 czerwca 2021 r. ustanawiająca skorygowane ogólnounijne docelowe parametry skuteczności działania sieci zarządzania ruchem lotniczym na trzeci okres odniesienia (2020–2024) oraz uchylająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/903 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 195 z 3.6.2021, s. 3.

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2167 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie zatwierdzenia planu strategicznego sieci dla funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej na lata 2020–2029, Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 89.

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2168 z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie wyznaczenia przewodniczącego i członków oraz ich zastępców w Radzie ds. Zarządzania Siecią oraz członków i ich zastępców w Europejskiej Komórcie Koordynacji Kryzysowej ds. Lotnictwa dla funkcji sieciowych zarządzania ruchem lotniczym w trzecim okresie odniesienia 2020–2024, Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 90.

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2012 z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie wyłączeń na podstawie art. 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 29/2009 ustanawiającego wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 312 z 3.12.2019, s. 95.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1627 z dnia 3 listopada 2020 r. w sprawie nadzwyczajnych środków w trzecim okresie odniesienia (2020–2024) systemu skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej w związku z pandemią COVID-19, Dz.U. L 366 z 4.11.2020, s. 7.

6. Środowisko naturalne i poziom hałasu

Dyrektywa 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1–12 i 14–18) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 85 z 28.3.2002, s. 40.

(Stosuje się zmiany w załączniku I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport powietrzny) pkt 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

Dyrektywa 2006/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie określenia zasad wykonywania operacji przez samoloty objęte częścią II rozdział 3 tom I załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie drugie (1988 r.) (tekst ujednolicony) (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 374 z 27.12.2006, s. 1.

7. Ochrona konsumentów

Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, Dz.U. L 158 z 23.6.1990, s. 59 (art. 1–10).

Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumentskich, Dz.U. L 95 z 21.4.1993, s. 29 (art. 1–11), zmieniona:

— dyrektywą 2011/83/UE, Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu przewozu pasażerów i ich bagażu drogą powietrzną, Dz.U. L 285 z 17.10.1997, s. 1 (art. 1–8), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 889/2002, Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 2.

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 46 z 17.2.2004, s. 1.

(art. 1–18).

Rozporządzenie (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 1.

8. Różne

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

(art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 2).

9. Załączniki:

- A: Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej
- B: Postanowienia w sprawie kontroli finansowej dotyczącej szwajcarskich uczestników działań Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego

ZAŁĄCZNIK A

PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 343 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 191 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Unia Europejska i EWEA korzystają na terytoriach państw członkowskich z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania ich zadań,

UZGODNIŁY następujące postanowienia, które są dołączone do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 1

Lokale i budynki Unii są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie ani wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Unii nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub sądowego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Unii są nietykalne.

Artykuł 3

Unia, jej aktywa, przychody i inne mienie są zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

Rządy Państw Członkowskich, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomości, w przypadku gdy Unia dokonuje, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Unii.

Nie udziela się zwolnień w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usług użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Unia jest zwolniona z wszelkich cel, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w stosunku do produktów przeznaczonych do jej użytku służbowego: produkty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium kraju, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach określonych przez rząd tego kraju.

Unia jest także zwolniona z wszelkich cel, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do swoich publikacji.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I LAISSEZ-PASSER

Artykuł 5

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów instytucje Unii korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Unii nie podlegają cenzurze.

Artykuł 6

Laissez-passer w postaci, która zostanie określona przez Radę stanowiącą zwykłą większością, a które władze państwa członkowskiego uznają za ważny dokument podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Unii przez szefów tych instytucji. Te *laissez-passer* wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii.

Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie *laissez-passer* jako ważnych dokumentów podróży na terytorium państw trzecich.

ROZDZIAŁ III

CZŁONKOWIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 7

Swoboda przepływu członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym lub innym.

Członkom Parlamentu Europejskiego, w zakresie kontroli celnej i walutowej, przyznaje się:

- a) ze strony własnego rządu – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe;
- b) ze strony rządów innych państw członkowskich – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 8

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 9

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

- a) na terytorium swojego państwa – z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- b) na terytorium innego państwa członkowskiego – z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.

Immunitet chroni także członków podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został schwytany na gorącym uczynku, i nie może on stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregoś z członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 10

Przedstawiciele państw członkowskich biorący udział w pracach instytucji Unii, ich doradcy i eksperci techniczni, korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w czasie podróży do i z miejsca obrad ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Unii.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNIICY I INNI PRACOWNICY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 11

Na terytorium każdego państwa członkowskiego i bez względu na ich przynależność państwową, urzędnicy i inni pracownicy Unii:

- a) z zastrzeżeniem postanowień Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Unii oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sporach między Unią a jej urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonanych przez nich czynności służbowych, a obejmującego również słowa wypowiedziane lub napisane; Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji;
- b) wraz ze współmałżonkami oraz członkami rodziny pozostającymi na ich utrzymaniu, nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotyczącymi rejestracji cudzoziemców;
- c) w zakresie przepisów walutowych, korzystają z takich samych udogodnień, jakie są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych;
- d) korzystają z prawa przywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym państwie, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym kraju, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny;
- e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w kraju, którego są obywatelami, na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego kraju, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd danego państwa za niezbędny.

Artykuł 12

Urzędnicy i inni pracownicy Unii objęci są podatkiem na rzecz Unii od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Unię, na warunkach i zgodnie z procedurą określonymi przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Unię.

Artykuł 13

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między państwami członkowskimi Unii, uznaje się, że urzędnicy i inni pracownicy Unii, którzy osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż kraj ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, w momencie dołączenia do służb Unii, i wyłącznie z tytułu wykonywania swoich obowiązków na rzecz Unii zarówno w kraju ich faktycznego zamieszkania i kraju zamieszkania dla celów podatkowych, zachowują miejsce zamieszkania w tym ostatnim, pod warunkiem że kraj ten należy do Unii. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w pierwszym akapicie, znajdujące się na terytorium, w którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w tym państwie; w celu ustalenia takiego podatku taki majątek uznaje się za znajdujący się w kraju zamieszkania dla celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z zainteresowanymi instytucjami, określają system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Unii.

Artykuł 15

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określają kategorie urzędników i innych pracowników Unii, do których stosują się postanowienia art. 11, art. 12 akapit drugi i art. 13, częściowo lub w całości.

Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzędników i innych pracowników w poszczególnych kategoriach przekazywane są okresowo rządów państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLMATYCZNYCH PAŃSTW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 16

Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Unii, udziela zwyczajowych immunitetów dyplomatycznych i przywilejów placówkom dyplomatycznym państw trzecich akredytowanych przy Unii.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 17

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Unii wyłącznie w interesie Unii.

Każda instytucja Unii powinna uchylić immunitet udzielony urzędnikowi lub innemu pracownikowi, kiedy uzna, że uchYLENIE takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Unii.

Artykuł 18

W celu stosowania niniejszego Protokołu instytucje Unii współpracują z właściwymi władzami danych państw członkowskich.

Artykuł 19

Art. 11–14 i art. 17 mają zastosowanie do członków Komisji.

Artykuł 20

Art. 11–14 i art. 17 stosuje się wobec sędziów, rzeczników generalnych, sekretarzy i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla postanowień art. 3 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 21

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli państw członkowskich biorących udział w jego działalności, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu tego banku.

Europejski Bank Inwestycyjny jest dodatkowo zwolniony z jakiegokolwiek opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie też jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowią podstaw do nałożenia opodatkowania. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Centralny jest dodatkowo zwolniony z jakiegokolwiek opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, podejmowana zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

*Dodatek do ZAŁĄCZNIKA A***SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA W SZWAJCARII PROTOKOŁU W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW UNII EUROPEJSKIEJ****1. Rozszerzenie stosowania na Szwajcarię**

Wszelkie odniesienia do państw członkowskich poczynione w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanym dalej „Protokołem”) należy rozumieć jako obejmujące również Szwajcarię, chyba że poniższe postanowienia stanowią inaczej.

2. Zwolnienie agencji z podatków pośrednich (w tym z VAT-u)

Towary i usługi eksportowane ze Szwajcarii nie podlegają szwajcarskiemu podatkowi od wartości dodanej (VAT). W odniesieniu do towarów i usług dostarczanych Agencji w Szwajcarii do jej użytku służbowego zwolnienie z VAT-u jest realizowane zgodnie z art. 3 akapit drugi Protokołu poprzez zwrot jego kwoty. Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich szwajcarskich formularzy w Federalnej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatku VAT. Wnioski o zwrot są zasadniczo rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty ich złożenia wraz z odpowiednimi dowodami zakupu.

3. Warunki stosowania zasad dotyczących personelu Agencji

W odniesieniu do art. 12 akapit drugi Protokołu Szwajcaria, zgodnie z zasadami swojego prawa krajowego, zwalnia urzędników i innych pracowników Agencji w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 ⁽¹⁴⁾ z podatków federalnych, kantonalnych i gminnych od wynagrodzeń, płac i poborów służbowych wypłacanych przez Unię Europejską i podlegających wewnętrznemu podatkowi na jej rzecz.

Do celów stosowania art. 13 Protokołu Szwajcaria nie jest uznawana za państwo członkowskie w rozumieniu pkt 1 powyżej.

Urzędnicy oraz inni pracownicy Agencji, a także członkowie ich rodzin, którzy są objęci systemem ubezpieczeń społecznych stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, nie podlegają obowiązkowi przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest jedynym organem właściwym do rozstrzygania wszelkich kwestii dotyczących stosunków między Agencją lub Komisją a ich personelem w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁵⁾ oraz pozostałych przepisów prawa Unii Europejskiej ustalających warunki pracy.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy art. 12, art. 13 akapit drugi i art. 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. L 74 z 27.3.1969, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1749/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych pracowników) (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2104/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, s. 7).

ZAŁĄCZNIK B

KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ EUROPEJSKIEJ AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO

Artykuł 1

Bezpośrednia komunikacja

Agencja i Komisja bezpośrednio kontaktują się z wszelkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programu Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub Wspólnoty lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie instrumentów prawnych, do których odnosi się niniejsza decyzja, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz podjętych w ich ramach decyzji.

Artykuł 2

Kontrole

1. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁶⁾, rozporządzeniem finansowym przyjętym przez zarząd Agencji w dniu 26 marca 2003 r., rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁷⁾ oraz z innymi instrumentami, które przywołuje się w niniejszej decyzji, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do nich mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych u beneficjentów lub ich podwykonawców, dokonywanych przez urzędników Agencji i Komisji lub przez inne osoby przez nie upoważnione.
2. Pracownicy Agencji i Komisji oraz inne upoważnione przez nie osoby mają prawo do odpowiedniego dostępu do miejsc, prac i dokumentów, a także do wszelkich niezbędnych informacji, również w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu jest jasno określone w kontraktach lub umowach zawieranych w celu zastosowania instrumentów, które przywołuje się w niniejszej decyzji.
3. Trybunał Obrachunkowy dysponuje tymi samymi prawami co Komisja.
4. Audyty mogą mieć również miejsce w ciągu pięciu lat od wygaśnięcia niniejszej decyzji lub na warunkach wskazanych w kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.
5. Szwajcarska Federalna Inspekcja Finansowa jest z wyprzedzeniem zawiadamiana o audytach, które mają być przeprowadzane na terytorium Szwajcarii. Zawiadomienie to nie jest prawnym warunkiem przeprowadzenia przedmiotowych audytów.

Artykuł 3

Kontrole na miejscu

1. Zgodnie z niniejszą Umową Komisja (OLAF) jest uprawniona do przeprowadzania kontroli na miejscu oraz inspekcji na terytorium Szwajcarii, zgodnie z warunkami rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽¹⁸⁾.
2. Kontrole na miejscu oraz inspekcje są przygotowywane i prowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy ze Szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez Szwajcarską Federalną Inspekcję Finansową, które w stosownym czasie są informowane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i inspekcji, w sposób umożliwiający im udzielenie niezbędnej pomocy. W związku z powyższym urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach na miejscu oraz inspekcjach.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

3. Jeżeli właściwe organy szwajcarskie wyrażą taką wolę, kontrole na miejscu oraz inspekcje mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i przez te organy.
4. Jeżeli uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli na miejscu lub inspekcji, organy szwajcarskie, działając zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają kontrolerom Komisji wsparcia, którego ci mogą potrzebować w celu wypełnienia swoich obowiązków w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu lub inspekcji.
5. Komisja możliwie jak najszybciej zawiadamia Szwajcarską Federalną Inspekcję Finansową o wszelkich faktach lub podejrzeniach dotyczących nieprawidłowości, o których uzyska informacje w ramach przeprowadzania kontroli lub inspekcji na miejscu. W każdym przypadku Komisja jest zobowiązana powiadomić wyżej wymieniony organ o wyniku przedmiotowych kontroli i inspekcji.

Artykuł 4

Informacje i konsultacje

1. W celu prawidłowego wykonania postanowień niniejszego załącznika właściwe organy szwajcarskie i wspólnotowe regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej ze stron, przeprowadzają konsultacje.
2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie powiadamiają Agencję i Komisję o wszelkich znanych im faktach lub powziętych przez nie podejrzeniach, które wskazują na istnienie nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach stosowania instrumentów, o których mowa w niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszego załącznika, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i ochroną przysługującą analogicznym informacjom zgodnie ze szwajcarskim prawem krajowym oraz odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie w odniesieniu do instytucji wspólnotowych. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które potrzebują zapoznać się z nimi ze względu na swoje funkcje w instytucjach wspólnotowych, państwach członkowskich lub w Szwajcarii. Ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych umawiających się stron.

Artykuł 6

Środki i kary administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego, Agencja lub Komisja mogą nakładać środki i kary administracyjne zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. i rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. oraz rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁹⁾.

Artykuł 7

Odzyskiwanie należności i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji podjęte w ramach stosowania niniejszej decyzji, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

Tytuł egzekucyjny wydaje, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności aktu, organ wskazany przez rząd szwajcarski, który zawiadamia o tym Agencję lub Komisję. Egzekucja musi zostać przeprowadzona zgodnie z zasadami procedury szwajcarskiej. Legalność decyzji stanowiącej tytuł egzekucyjny podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjmowane na mocy klauzuli arbitrażowej podlegają wykonaniu na tych samych warunkach.

DECYZJA nr 2/2023 SPECJALNEGO KOMITETU DS. KOORDYNACJI ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO, USTANOWIONEGO NA MOCY ART. 8 UST. 1 LIT. P) UMOWY O HANDLU I WSPÓŁPRACY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ ENERGII ATOMOWEJ, Z JEDNEJ STRONY, A ZJEDNOCZONYM KRÓLESTWEM WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, Z DRUGIEJ STRONY

z dnia 28 czerwca 2023 r.

w sprawie wyznaczenia instytucji finansowej, która ma służyć jako punkt odniesienia przy ustalaniu stawek odsetek za zwłokę w płatnościach oraz kursu wymiany walut, a także daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany walut [2023/1460]

SPECJALNY KOMITET ds. KOORDYNACJI ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając Umowę o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności art. SSCI.53 ust. 2 i art. SSCI.73 Protokołu w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego do tej umowy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zgodnie z art. SSCI.53 ust. 2 Protokołu w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (zwanego dalej „protokołem”) do Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (zwanej dalej „umową o handlu i współpracy”) odsetki za zwłokę w płatnościach są naliczane na podstawie stopy referencyjnej stosowanej przez instytucję finansową wyznaczoną w tym celu przez Specjalny Komitet ds. Koordynacji Zabezpieczenia Społecznego (zwany dalej „Specjalnym Komitetem”) w jego głównych operacjach refinansowania.
- 2) Wiele postanowień, takich jak art. SSC.6 lit. a), art. SSC.19 ust. 1, art. SSC.26, art. SSC.47 i art. SSC.64, art. SSCI.22 ust. 4 i 5, art. SSCI.23 ust. 7, art. SSCI.56, SSCI.57, SSCI.62 i art. SSCI.64 protokołu, dotyczy sytuacji, w których – do celów wypłacenia, wyliczenia lub ponownego wyliczenia świadczenia lub składki, do celów zwrotu lub do celów potrąceń i procedur odzyskiwania należności – należy ustalić kurs wymiany walut.
- 3) Zgodnie z art. SSCI.73 protokołu, do celów protokołu i jego załącznika SSC-7, kursem wymiany dwóch walut jest kurs referencyjny publikowany przez instytucję finansową wyznaczoną do tego celu przez Specjalny Komitet. Data, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, jest określana przez Specjalny Komitet.
- 4) Specjalny Komitet zauważa, że – chociaż zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego określone w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾ są prawnie odrębne od zasad określonych w umowie o handlu i współpracy – w przypadku obu umów należałoby korzystać z tej samej instytucji finansowej oraz z tej samej daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany walut, co pozwoliłoby uniknąć komplikacji dla instytucji zabezpieczenia społecznego stosujących te umowy i zmniejszyłoby ryzyko wystąpienia błędów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Instytucją finansową wyznaczoną do celów art. SSCI.53 ust. 2 i SSCI.73 jest Europejski Bank Centralny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji kurs wymiany oznacza dzienny kurs wymiany publikowany przez Europejski Bank Centralny.

Artykuł 3

O ile nie określono inaczej w niniejszej decyzji, przez kurs wymiany rozumie się kurs opublikowany w dniu, w którym wykonuje się daną operację.

Artykuł 4

Instytucja państwa, która do celów ustalenia uprawnienia i pierwszego wyliczenia świadczenia musi przeliczyć daną kwotę, stosuje:

- a) w przypadku gdy zgodnie z krajowymi przepisami lub z protokołem, instytucja bierze pod uwagę kwoty, takie jak zarobki lub świadczenia, w pewnym okresie przed datą, dla której zostało wyliczone świadczenie – kurs wymiany opublikowany ostatniego dnia tego okresu;
- b) w przypadku gdy zgodnie z krajowymi przepisami lub z protokołem, dla celów wyliczenia świadczenia instytucja bierze pod uwagę jedną kwotę – kurs wymiany opublikowany pierwszego dnia miesiąca bezpośrednio poprzedzającego miesiąc, w którym przepis musi być zastosowany.

Artykuł 5

Art. 4 stosuje się odpowiednio, gdy instytucja państwa musi przeliczyć kwotę w celu ponownego wyliczenia świadczenia w związku ze zmianą stanu faktycznego lub sytuacji prawnej osoby zainteresowanej.

Artykuł 6

Instytucja państwa wypłacająca świadczenie, które jest regularnie waloryzowane zgodnie z krajowymi przepisami, w przypadku gdy kwoty w innych walutach mają wpływ na to świadczenie, przy ponownym wyliczaniu świadczenia stosuje kurs wymiany opublikowany w pierwszym dniu miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego waloryzacja przysługuje, chyba że przepisy krajowe stanowią inaczej.

Artykuł 7

Do celów art. SSCI.73 protokołu data, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany dwóch walut, to:

- a) w przypadku wniosku o potrącenie z zaległych/bieżących płatności – dzień roboczy bezpośrednio poprzedzający dzień, w którym strona wnioskująca przesłała ostateczny wniosek o potrącenie z zaległych/bieżących płatności; lub
- b) w przypadku wniosku o odzyskanie należności – dzień roboczy bezpośrednio poprzedzający dzień, w którym strona wnioskująca przesłała pierwszy wniosek o odzyskanie należności.

Do celów niniejszego artykułu dzień roboczy oznacza dzień roboczy Europejskiego Banku Centralnego, w którym publikuje on dzienny referencyjny kurs wymiany walut.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Londynie dnia 28 czerwca 2023 r.

*W imieniu Specjalnego Komitetu ds. Koordynacji
Zabezpieczenia Społecznego
Współprzewodniczący
Jordi CURELL GOTOR
Ronan O'CONNOR*

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)